

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΗ'

Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου 2024

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 20775
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Λύκειο Λέρμαρκ της Δανίας., σελ. 20782
3. Επετειακές αναφορές για την Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και τη Διεθνή Ημέρα Δημοκρατίας. , σελ. 20775 - 20784
4. Τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των θυμάτων της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας , σελ. 20775
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 20775, 20780, 20781, 20782, 20783, 20784, 20786, 20787, 20788, 20789, 20792, 20794, 20795, 20799, 20800, 20801

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 16 Σεπτεμβρίου 2024, σελ. 20784
2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:, σελ.
 - α) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας με θέμα: «Ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στη Δυτική Μακεδονία», σελ. 20786
 - β) Προς τον Υπουργό Εξωτερικών με θέμα: «De facto περιορισμός των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων -Αυστηρά εντός ελληνικών χωρικών υδάτων οι νέες έρευνες του ιταλικού σκάφους Levoli Relume», σελ. 20788
 - γ) Προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού:, σελ.
 - i. με θέμα: «Να μην πραγματοποιηθούν οι συγχωνεύσεις τμημάτων και να καλυφθούν άμεσα όλα τα κενά σε εκπαιδευτικούς και βοηθητικό προσωπικό», σελ. 20789
 - ii. με θέμα: «Σοβαρά κτιριακά προβλήματα αντιμετωπίζει το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», σελ. 20792
 - iii. με θέμα: «Για τις προσλήψεις Αρχειονόμων Βιβλιοθηκονόμων για τη λειτουργία της Εθνικής Βιβλιοθήκης, των Δημοσίων Βιβλιοθηκών και των Γενικών Αρχείων του Κράτους», σελ. 20794
 - δ) Προς τον Υπουργό Υγείας:, σελ.
 - i. με θέμα: «Δεν υπάρχει Αιμοδυναμικό Εργαστήριο στην Περιφερειακή Ενότητα (Π.Ε.) Αιτωλοακαρνανίας», σελ. 20795
 - ii. με θέμα: «Είναι σύννομος ο διορισμός του κ. Ανδρίτσου στη θέση του Υποδιοικητή της Δ' Διοικητικής Υγειονομικής Περιφέρειας (ΔΥΠΕ)», σελ. 20797
 - iii. με θέμα: «Τραγικές ελλείψεις στο νοσοκομείο της Σάμου», σελ. 20799

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 20775 – 20801

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επετειακές αναφορές για την Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και τη Διεθνή Ημέρα Δημοκρατίας:

ΚΑΖΑΜΙΑΣ Α. ,	σελ. 20781
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. ,	σελ. 20776
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 20778
ΚΟΝΤΗΣ Ι. ,	σελ. 20782
ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ Α. ,	σελ. 20781
ΛΙΒΑΝΙΟΣ Θ.,	σελ. 20783
ΜΑΝΤΖΟΣ Δ. ,	σελ. 20777
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 20775
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 20776
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 20779
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ,	σελ. 20779

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 20775, 20780, 20781,20782, 20783, 20784, 20786,20787, 20788, 20789, 20792,20794, 20795, 20799, 20800, 20801
--------------	--

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ Γ.,	σελ. 20788, 20789
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 20795, 20797, 20799,20800, 20801
ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 20789, 20791, 20792,20793, 20794, 20795
ΖΕΡΒΕΑΣ Α. ,	σελ. 20788
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 20799, 20800, 20801
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 20786
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 20790, 20791, 20792,20793, 20794, 20795
ΠΑΠΠΑΣ Π. ,	σελ. 20797, 20798, 20799
ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ Θ. ,	σελ. 20786, 20787
ΣΤΑΡΑΚΑ Χ. ,	σελ. 20795

Δ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 20797
--------------	------------

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Κ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΗ'

Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου 2024

Αθήνα, σήμερα στις 13 Σεπτεμβρίου 2024, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 12-9-2024 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΠΖ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 12-9-2024 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ψηφιακό Τέλος Συναλλαγής και άλλες διατάξεις»).

Εισερχόμαστε στις επετειακές αναφορές για την Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και για τη Διεθνή Ημέρα της Δημοκρατίας.

Η Βουλή των Ελλήνων με ομόφωνη απόφαση της 24^{ης} Σεπτεμβρίου του 1998 καθιέρωσε την 14^η Σεπτεμβρίου ως Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος.

Στη φράση Μικρασιατική Καταστροφή συνοψίζονται όλα τα ιστορικά γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1922, τα οποία αποτελούν μία από τις πιο θλιβερές σελίδες στην ιστορία της νεότερης Ελλάδας και με τα οποία τερματίστηκε η μακρόχρονη ιστορική παρουσία των Ελλήνων στην ιωνική γη.

Η Σμύρνη αποτέλεσε το μεγαλύτερο πνευματικό κέντρο της Μικράς Ασίας με κυρίαρχο το ελληνικό στοιχείο και το μέρος όπου άνθισαν οι τέχνες και τα γράμματα, η οικονομία και το εμπόριο. Για πολλούς ιστορικούς η Γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας θεωρείται ισάξια της άλωσης της Πόλης.

Σήμερα, λοιπόν, τιμούμε όσους έχασαν τη ζωή τους βίαια στα τραγικά γεγονότα του 1922. Η κατάρρευση των ελληνικών δυνάμεων στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, οι λεηλασίες και η προσφυγιά που ακολούθησαν αποτελούν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικράς Ασίας.

Τιμούμε όμως σήμερα και τη μνήμη όσων επέζησαν και ήρθαν πρόσφυγες στην Ελλάδα κάτω από πολύ δύσκολες και αντίξοες συνθήκες. Οι Έλληνες που προέρχονταν από τη Μικρά Ασία, παρά τις κακουχίες και τη συχνή αμφισβήτηση των γηγενών, κατέφεραν να προκόψουν και να διακριθούν σε πολλούς τομείς της ελληνικής κοινωνίας, συνεισφέροντας στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ανάκαμψη της Ελλάδας.

Εξίσου σημαντική ήταν και η πολιτισμική τους συμβολή, καθώς μέσα από τις διηγήσεις, τα τραγούδια και τους χορούς κατάφεραν να κρατήσουν ζωντανή στη μνήμη μας τη Σμύρνη, το Αϊβαλί, το Ικόνιο, την Καισάρεια, την Τραπεζούντα, τη Σαμψούντα, την Πέραμο και το Μέλι.

Ακόμη τη μέρα αυτή η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης, ο οποίος μολονότι είχε τη δυνατότητα να φύγει και να γλιτώσει τη ζωή του επέλεξε να θυσιαστεί παραμένοντας ως το τέλος. Ο Χρυσόστομος Σμύρνης σε επιστολή του προς τον Ελευθέριο Βενιζέλο δύο ημέρες πριν την είσοδο του κεμαλικού στρατού στη Σμύρνη έγραψε: «Ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας, το ελληνικό κράτος αλλά και σύμπαν το ελληνικό έθνος κατεβαίνει πλέον εις τον Άδην».

Η Γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας αποτελεί ένα αδιαμφισβήτητο ιστορικό γεγονός. Η Ημέρα Μνήμης είναι ημέρα τιμής στη μνήμη των θυμάτων και των επιζώντων. Η Ελλάδα τιμά τους νεκρούς της και παραμένει σταθερά προσηλωμένη στις αρχές της δημοκρατίας και του Διεθνούς Δικαίου.

Στο σημείο αυτό να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή.

(Στο σημείο αυτό τηρείται στην Αίθουσα ενός λεπτού σιγή)

Αιώνία τους μνήμη!

Σήμερα όμως τιμούμε και τη 15^η Σεπτεμβρίου η οποία έχει καθιερωθεί ως η Διεθνής Ημέρα Εορτασμού της Δημοκρατίας όπως θεσπίστηκε το 2007 από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Η σημερινή ημέρα τιμά τις δημοκρατικές αξίες, τιμά την ελευθερία και τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, την ισότητα, την αξιοκρατία, την άφοβη βούληση και έκφραση της δικαιοσύνης, το συλλογικό συμφέρον και τη συνεργασία.

Η δημοκρατία είναι το πολίτευμα που η εξουσία πηγάζει από τον λαό, ασκείται από τον λαό και υπηρετεί τα συμφέροντα του λαού. Στη χώρα μας η Παγκόσμια Ημέρα Δημοκρατίας γιορτάζεται από το 2008 με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας.

Ήδη από την αρχαία Αθήνα έως τη σύγχρονη εποχή αποτελεί το πιο συμμετοχικό πολίτευμα που γνώρισε η ανθρωπότητα. Η δημοκρατία γεννήθηκε πριν από είκοσι πέντε αιώνες σε αυτήν τη μικρή γωνιά της γης και ετυμολογικά σημαίνει ότι ο δήμος κρατεί, δηλαδή ότι ο λαός κυβερνά.

Ο Περικλής κατά τον Χρυσόστονο Αιώνα καθιέρωσε την Αθηναϊκή Δημοκρατία, έτσι που ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο περιγράφει ότι «Εγίνετο τε λόγω μεν δημοκρατία, έργω δε υπό του πρώτου ανδρός αρχή», δηλαδή εισήγαγε την έννοια του πρώτου ανδρός στη δημοκρατία κάτι ανάλογο με τον θεσμό του Πρωθυπουργού σήμερα. Ο Περικλής άλλωστε εξηγούσε ότι το Σύνταγμα μας ευνοεί τους πολλούς και όχι τους λίγους. Αυτός είναι ο λόγος που ονομάζεται δημοκρατία.

Ποια είναι όμως η δημοκρατία; Στην πραγματικότητα πρόκειται για την άμεση και την έμμεση δημοκρατία. Η άμεση δημοκρατία γνωστή και υπό τον όρο καθαρή δημοκρατία, αποτελεί έναν τύπο δημοκρατίας και θεωρίας πολιτικών δικαιωμάτων όπου η εξουσία εδράζεται στη συνέλευση όλων των πολιτών που συμμετέχουν

σε αυτήν. Η αντιπροσωπευτική, η έμμεση δημοκρατία ασκείται από μια ομάδα ανθρώπων που συνήθως επιλέγεται μέσα από εκλογές ανάδειξης αντιπροσώπων.

Οι ανοικτές δημοκρατικές κοινωνίες μπορούν να προσφέρουν περισσότερη ευημερία. Όταν οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να σκέπτονται, να μοιράζονται ιδέες και να δημιουργούν τότε είναι που η καινοτομία απελευθερώνεται και οι οικονομίες πραγματικά ανθίζουν.

Η Ελλάδα έχει χρέος να διαφυλάξει τις αξίες της δημοκρατίας και να υπενθυμίζει σε όλους την ιστορική διαδρομή των δημοκρατικών θεσμών. Το δημοκρατικό πολίτευμα είναι ευέλικτο και επιτρέπει τη διαπραγμάτευση και την ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων και όπως είπε χαρακτηριστικά ο Παύλος Μπακογιάννης, «στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα».

Εύχομαι να συνεχίσουμε να τιμούμε έμπρακτα το δημοκρατικό πολίτευμα, κληρονομιά πολύ μεγάλη των προγόνων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ακολουθήσουν τώρα οι τοποθετήσεις των συναδέλφων από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα για πέντε λεπτά με σχετική ανοχή, γιατί έχουμε δύο αναφορές σήμερα δηλαδή και για τη Γενοκτονία στη Μικρά Ασία αλλά και για την Ημέρα της Δημοκρατίας, και στο τέλος θα κλείσει τη σημερινή αυτή διαδικασία ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Λιβάνιος.

Δίνω τον λόγο πρώτα στον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον Βουλευτή κ. Σταύρο Καλαφάτη.

Κύριε Καλαφάτη, έχετε τον λόγο και χρόνια πολλά γιατί αύριο εορτάζετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορίζοντας ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών την 15^η Σεπτεμβρίου ως Διεθνή Ημέρα Δημοκρατίας έδωσε ισχυρή κατεύθυνση στην παγκόσμια κοινότητα. Έδωσε και μια μέρα γιορτής στους λαούς που ζούμε σε δημοκρατικά καθεστώτα. Που απολαμβάνουμε τις ελευθερίες και τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου. Που αποφασίζουμε ελεύθερα για τη διακυβέρνησή μας. Που έχουμε όμως και την υποχρέωση να εργαζόμαστε για τη διαρκή αναβάθμιση της ουσίας και της ποιότητας της δημοκρατίας.

Και είναι σπουδαίο που οι Έλληνες γιορτάζουμε φέτος τα πενήντα χρόνια της νέας ελληνικής δημοκρατίας. Πενήντα χρόνια από τότε που ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής θεμελίωσε τη δημοκρατία και διασφάλισε την πολιτική σταθερότητα στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε όμως σήμερα εδώ και για έναν ακόμη σπουδαίο λόγο. Για ένα οφειλόμενο χρέος. Γιατί στις 14 Σεπτεμβρίου. Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας συναντώνται οι μνήμες και ο πόνος με το υπέρτατο εθνικό χρέος.

Είναι οι μνήμες και ο πόνος για την πιο βαριά συμφορά στη νεότερη ιστορία του έθνους μας. Για τις θηριωδίες, τις σφαγές, τις λεηλασίες και τους εμπρησμούς που είχαν στόχο και πέτυχαν την εκδίωξη των Ελλήνων από τη Μικρά Ασία, τη γη των προγόνων τους.

Είναι οι μνήμες για εκείνους που έχασαν τα πάντα αλλά δεν χάθηκαν. Για τις χιλιάδες Ελλήνων και Αρμενίων χριστιανών που μαρτύρησαν στα χώματα της Μικράς Ασίας. Αλλά και για εκείνους, για το ενάμισι εκατομμύριο προσφύγων, που κατέφυγαν κατατρεγμένοι στη μάνα πατρίδα. Που ρίζωσαν και πρόκοψαν στην ελεύθερη πατρίδα κάνοντας πράξη τον λόγο του Παλαμά «μία των Ελλήνων η ψυχή, ... μία είν' η πατρίδα και παντού».

Είναι οι μνήμες και ο πόνος για την ανθρώπινη τραγωδία αλλά και την τεράστια εθνική απώλεια. Τη Σμύρνη, το Αϊβαλί, την Ερυθραία, την Πέργαμο, τη Φώκεια. Η Μικρασία, έγραψε η Ελένη Γλύκατζη - Αρβελέρ, «σημάδεψε τις τύχες του Ελληνισμού με ανεξίτηλο τρόπο ως καρδιά της παντοτινής Ρωμοσύνης».

Εκατόν δύο χρόνια από τότε και πενήντα χρόνια από την τουρκική εισβολή, την κατοχή και τον εποικισμό της μισής Κύπρου, οι πιο πικρές μας μνήμες παραμένουν ζωντανές. Τίποτα δεν λησμονούμε. Ξέρουμε άλλωστε ότι λαοί που χάνουν την επαφή με την ιστορία τους, διακινδυνεύουν το μέλλον τους.

«Σβήνοντας», γράφει ο Σεφέρης,» ένα κομμάτι από το παρελ-

θόν είναι σαν να σβήνεις και ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον». Αυτές ακριβώς οι μνήμες, οι πιο πικρές, συναντώνται και σήμερα και πάντα με το εθνικό χρέος.

Χρέος για μια πατρίδα που γίνεται ολοένα και πιο ισχυρή. Χρέος εθνικής ενότητας εγρήγορσης και αποφασιστικότητας. Και σ' αυτό ακριβώς το χρέος είμαστε όλοι -ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα- διαρκώς στρατευμένοι. Ενώνουμε τις δυνάμεις και συντονίζουμε τις προσπάθειές μας για μια Ελλάδα που γίνεται πιο ισχυρή οικονομικά, γεωπολιτικά, στρατιωτικά. Διευρύνουμε και δυναμώνουμε τις διεθνείς συμμαχίες μας. Ενισχύουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μας με ό,τι πιο σύγχρονο. Ραφάλ, Μπελάρ, F-35. Αναβαθμίζουμε με τη συνέπεια, την αξιοπιστία, την υπευθυνότητα των θέσέων μας, το κύρος και το διεθνές αποτύπωμα της πατρίδας μας. Δυναμώνουμε με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει και τις θέσεις που προβάλλει ο Πρωθυπουργός τη φωνή της πατρίδας ώστε να ακούγεται και να μετριάται σοβαρά από εταίρους, συμμαχούς και γείτονες. Οι Έλληνες θέλουμε την ειρήνη και τη συνεργασία με όλους τους γείτονές μας.

Χαράξαμε όμως, ξεκάθαρες κόκκινες γραμμές στα εθνικά μας ζητήματα και δεν πάμε βήμα πίσω. Κάνουμε και θα κάνουμε ό,τι χρειαστεί για τα δίκαια και τα δικαιώματά μας στη γη και τις θάλασσές μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Καλαφάτη.

Τον λόγο τώρα έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΣΥΡΙΖΑ -Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Θεόφιλος Ξανθοπούλος.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε τη Γενοκτονία των χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας. Τιμούμε τη Μικρασιατική Καταστροφή που αποτελεί ουσιαστικά ένα σημείο τομής στη ζωή του σύγχρονου Ελληνισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι ο λαός μας ενσωμάτωσε αυτό το οδυνηρό γεγονός ως καταστροφή και πρόκειται κυριολεκτικά περί καταστροφής. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, βέβαια, το κοινό αίτιο αυτής της ιστορίας που είναι ο εθνικισμός, αυτός που ουσιαστικά εξόπλισε και κυρίως κατηύθυνε τα στίφη του Κεμάλ στο να εξοντώσουν καθετί που δεν είχε σχέση, κατά την άποψή τους, με το τουρκικό έθνος το οποίο ήθελε να οικοδομήσει.

Είμαι εγγονός προσφύγων και η Δράμα είναι μια προσφυγούπολη ουσιαστικά. Για όλους εμάς, οι χοροί, τα φαγητά, τα έθιμα, οι προσφωνήσεις είναι μέρος της καθημερινότητάς μας. Και αυτό δείχνει τον άρρηκτο δεσμό που έχουμε εμείς η τρίτης γενιάς πρόσφυγες με την πατρίδα, όπως έλεγαν οι πρόγονοί μας.

Και θέλω να κάνω και μια αναφορά. Το είπε ο κύριος Πρόεδρος προηγουμένως. Οι πρόγονοί μας δεν έγιναν δεκτοί εδώ με ανοιχτές αγκάλες, ξενομερίτες και τουρκόσκοποι ήταν οι πρόσφυγες. Και χρειάστηκε πολύ μεγάλος αγώνας από την πλευρά μας για να μπορέσουμε να ριζώσουμε σε αυτόν τον τόπο, να δημιουργήσουμε και να ενταχθούμε. Και δείτε την πανουργία της Ιστορίας. Καταστράφηκε ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας και ενδυναμώθηκε και αναζωογονήθηκε ο Ελληνισμός της μητέρας-πατρίδας. Διότι το ένα εκατομμύριο πρόσφυγες που ήρθαν αιματοδότησαν ουσιαστικά την υφιστάμενη κατάσταση και πρόσφεραν και με τον δυναμισμό τους και με την ανάγκη τους να επιβιώσουν και με τη δημιουργικότητά τους μια μεγάλη ώθηση στη χειμαζόμενη πατρίδα.

Σήμερα η μνήμη παραμένει ζωντανή και εμείς, οι απόγονοι εκείνων των προσφύγων, τιμούμε τη μνήμη τους κάθε φορά που στον κάθε πρόσφυγα που έρχεται στη χώρα μας βλέπουμε το πρόσωπο των προγόνων μας. Ξέρουμε ότι κανείς δεν φεύγει εκουσίως από τον τόπο του. Και η υποχρέωση η δική μας, ως πολιτών και ως ανθρώπων, είναι να δείξουμε ότι αυτά που πέρασαν οι πρόγονοί μας, αυτά που υπέστησαν οι πρόγονοί μας, σήμερα εμείς τα τιμούμε στην πράξη και στήνουμε ένα δίκτυο αλληλεγγύης, υποδοχής ανθρωπισμού σε όσους ανθρώπους έχουν ανάγκη, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα δέρματος, θρησκεία.

Θα ήθελα να πω πολλά αλλά η συγκίνηση με εμποδίζει. Θέλω να κλείσω με μια αναφορά σε όσους χάθηκαν και σε αυτούς που επιβίωσαν, όπως πολύ σωστά ειπώθηκε. Και ας είναι αυτή η σημερινή εκδήλωση ένα άσβεστο κερί στη μνήμη τους και μια σπίθα για να διατηρείται εσείς η έμπνευση που έχει ανάγκη το έθνος για να προχωρήσει.

Ταυτοχρόνως, σήμερα γιορτάζουμε τη Μέρα της Δημοκρατίας, όπως ειπώθηκε. Ειδικά εμείς, στην Ελλάδα, που έχουμε το προνόμιο να περπατάμε στον Άρειο Πάγο, που έχουμε το μοναδικό πλεονέκτημα να ανεβαίνουμε και να προσκυνούμε την Ακρόπολη. Σε αυτή τη συγκυρία αντιλαμβάνομαστε πάρα πολύ σοβαρά το τι βαριά ευθύνη και πόσο μεγάλο χρέος έχουμε ως χώρα. Διότι η δημοκρατία δεν είναι η τυπική άσκηση εκλογικού δικαιώματος ανά τέσσερα χρόνια. Υπενθυμίζω ότι ένα πολύ σημαντικό τμήμα της υπηλίου, δεν ζει σε συνθήκες δημοκρατικού πολιτεύματος. Η δημοκρατία έχει ανάγκη από όλους μας, από όλους μας και σε πολιτικό και σε κοινωνικό επίπεδο. Οχύρωση της δημοκρατίας σημαίνει, εκτός βεβαίως από την εθνική άμυνα της χώρας, και μια κοινωνική συμμαχία και μία βελτίωση του επιπέδου όλου του λαού και μια ενδυνάμωση του κράτους δικαίου. Αυτά που σήμερα είναι ζητούμενα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με την περίφημη ρήση «όποιος συλλογεται ελεύθερα, συλλογεται καλά», και με την έννοια αυτή γνωρίζουμε ότι καθοριστική προϋπόθεση για το μέλλον είναι η στήριξη και η ενδυνάμωση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Ξανθόπουλε.

Τον λόγο τώρα έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής, ο κ. Δημήτριος Μάντζος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας -και τα ιστορικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν την περίοδο Αυγούστου - Σεπτεμβρίου 1922- αποτελεί μία από τις πιο μελανές, τραγικές σελίδες της ιστορίας του έθνους μας μαζί με τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και την τραγωδία της Κύπρου μισό αιώνα τώρα. Συνιστά ένα έγκλημα εις βάρος ολόκληρης της ανθρωπότητας. Οι διωγμοί, οι σφαγές, οι λεηλασίες, η προσφυγιά που ακολούθησε, υπήρξαν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικράς Ασίας, το τέλος της τρισχιλιετούς παρουσίας του στη γη της Μικράς Ασίας εκεί όπου αναπτύχθηκε η ωριμότερη φάση του ελληνικού πολιτισμού. Ήταν η στιγμή που κατά τα μαρτυρικά λόγια του Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου, ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας κατέβη πλέον εις Άδη.

Ένα εκατομμύριο ψυχές χάθηκαν. Ενάμισι εκατομμύριο ψυχές επιβίωσαν και έχασαν τις πατρογονικές τους εστίες. Η καταστροφή σημάδεψε το εθνικό μας υποσυνείδητο, πλήγωσε ανεπανόρθωτα τη χώρα μας, και ο μαρτυρικός χαμός και βίαιος και σχεδιασμένος εκτοπισμός όλων αυτών των ανθρώπων από τις πατρογονικές εστίες είναι υποχρέωσή μας να μην ξεχαστεί.

Η 14^η Σεπτεμβρίου έχει οριστεί σωστά ως Ημέρα Εθνικής Μνήμης από το 1998, με πρόταση νόμου τριών Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ με μικρασιατική καταγωγή, του Γιάννη Καψή, του Γιάννη Διαμαντίδη και του Γιάννη Χαραλάμπους. Είναι, λοιπόν, αξιακό και ιστορικό μας χρέος να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τη διατήρηση αυτής της μνήμης όχι από μίσος αλλά από σεβασμό προς τις επόμενες γενιές και την αλήθεια της Ιστορίας, να παραμείνουμε προσηλωμένοι στην ειρήνη, στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στην εθνική αξιοπρέπεια, να ενισχύουμε τη διεθνή θέση της χώρας μας πάντοτε στην πλευρά της διαφύλαξης του Διεθνούς Δικαίου, να δουλέψουμε για τον κόσμο της δικαιοσύνης και της συνεργασίας, όπου οι λαοί θα ζουν αρμονικά χωρίς το τυφλό μίσος του τοξικού εθνικισμού και του θρησκευτικού φανατισμού.

Να προχωρήσουμε με ενότητα, με πίστη στις αξίες μας, με σεβασμό στη μνήμη εκείνων που χάθηκαν αλλά και όσων παρά τις κακουχίες επέζησαν και στήριξαν την πατρίδα μας με την αντοχή τους και το κουράγιο τους. Να τιμούμε καθημερινά τη μνήμη

όσων ξεριζώθηκαν και κατάφεραν να δημιουργήσουν νέες ζωές, να διατηρήσουν ζωντανές τις χαμένες πατρίδες στις αφηγήσεις, στα έθιμα, στις γειτονιές, στους δρόμους, στα τραγούδια και στους σκοπούς της μουσικής, στους χορούς, στα αρώματα και στις γεύσεις της κουζίνας, στον αθλητισμό.

Με τη μνήμη των τόπων που αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω τους, άλλαξαν τη μοίρα και την ταυτότητα του τόπου όπου αναγκάστηκαν να ζήσουν και να δημιουργήσουν, όπως έκαναν επί τόσους αιώνες εκεί, απέναντι. Δημιούργησαν τη σύγχρονη Ελλάδα και όρισαν το μέτρο της ευθύνης όλων μας, όλων των Ελλήνων απέναντι στον πρόσφυγα, απέναντι στον κατατρεγμένο συνάνθρωπο από κάθε γωνιά της γης, χωρίς διακρίσεις χρώματος, θρησκείας, φύλου, καταγωγής.

Σήμερα θυμόμαστε την εθνική τραγωδία της Μικρασίας και το εθνικό θάμα της αποκατάστασης των προσφύγων, το μεγαλύτερο ιστορικό επίτευγμα του ελληνικού κράτους. Παρά τα πενήχρα μέσα, παρά τις διαιρέσεις τις βαθιές του Εθνικού Διχασμού, παρά την ξενοφοβία, παρά τις διακρίσεις, τη δυσπιστία, παρά τα τόσα προβλήματα, η Ελλάδα κατάφερε με σχέδιο και μεταρρυθμίσεις να υποδεχθεί και να αποκαταστήσει σταδιακά αλλά με επιτυχία τις ζωές των συμπατριωτών της Μικράς Ασίας μετά την καταστροφή, ένα επίτευγμα που υπενθυμίζει τη σημασία της πολιτικής ως πράξης ευθύνης, ως μέσου τελικά για την πρόοδο, την αλλαγή, την καλύτερη ζωή όλων σε αυτή ακριβώς τη χώρα, την Ελλάδα, όπου η δημοκρατία φέτος συμπληρώνει πενήντα χρόνια από την αποκατάστασή της. Η Βουλή τιμά σήμερα τη Διεθνή Ημέρα Δημοκρατίας ως διαρκή υπενθύμιση του καθήκοντος που έχουμε να σταθούμε στο πλευρό όλων όσοι αγωνίζονται για τη διασφάλιση του κράτους δικαίου και των θεσμών της πολιτείας.

Η δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋποθέτει ισχυρά ατομικά δικαιώματα και εκείνα τα δικαιώματα με τη σειρά τους αποζητούν τη δημοκρατία για την προστασία τους. Είναι αυτή η αλληλεξάρτηση και η αλληλενίσχυση που αποτελεί το βάθος πάνω στο οποίο χτίστηκε η σύγχρονη φιλελεύθερη δημοκρατία. Σε αυτήν, ακριβώς, την έννοια της δημοκρατίας όχι με το τυπικό πολεμολογικό της περιεχόμενο αλλά το ουσιαστικό της περιεχόμενο, μπορεί κανείς να ανεύρει όλες τις πηγές των κανόνων του δημόσιου βίου, όχι μόνο για την οργάνωση και τη λειτουργία της πολιτείας αλλά κυρίως για τα δικαιώματα της ελευθερίας που εγγυώνται τη ζωή και την ευημερία όλων, την ισότητα πέρα και πάνω από διακρίσεις και αποκλεισμούς, τη μείωση των ανισοτήτων, την ισότιμη πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της υγείας, της παιδείας, της εργασίας, την ελευθερία της γνώμης, την ελευθερία της έκφρασης, το απόρρητο των επικοινωνιών.

Είναι όλα αυτά δεδομένα; Ασφαλώς και όχι. Είναι ζητούμενα. Στην εποχή της επιστροφής των άκρων, των ερμητικά κλειστών συνόρων, της ενίσχυσης των ιδεών του μίσους, σε μια εποχή που η παραπληροφόρηση και οι ψευδείς ειδήσεις δεν αποτελούν απλώς κοινωνική παθολογία αλλά ακόμα και μέσο άσκησης ισχύος από αυταρχικά καθεστώτα και κέντρα πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, η προστασία αυτών των βασικών εννοιών είναι επιβεβλημένη.

Σύμφωνα με τα λόγια του Αντόνιο Γκουτέρες, του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, χωρίς ελεύθερο Τύπο η δημοκρατία δεν μπορεί να επιβιώσει, χωρίς ελευθερία έκφρασης δεν υπάρχει ελευθερία. Είναι αυτή η ελευθερία που εγγυάται τη συμμετοχή, τη συμπερίληψη, τις ανοιχτές διαδικασίες, τους ανοικτούς θεσμούς. Η ελευθερία που σφυρηλάτη την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δημοκρατία και τους θεσμούς της. Για να επουλωθούν οι πληγές της μεγάλης κρίσης σε αυτόν εδώ τον τόπο -της κρίσης της οικονομικής και της ηθικής- για να εμπιστευτούν ξανά οι πολίτες τη δημοκρατική πολιτεία και τους θεσμούς της, πρέπει να πειστούν και να κατανοήσουν ότι αυτή ακριβώς η δημοκρατία τους αφορά όλους και εμείς την αφορούμε εξίσου ότι προσβλέπει σε εμάς τους πολίτες.

Γιατί τι είναι η δημοκρατία χωρίς τον δήμο; Αν αφαιρέσεις τον δήμο από τη δημοκρατία τι απομένει; Ένα κενό κέλυφος, δομές και συστήματα εξουσίας χωρίς ψυχή, χωρίς την άυλη ουσία τους, την εμπιστοσύνη των πολιτών, την κοινή μας προσδοκία για κα-

λύτερες ημέρες. Αυτή η συνειδητοποίηση ότι η δημοκρατία μάς αφορά όλους δεν γίνεται ασφαλώς μόνο με τους πανηγυρισμούς μας λόγους σε αυτή τη σημαντική ημέρα αλλά με το καθημερινό μας παράδειγμα εντός και εκτός αυτής της Αίθουσας, από τον τρόπο που αποφασίζουμε, που ζούμε, από τον τρόπο που νομοθετούμε, από τον τρόπο που ελέγχουμε την εξουσία, που απαιτούμε περισσότερη λογοδοσία, διαφάνεια, διαύγεια, από τον τρόπο που υπηρετούμε το συμφέρον των πολιτών, που καταπολεμούμε την αδικία, που αμβλύνουμε τις ανισότητες.

Το χρέος μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλο. Είναι πολιτική και ιστορική η ευθύνη μας. Διότι στο τέλος της ημέρας, η δημοκρατία είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα πολίτευμα. Είναι τρόπος ζωής, δράσης, ο τρόπος που συνυπάρχουμε ο ένας δίπλα στον άλλον, που συναποφασίζουμε και συνδιαμορφώνουμε συνθετικά μέσα από τις αντιθέσεις μας όχι μόνο τη δική μας ζωή, αλλά τη ζωή όσων θα έρθουν μετά από εμάς να ζήσουν και να δημιουργήσουν σε έναν τόπο που έχει να καυχείται όχι μόνο πως είναι η πατρίδα της δημοκρατίας, αλλά κυρίως πως γνωρίζει να αγωνίζεται γι' αυτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Μάντζο.

Τον λόγο τώρα έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας η κ. Μαρία Κομνηνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το ΚΚΕ η πιο ειλικρινής ένδειξη σεβασμού στην ημέρα μνήμης των εκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων της μικρασιατικής εκστρατείας και καταστροφής είναι να φωτίσει στον λαό τα διδακτικά συμπεράσματα που με επώδυνο τρόπο προέκυψαν από αυτή, ιδίως σε μια περίοδο, όπως η σημερινή, όπου τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν πάνω από τους λαούς όλου του κόσμου, περισσότερο από κάθε άλλη φορά τα τελευταία χρόνια.

Η ιμπεριαλιστική εκστρατεία και η μικρασιατική καταστροφή του 1922 μέσα από το βαρύ φόρο αίματος των λαών της περιοχής, τον ξεριζωμό, την άγρια εκμετάλλευση όσων ήρθαν στην Ελλάδα ως πρόσφυγες, προσφέρουν πολύτιμα συμπεράσματα για τους εργαζόμενους, τον λαό και τη νεολαία του σήμερα. Σημειώνουμε ορισμένα μόνο εξ αυτών:

Πρώτον, ότι ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι σάρκα από τη σάρκα του καπιταλιστικού εκμεταλλευτικού συστήματος. Ακολουθεί και ακολουθείται από συμφωνίες ειρήνης με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών, μέχρι οι σφοδροί ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των αγορών, των σφαιρών επιρροής, των δρόμων μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων να μην χωράνε στο πλαίσιο των ειρηνευτικών συμφωνιών και να απαιτούν να μιλήσουν τα όπλα. Γι' αυτό και οι λαοί δεν πρέπει να στοιχίζονται με την αστική τάξη, δεν πρέπει να εμπιστεύονται τις κυβερνήσεις και το κράτος, γιατί τα σχέδια τους άμεσα ή μεσοπρόθεσμα είναι σε βάρος των λαών, είτε απαιτώντας το αίμα τους είτε και άλλες θυσίες για τους πολεμικούς εξοπλισμούς.

Η Μικρασιατική Καταστροφή πέρα από τα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα, ξεριζώσε εκατομμύρια Ελλήνων, Τούρκων, Αρμενίων ενώ έφερε τους Έλληνες πρόσφυγες στην Ελλάδα, μεγάλο μέρος τους γυναίκες και παιδιά, και τους έριξε στη φτώχεια και στην πιο σκληρή εκμετάλλευση, στα καπνεργοστάσια, στα υφαντουργεία, στα μοδιστράδικα, υπηρετικό προσωπικό στα σπίτια των αστών.

Δεύτερο συμπέρασμα. Οι λαοί πρέπει να έχουν επαγρύπνηση και ετοιμότητα, να οργανώσουν τη δική τους άμυνα, να περάσουν στην αντεπίθεση, να μην υποταχθούν στα καλέσματα της εθνικής ενότητας, του εθνικού συμφέροντος και στα αιματοβαμμένα σχέδια της αστικής τάξης. Να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, για να υπερασπιστούν τη δική τους πατρίδα, όπου ο ίδιος ο λαός θα διαφεντεύει τον τόπο, θα έχει τα κλειδιά της οικονομίας στα χέρια του και τίποτα δεν θα τον χωρίζει από τους άλλους λαούς.

Τρίτον, καμμία ιμπεριαλιστική συμμαχία δεν είναι συμπαγής και αήττητη. Οι αντιθέσεις φουντώνουν και στο εσωτερικό της. Η ιστορία της μικρασιατικής εκστρατείας δείχνει περίτρανα ότι η αφεργυρότητα των πιο ισχυρών σύμμαχων καπιταλιστικών κρατών προς τα λιγότερα ισχυρά είναι εκδήλωση, στοιχείο των

ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων του ανταγωνισμού ο οποίος διέπεται από την αρχή «ο θάνατός σου η ζωή μου». Οι ισχυρότεροι έχουν πλεονέκτημα σε νέες κινήσεις, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει, μεταξύ άλλων, και στην εγκατάλειψη των ασθενέστερων συμμάχων τους. Έτσι έκαναν και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, οι νικητές του Α' Παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού Πολέμου, που άδειασαν το ελληνικό κράτος κατά την εξέλιξη της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Το ίδιο συνέβη δεκαετίες αργότερα και στην Κύπρο.

Το ΚΚΕ έχει, πολλές φορές, αποκαλύψει τα παζάρια ανάμεσα στις αστικές τάξεις της Ελλάδας και Τουρκίας, τα σχέδια που είναι σήμερα σε εξέλιξη κάτω από την ομπρέλα ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης για απαράδεκτες διευθετήσεις σε Αιγαίο και Κύπρο, για εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο και επισφράγιση της διχοτόμησης στην Κύπρο, προκειμένου να υπάρξει σταθερότητα στη νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ.

Το ΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που καταγγέλλει την εμπλοκή της χώρας μας στους πολεμικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καταγγέλλει τη στήριξη του κράτους - δολοφόνου του Ισραήλ που συνεχίζει να μακελεύει τον παλαιστινιακό λαό, την αποστολή στρατιωτικών στρατευμάτων σε διάφορες περιοχές του πλανήτη με τεράστιους κινδύνους για το λαό της χώρας μας, το να χαρίζονται απλόχερα 500.000 ευρώ τη μέρα μόνο για τα πολεμικά πλοία που στέλνονται στην Ερυθρά Θάλασσα. Αυτές οι εξελίξεις απαιτούν ετοιμότητα από τον λαό μας, οργάνωση και δράση απέναντι στους πολεμικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών, στα δολοφονικά τους σχέδια και το ΚΚΕ δίνει γι' αυτό όλες του τις δυνάμεις.

Την ίδια στιγμή, το βάθεμα της πολεμικής εμπλοκής, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το πέρασμα στην πολεμική οικονομία, συνεπάγεται ένταση της καταστολής και της αντιλαϊκής επίθεσης. Γι' αυτό, μόνο ως πρόκληση φαντάζει το γεγονός ότι την ίδια αυτή ημέρα τιμάται και η Διεθνής Ημέρα Δημοκρατίας. Γιατί είναι το κράτος δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η αστική δημοκρατία που ξεζουμίζει τους λαούς με τα προαπαιτούμενα του Ταμείου Ανάκαμψης και τα ματωμένα πλεονάσματα, που μετράει με τη ζυγαριά του κόστους - οφέλους την προστασία της ζωής και τις ανάγκες των εργαζομένων, του λαού, τις συρρικνώνει προκειμένου να γιγαντώνονται τα κέρδη των λίγων. Είναι αυτή που παρουσιάζει ως δικαίωμα τη δουλειά ήλιο με ήλιο, τα δεκατριάωρα -και σε πολλαπλά αφεντικά- για να τα βγάλεις πέρα, που παρουσιάζει ως φυσικό φαινόμενο ή αναγκαίο κακό την εκτίναξη των τιμών στην ενέργεια, τα τρόφιμα, τα νοίκια, το νερό.

Είναι το κράτος δικαίου και η αστική δημοκρατία που νομιμοποιεί το δόγμα «ουδείς εξαιρείται των παρακολουθήσεων», όταν αυτό απαιτεί η εθνική ασφάλεια του κεφαλαίου, που απαγορεύει τις διαδηλώσεις, που διώκει ακόμα και Βουλευτές -όπως γίνεται στη Γαλλία- και κατεβάζει βίντεο που δείχνουν τα ισραηλινά εγκλήματα απέναντι στον παλαιστινιακό λαό.

Είναι το κράτος δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η αστική δημοκρατία που προσπαθούν να υποτάξουν τους λαούς σε ψεύτικα διλήμματα. Έτσι θυμήθηκαν πάλι τον «μπαμπούλα» της ακροδεξιάς και τα μέτωπα προοδευτικών δυνάμεων, όταν είναι τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, όπως οι κυβερνήσεις στη Γερμανία, τη Γαλλία και αλλού, που στοχοποιούν μετανάστες, καλούν το λαό να κάνει περισσότερες θυσίες για να συνεχίζεται ο πόλεμος και επιτρέπουν σε εθνικιστικές δυνάμεις να εμφανίζονται ως περισσότερα της ειρήνης. Έτσι έγινε και με τη Μελόνι στην Ιταλία, όπου ο λύκος μετατράπηκε σε αρνάκι και χρήσιμο σύμμαχο.

Το ΚΚΕ δίνει όλες του τις δυνάμεις για να πιστέψει ο λαός τη δύναμή του, να πάρει την κατάσταση στα χέρια του, να συγκρουστεί με την πολιτική, τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου και να απαλλαγεί από τους εκμεταλλευτές του. Σε αυτόν τον δρόμο πρωτοστατεί καθημερινά, για την υπεράσπιση των λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών, για την υπεράσπιση του εργατικού λαϊκού εισοδήματος, της υγείας του λαού, της μόρφωσης των παιδιών του, μαζί με τα ταξικά σωματεία, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας όπου εκεί πραγματικά θα επικρατεί η πλήρης δημοκρατία για την εργατική τάξη και το λαό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Κομνηνάκα.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Ελληνική Λύση» ο Βουλευτής κ. Στυλιανός Φωτόπουλος.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μια από τις πιο θλιβερές επετείους της νεότερης ελληνικής ιστορίας είναι αυτή της κατάρρευσης του μικρασιατικού μετώπου, που οδήγησε στη στρατιωτική ήττα και συντριβή, αλλά και στον ξεριζωμό εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων από τη μικρασιατική γη. Τα ιστορικά γεγονότα του Αυγούστου - Σεπτεμβρίου του 1922 έχουν καταγραφεί στο σύνολό τους με τον τίτλο Μικρασιατική Καταστροφή.

Αρχές Σεπτεμβρίου του 1921 ο Ελληνικός Στρατός έφτασε σε απόσταση μόλις σαράντα χιλιομέτρων από την Άγκυρα, προκαλώντας παγκόσμιο θαυμασμό αλλά και πανικό στον Κεμάλ και τους συνεργάτες του. Επρόκειτο για το απώτατο όριο της ελληνικής προέλασης. Η μικρή Ελλάς, η οποία μόλις το 1821 και μόλις εκατό χρόνια πριν ήταν ακόμα σκλαβωμένη, τώρα αγωνιζόταν να αναβιώσει τη βυζαντινή αυτοκρατορία. Δυστυχώς, για ακόμα μία φορά τα παιχνίδια των μεγάλων δυνάμεων της εποχής των Γερμανών που στήριζαν, εξοπλίζαν και εκπαίδευαν τις ορδές του Κεμάλ, προσπαθώντας να τον κάνουν τακτικό στρατό, αλλά και των Γάλλων που έλεγχαν τις χασισοφυτείες στο Εσκισέχρ και το Αφιόν Καραχισάρ, παίχτηκαν στις πλάτες μας. Οι Τούρκοι με ετοιμοπόλεμες και καλά εξοπλισμένες εφεδρείες, οι Έλληνες στρατιώτες ρακένδυτοι και με μόνη εφεδρεία το δυνατό σθένος, αλλά χωρίς πυρομαχικά και χωρίς ανεφοδιασμό, δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την τουρκική γενική επίθεση.

Η γραμμή του μετώπου διασπάται και η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών δυνάμεων προβαίνει σε άτακτη υποχώρηση. Τον υποχωρούντα ελληνικό στρατό ακολουθούν πλήθη Χριστιανών προσφύγων Ελλήνων, Αρμενίων, Ασσυρίων από την ενδοχώρα. Οι ελπίδες για δημιουργία από τον ελληνικό στρατό μιας ζώνης προστασίας γύρω από τη Σμύρνη, για την προστασία των αμάχων Χριστιανών, διαψεύδονται καθώς στις 24 Αυγούστου η κυβέρνηση Πρωτοπαπαδάκη διατάζει την αποχώρηση του Ελληνικού Στρατού από τη Μικρά Ασία. Στη Σμύρνη συρρέουν χιλιάδες εξαθλιωμένων προσφύγων με την ελπίδα να επιβιβαστούν στα ελληνικά πλοία. Ενώ ο τουρκικός στρατός πλησιάζει, ο ελληνικός υποχωρεί.

Στην Ελλάδα η Κυβέρνηση Πρωτοπαπαδάκη, που είχε αναλάβει λίγους μήνες πριν με τη στήριξη του Βασιλέως Κωνσταντίνου και των αντιβενιζελικών Δημητρίου Γούναρη και Νικολάου Στράτου, παραπίπτει. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος έχει αποχωρήσει από την πρωθυπουργία ύστερα από τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1920, στις οποίες δεν είχε κατορθώσει να εκλεγεί ούτε καν Βουλευτής.

Την ίδια στιγμή, τα σύννεφα πάνω από τη Σμύρνη πυκνώνουν. Οι φόβοι επιβεβαιώνονται. Στις 28 Αυγούστου ο τουρκικός στρατός εισέρχεται στη Σμύρνη. Η Αθήνα είναι απασχολημένη με την ορκωμοσία της νέας Κυβέρνησης, ενώ οι Τούρκοι μπαίνουν στη Σμύρνη μέσα σε κλίμα, ακόμα, ηρεμίας και τάξης. Στο διπλωματικό επίπεδο, η Τουρκία αρνείται πρόταση της Ελλάδας για ανακωχή. Στις 2 Σεπτεμβρίου γίνεται γνωστό πως η Σμύρνη έχει παραδοθεί στις φλόγες και πως οι δρόμοι της έχουν γεμίσει από τα πτώματα σφαγιασθέντων Ελλήνων και Αρμενίων. Ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος είχε συλληφθεί από τον Τούρκο αξιωματικό Ρεντίν Πασά και την Κυριακή 28 Αυγούστου θανατώθηκε με ατιμωτικό τρόπο από τον τουρκικό όχλο. Ως άλλος Γρηγόριος ο Ε', προτίμησε, μολοντί γνώριζε ότι υπήρχε εναντίον του καταδικαστική απόφαση του στρατοδικείου της Άγκυρας, να παραμείνει μεταξύ του ποιμνίου του, το οποίο και να ενθαρρύνει και να εμψυχώσει. Κάθε μέρα οι μαρτυρίες που φτάνουν στην Ελλάδα είναι και πιο τραγικές. Χιλιάδες Έλληνες σπεύδουν στο λιμάνι της πόλης με την ελπίδα να μπορέσουν να γλιτώσουν από τα μαρτύρια και τον θάνατο που έρχεται πίσω τους, επιβιβαζόμενοι σε κάποιο πλοίο. Λίγοι, όμως, θα φανούν τυχεροί. Τα παράλια της Σμύρνης έχουν μετατραπεί σε μια επίγεια κόλαση.

Ο Σεπτέμβριος του 1922 βρίσκει τη Σμύρνη να είναι ένας σωρός καμένων ερειπίων και πτωμάτων. Τα παράλια της Μικράς

Ασίας είναι ο τόπος μαρτυρίου και εξόντωσης χιλιάδων Ελλήνων. Ο Ελληνισμός της Ιωνίας έχει πλέον αφανιστεί. Οι συνθήκες της εξόντωσης των Ελλήνων της Σμύρνης δεν επιτρέπουν έναν σαφή υπολογισμό των θυμάτων. Οι περισσότερες πηγές συγκλίνουν στην άποψη ότι από τις σφαγές και τις επιθέσεις μόνο των ημερών εκείνων έχασαν τη ζωή τους τουλάχιστον δέκα χιλιάδες άνθρωποι. Από τους εκατόν πενήντα χιλιάδες αιχμαλώτους της περιοχής της Σμύρνης, επέζησαν και έφτασαν στην Ελλάδα δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι σαράντα Έλληνες. Όλα τα στοιχεία συγκλίνουν στο ότι τα όσα συνέβησαν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1922 στη Μικρά Ασία συνιστούν γενοκτονία. Όσοι Μικρασιάτες πρόσφυγες κατόρθωσαν να σώσουν τη ζωή τους και να φτάσουν στη μητέρα Ελλάδα ξεκινούσαν τον σκληρό αγώνα της επιβίωσης. Μολοντί έχουν περάσει εκατόν δύο χρόνια από τη 13^η Αυγούστου 1922, η Μικρασιατική Καταστροφή συνεχίζει να στοιχειώνει το έθνος. Στην προσπάθεια να δοθούν απαντήσεις για τα αίτια που προκάλεσαν την καταστροφή του μικρασιατικού Ελληνισμού, έχουν χυθεί χιλιάδες τόνοι μελάνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Και ενώ σχεδόν όλοι όσοι καταπίεστηκαν με το τεράστιο αυτό ζήτημα αναφέρουν ότι η πραγματική αιτία της καταστροφής ήταν η ήττα του ελληνικού στρατού στο πεδίο της μάχης, αποφεύγουν να μιλήσουν διεξοδικά για τις αιτίες και τους λόγους που οδήγησαν στην ταπεινωτική συντριβή μιας πανίσχυρης στρατιάς και που, δυστυχώς, είναι οι ίδιοι λόγοι που επαναλαμβάνονται επί διακόσια χρόνια ελεύθερου εθνικού βίου και μας οδήγησαν σε εθνικές περιπέτειες, όπως τα Ίμια.

Έχει σημασία και επιβάλλεται να τονιστεί ότι ο Ελληνικός Στρατός, αφού έγραψε σελίδες δόξας στα πεδία των μαχών, στην τελική αναμέτρηση στην περιοχή του Αφιόν Καραχισάρ ηττήθηκε, συντριβήθηκε, αποσυντέθηκε. Κατέστη ανίκανος για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων και έστρεψε τα νώτα στον εχθρό αναζητώντας τη σωτηρία στη θάλασσα.

Το μέγεθος της καταστροφής που ακολούθησε τη στρατιωτική ήττα ήταν ανάλογο της ασύλληπτης ταχύτητας με την οποία διαλύθηκε η περήφανη μικρασιατική στρατιά, που έναν χρόνο πριν από το σάλπισμα της αποχώρησης έκρουε τις πύλες της Άγκυρας από το Ντούα Τεπέ, το Πολατλί μέχρι τα βράχια του Κάλε Γκρότο.

Και οι ευθύνες για τη μεγάλη στρατιωτική ήττα και τη συντριβή του στρατού είναι ξεκάθαρα ελληνικές και θα πρέπει να αναζητηθούν. Βαρύνουν αποκλειστικά τις πολιτικές ηγεσίες της εποχής, τους διοικητές του στρατού, αλλά και το μέρος εκείνο του πνευματικού και δημοσιογραφικού κόσμου που δεν συμπαραστάθηκε στο μεγάλο εγχείρημα ή ενδεχομένως και το έβλαψε.

Η διάσπαση του μετώπου του Αφιόν, που έφερε την πλήρη αποσύνθεση του ελληνικού στρατού και την ήττα και οδήγησε στη βίαιη εξόδο του χριστιανικού πληθυσμού της Ιωνίας, Ελλήνων και Αρμενίων, οφείλεται πρωτίστως στη στρατιωτική, πολιτική και οικονομική αδυναμία της χώρας.

Τα κυριότερα διδάγματα της Μικρασιατικής Καταστροφής αφορούν τις δυνάμεις οι οποίες θα έπρεπε σε κρίσιμες εθνικά καταστάσεις να παραμερίζουν το κομματικό συμφέρον θέτοντας πάνω από όλα το εθνικό συμφέρον. Σημερινοί δήθεν ιστορικοί, προσπαθώντας να μειώσουν το μέγεθος της καταστροφής, εξυπηρετούν μια δήθεν ελληνοτουρκική προσέγγιση και αποκαλούν όσα έγιναν τότε με τον τίτλο «συνωπισμός στην προκυμαία».

Η ήττα του 1922 μπορεί να συγκριθεί μόνο με αυτή του 1453, γιατί με αυτήν ξεριζώθηκε η από χιλιάδων ετών ελληνική παρουσία στην ιωνική γη.

Κλείνοντας ως εγγονός αυτών που δεν γενοκτονήθηκαν με θλίβει να βλέπω Έλληνα στρατηγό να παρίσταται στις εορτές νίκης του τουρκικού στρατού στην πρεσβεία της Τουρκίας στην Αθήνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Φωτόπουλο.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νέα Αριστερά» η κ. Θεανώ Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Μικρά Ασία με διαφορετικές πληθυσμιακές, κοινωνικές, πολιτικές, στρατιωτικές και θρησκευτικές πραγματικότητες ενοποιήθηκε στη συλλογική μνήμη ως μεγάλη χαμένη πατρίδα και η Μικρασιατική Καταστροφή ως ένα από τα μείζονα εθνικά γεγονότα της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας.

Οι Μικρασιάτες Έλληνες βρέθηκαν τότε μέσα σε μια στιγμή πύκνωσης του ιστορικού χρόνου και προσπάθησαν μετέωροι να αντιμετωπίσουν το μεγάλο γύρισμα της ιστορίας που είχε επιφέρει ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος. Οι Μικρασιάτες Έλληνες που δεν χωρούσαν πια στους υπολογισμούς των μεγάλων Δυνάμεων σε αυτή την περιοχή άρχισαν να βιώνουν στην πραγματικότητα τους τις αντιφάσεις μιας δύσκολης μετάβασης στο καινούργιο, όπου εκείνο που υποχωρούσε ήταν το παλιό υπό το βάρος του εθνικισμού.

Η Ελλάδα ανίκανη να μετρήσει το μέγεθος των μεγάλων γεγονότων, ειδικά μετά το 2020, άφησε έρμαιο του κυκλώνα τους Μικρασιάτες. Η ήττα του Ελληνικού Στρατού στον ελληνοτουρκικό πόλεμο 1919 - 1922, η είσοδος των ατάκτων κατ' αρχάς Τσετών και στη συνέχεια του κεμαλικού στρατού στα παράλια και, βέβαια, στη Σμύρνη έβαψαν την άλλη πλευρά του Αιγαίου με αίμα. Όσοι σώθηκαν, πάνω από ενάμισι εκατομμύριο άνθρωποι, έφυγαν κυνηγημένοι πρόσφυγες για να βρουν καταφύγιο στην Ελλάδα.

Η πυρκαγιά της Σμύρνης, η καταστροφή αυτής της εμβληματικής πόλης από τους Τούρκους εθνικιστές, αποτέλεσε υλικά και συμβολικά το τέλος ενός κόσμου για τον οποίο η Μικρά Ασία υπήρξε η πατρίδα τους. Αποτέλεσε το οριστικό τέλος της Μεγάλης Ιδέας.

Ακολούθησε μια οδυνηρή ανταλλαγή πληθυσμών. Ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων αναγκάστηκε να εγκαταλείψει οριστικά τη Μικρά Ασία και οι Τούρκοι αναγκάστηκαν αντιστοίχως να εγκαταλείψουν το ελληνικό έδαφος. Η Μικρά Ασία έγινε το νοσταλγικό προσκήνιο όλων των ξεριζωμένων, προσφύγων και ανταλλαγέντων, αφετηρία για να ξαναστησουν μια νέα ζωή.

Οι πρόσφυγες οι οποίοι ήρθαν στην Ελλάδα, έφεραν τη διαφορετικότητα τους και έγιναν φορέας μιας ετερότητας, την οποία διηγούνται οι ίδιοι στα τραγούδια τους, στα νανουρισμάτα τους. Είναι οι αφανείς τραγικοί πρωταγωνιστές της ιστορίας. Περιγράφουν το πριν και το μετά του 2022, ένα πολύχρωμο πριν, πολιτισμικό, που περιέχει την ειρηνική συνύπαρξη με τους Τούρκους και μετά που ξεκινάει με τη ρήξη των σχέσεων τους που οδήγησε στον αναγκαστικό εκπατρισμό και την προσφυγιά.

Θα ήταν, όμως, σκόπιμο να διορθωθούν ορισμένες από τις κατασκευές που προκύπτουν από το αφήγημα που αφορά τη μεγάλη «εθνική» ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας για να συνειδητοποιήσουμε τελικά ότι κατά την άφιξή τους στην Ελλάδα, αυτά τα αδέρφια μας από τη Μικρά Ασία υπέστησαν ακραία βία και ενώ εγκατέλειψαν τη φλεγόμενη Σμύρνη με άτακτο τρόπο, έτυχαν ακόμη υποδοχής, πολύ κακής μεταχείρισης. Θα αποκαλούνται από τους κατοίκους της παλιάς Ελλάδας «τουρκόποροι» ή «τουρκομερίτες». Οι μεγάλες δομικές αντιθέσεις που συγκροτούν αυτή τη δυσπιστία για τον ξένο αδερφό -αδέρφια μας, αλλά ξένα- είναι το έδαφος από όπου ήλθαν, από την Ανατολικά δηλαδή, που είναι αλλού.

Το 1928 καταγράφηκαν είκοσι δύο εκατομμύρια πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, το ένα πέμπτο δηλαδή του πληθυσμού. Είναι σκορπισμένοι παντού, σε άθλιους καταυλισμούς και οι πρώτες μέρες στην Ελλάδα είναι σκληρές και μαρτυρικές: αυτοσχέδιοι καταυλισμοί, επιφανείς Σμυρνιοί από ευκατάστατες οικογένειες φορούσε παπούτσια από λάστιχα αυτοκινήτων, πολλοί έμποροι ανάμεσά τους που φέρνουν τις προοδευτικές τους ιδέες, την ανατολίτικη μουσική, την ανατολίτικη κουζίνα και την τεχνολογία τους. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν και ο πατέρας μου. Δώδεκα χρονών ήρθε το 2022 με την οικογένειά του ως πρόσφυγας από τη Σμύρνη.

Οι πρόσφυγες έγιναν οι φορείς της εθνικής τραγωδίας, αλλά και η ζωντανή απόδειξη της προαιωνίας ύπαρξης του μικρασιατικού Ελληνισμού, την οποία αντλούσαν από τη διαχρονική ελληνικότητα των χαμένων πατρίδων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

Η αναγκαστική ένωση θα δημιουργήσει, βέβαια, αυτή την άλλη Ελλάδα, την πληθυντική Ελλάδα και θα συγκροτήσει με ιδιαίτερο τρόπο ένα κομμάτι της νεοελληνικής ταυτότητας, τη νοσταλγία για τις χαμένες πατρίδες που αποτελεί συστατικό στοιχείο αυτής της ταυτότητας και παραμένει ακόμη και σήμερα παρούσα στη γεωγραφία της Αττικής: Νέα Σμύρνη, Νέα Ιωνία, Νέα Φιλαδέλφεια και ούτω καθεξής.

Εκατό χρόνια μετά, η καταστροφή της Σμύρνης, η σφαγή και έξοδος εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων δηλαδή, συνεχίζει να στοιχειώνει την Ελλάδα και όχι μόνο. Όπως λέει ο Γκράμσι, «η ιστορία διδάσκει αλλά δεν έχει κανέναν μαθητή».

Περίπου το ίδιο συμβαίνει και εδώ. Έχουμε εμπόλεμες συρράξεις στη Μέση Ανατολή. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, περισσότεροι από 5,6 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι είναι πρόσφυγες. Ένας ασύμμετρος ξενοφοβικός πόλεμος εναντίον εκείνων που κάποτε γλύτωσαν από τη φρίκη των βομβαρδισμών και προσπαθούν τώρα να επιβιώσουν από την εξόντωση που υφίστανται λόγω της διαφορετικότητάς τους. Σήμερα οι αδύναμοι και οι κατατρεγμένοι είναι λίγο πιο δίπλα από τα παράλια της Μικράς Ασίας. Βρίσκονται στη Μέση Ανατολή και στην Παλαιστίνη.

Για τη δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαια σήμερα μέρα εορτασμού για τη χώρα μας που εντάσσεται στα πενήντα χρόνια από την αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Όπως συνομολογούμε όλοι και όλες, πρώτον η δημοκρατία είναι το πολιτικό σύστημα που θεμελιώνεται στην αρχή της εξουσίας του λαού από τον λαό για τον λαό.

Η τήρηση του Συντάγματος, του συμβολαίου δηλαδή του λαού, αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της δημοκρατίας. Οποιαδήποτε παραβίασή του συνιστά υπονόμηση της δημοκρατίας και πρόκληση ερμηνειών και διαπραγματεύσεων της ίδιας της καταστατικής υπόστασης της δημοκρατίας.

Δεύτερον, η δημοκρατία εμπεδώνεται με τη συμμετοχή του λαού στις εκλογές, επομένως με τη συμμετοχή του λαού στη λήψη αποφάσεων διά των αντιπροσώπων του. Η ευρεία αποχή αποτελεί μία μείζονα πρόκληση για τη δημοκρατία τον 21^ο αιώνα.

Τρίτον, η δημοκρατία προϋποθέτει θεσμική θωράκιση των εγγυήσεων της, δηλαδή του κράτους δικαίου. Οποιαδήποτε προσπάθεια περιορισμού ή καταστρατήγησης αυτών των εγγυήσεων λειτουργεί εις βάρος της.

Τέταρτον, η δημοκρατία βασίζεται στη διάκριση των εξουσιών. Η διαπλοκή ανάμεσα στις εξουσίες οδηγεί στην αμφισβήτηση της έννοιας της δικαιοσύνης, της έννοιας της ίδιας της δημοκρατίας.

Πέμπτον, η δημοκρατία διαπαιδαγωγεί πολίτες, όχι άτομα, πολίτες. Η ελευθερία του Τύπου είναι γέννημα-θρέμμα της δημοκρατίας. Ελέγχει την εξουσία και ταυτοχρόνως διαπαιδαγωγεί ενημερωμένους, ελεύθερους να σκέφτονται πολίτες. Η απρόκαλητη πλέον χειραγωγή του Τύπου από την Κυβέρνηση ή από μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, η μεγάλη απειλή των fake news, που εμείς, η Νέα Αριστερά, γνωρίσαμε τη δύναμή τους στο πετσί μας, δεν συμβάλλουν στη δημιουργία ελεύθερης συνείδησης των πολιτών, αλλά χειραγωγούμενης μάζας προς το συμφέρον της εκτελεστικής ή και οικονομικής εξουσίας, πάντως όχι προς το συμφέρον της δημοκρατίας.

Έκτον, η δημοκρατία έχει ως στόχο τη διεύρυνση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανεξαρτήτως θρησκείας, φυλής, φύλου, πεποιθήσεων. Η διεύρυνση, λοιπόν, των ελευθεριών, η συμπεριληπτικότητα, η ορατότητα, ο σεβασμός, η αλληλεγγύη δεν μπορεί να τίθενται υπό περιορισμό. Σήμερα σε αυτό οφείλουν τα δημοκρατικά κόμματα να είναι ξεκάθαρα: Ειδικά όταν η ακροδεξιά καλπάζει σε όλη την Ευρώπη, οποιαδήποτε ανοχή σε ρατσιστικό και τα λοιπά λόγο είναι υπονόμηση της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έβδομον -και τελειώνω- η δημοκρατία είναι το θεσμικό, πολιτικό, πολιτισμικό πλαίσιο εμπέδωσης της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης. Θα είμαι ξεκάθαρη: Ελευθερία χωρίς κοινωνικά δικαιώματα, με τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, με δια-

πλοκή και διαφθορά δεν μπορεί να υπάρξει. Δεν μπορεί να υπάρξει δημοκρατία! Η δημοκρατία ανθίζει σε συνθήκες ειρήνης. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είναι το μεγάλο σχολείο της ανθρωπότητας. Στις σημερινές γεωπολιτικές δύσκολες συνθήκες η μάχη για την ειρήνη είναι αδιαπραγμάτευτη, η μάχη για τη δημοκρατία. Η Παλαιστίνη, η Ουκρανία είναι δίπλα μας, όπως ήταν και οι Μεγάλες Δυνάμεις όταν ένας σφαγιαζόμενος λαός, ένας δηλαδή λαός, όπως είπαμε, οι Μικρασιάτες, τότε αφέθηκε στην τύχη του.

Επομένως η πρόκληση της εποχής μας είναι η ελευθερία σε όλο της το εύρος, δηλαδή η συμμετοχή όλων των πολιτών στον πλούτο, στα πολιτιστικά και κοινωνικά αγαθά. Δεν θα προστατεύονται όλοι οι πολίτες ισότιμα από τις προκλήσεις του περιβάλλοντος, από τις υγειονομικές προκλήσεις, από παντός είδους προκλήσεις. Η μάχη για την καταπολέμηση των ανισοτήτων, της φτώχειας, του αποκλεισμού από τα δημόσια αγαθά -υγεία, παιδεία- η εμπορευματοποίηση των αγαθών -ενέργεια, νερό- αποτελούν μάχη για την ίδια τη δημοκρατία.

Η ιστορία είναι εδώ, παρούσα. Τα σημάδια της είναι ορατά και η δημοκρατία είναι και αυτή παρούσα, αλλά σε μεγάλο κίνδυνο. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Φωτίου.

Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδος «Νίκη» η κ. Ασπασία Κουρουπάκη.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Σεπτέμβριο του 1922 κορυφώθηκε στις ανατολικές ακτές του Αιγαίου η μεγαλύτερη τραγωδία για τον Ελληνισμό, η καταστροφή της Σμύρνης και η βίαιη έξωση του Ελληνισμού από τη Μικρά Ασία, μία καταστροφή με βαρύτητα μεγαλύτερη από την Άλωση της Πόλης το 1453 από τους Οθωμανούς, διότι με την Άλωση της Πόλης δέχτηκε το τελειωτικό του πλήγμα ένα κράτος που ήδη βρισκόταν σε βαθιά παρακμή. Η ρωμιοσύνη, όμως, έμεινε ρίζωμένη στα πατρογονικά εδάφη και σταδιακά μπόρεσε να αναγεννηθεί και να αντεπιτεθεί.

Η απώλεια, όμως, του Μικρασιατικού Ελληνισμού, που αγκάλιαζε από τα ανατολικά το Αιγαίο εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια, δημιούργησε τεράστιες προκλήσεις για την ασφάλεια και την επιβίωση του Ελληνισμού στην ιστορική του κοιτίδα.

Η Τουρκία, αμετανόητη για τα εγκλήματα που έχει διαπράξει σε βάρος των ελληνικών και των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολίας, δείχνει με κάθε ευκαιρία τη διάθεσή της να επαναλάβει την ίδια γενοκτόνα διάθεση και πολιτική. Το απέδειξε στην Κωνσταντινούπολη με τον ληστρικό φόρο κεφαλαίου του 1942, τα πογκρόμ του 1955, τις απελάσεις και τους εκτοπισμούς της περιόδου 1964-1965, την εισβολή στην Κύπρο το 1974.

Ποια ήταν η διαχρονική αντίδραση της Ελλάδας απέναντι στην πολιτική εθνοκάθαρσης της Τουρκίας; Μία παθητική στάση, στο όνομα της διατήρησης της ενότητας της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ στα δύσκολα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου. Η πολιτική μας ελίτ επέλεξε διαχρονικά να θυσιάσει τους θύλακες του Ελληνισμού που βρίσκονται έξω από το εθνικό κέντρο, προκειμένου να αποφύγει μία σύγκρουση που θα έθετε σε κίνδυνο την επιβίωσή της και την εύνοια που απολάμβανε από τα ξένα κέντρα λήψης αποφάσεων. Το βλέπουμε και σήμερα, με την πολιτική της εγκατάλειψης και του αφελληνισμού της Βορείου Ηπείρου, με την εγκατάλειψη του δόγματός του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας - Κύπρου.

Η κλεψύδρα, όμως, στερεύει για το εθνικό κέντρο και οι ψευδαισθήσεις φτάνουν στο τέλος τους. Ο Ελληνισμός συρρικνώνεται γύρω από το αθηναϊκό κέντρο, με την Αθήνα να λειτουργεί όπως η Κωνσταντινούπολη τα χρόνια της παρακμής του Βυζαντίου, ως τη μαύρη τρύπα μιας παρασιτικής πολιτικής ελίτ, που απομυζά την περιφέρεια, από την οποία εξαρτάται η επιβίωση του κράτους.

Σε αυτή τη χρονική στιγμή η Τουρκία επιλέγει να κάνει το αποφασιστικό της βήμα. Προβάλλει παράλογες διεκδικήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο μέσω του τουρκολιβικού μνημονίου, αμφισβητεί έμπρακτα και με προβολή στρατιωτικής ισχύος το δικαίωμα των νησιών του Αιγαίου να έχουν αποκλειστική ζώνη και υφαλοκρηπίδα, ακόμα και σε περιοχές στις οποίες η Ελλάδα έχει

συνάψει συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ -το είδαμε πολύ πρόσφατα στην Κάσο-, αμφισβητεί μέσω των επιστολών Σινιρλίογλου προς τον ΟΗΕ την κυριαρχία μας στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Αυτόν τον άνθρωπο επιλέξατε να υποστηρίξετε για τη θέση του Γενικού Γραμματέα του ΟΑΣΕ.

Αναρωτιόμαστε, πραγματικά, δεν βλέπετε ότι η κλεψύδρα στέρεψε; Ότι δεν μπορείτε να εξαγοράσετε άλλον χρόνο απέναντι στην Τουρκία χωρίς επώδυνες εθνικές υποχωρήσεις; Όμως, ως υποθέσουμε ότι καταφέρνεται με την πολιτική του κατευνασμού που ακολουθείτε να κερδίσετε λίγο χρόνο ακόμα. Τι επιτυγχάνετε με αυτό; Μήπως ενισχύετε την ισχύ και τη διαπραγματευτική θέση της χώρας μας απέναντι στην Τουρκία; Ή απλά παίζετε καθυστερήσεις, για να περάσει η καυτή πατάτα των ελληνοτουρκικών στην επόμενη κυβέρνηση; Όπως συνέβη το 1922 με τον ατυχή Πρωτοπαπαδάκη, που, αν και Πρωθυπουργός τεσσάρων μηνών, επωμίστηκε τη Μικρασιατική Καταστροφή και εκτελέστηκε στου Γουδή. Τα δείγματα γραφής σας δείχνουν ότι δεν ισχύει το πρώτο.

Αποκοιμίζετε την ελληνική νεολαία και την κοινωνία, τη στιγμή που στην Τουρκία το δόγμα της «γαλάζιας πατρίδας» κυριαρχεί και εισάγεται στην εκπαίδευση. Την τελευταία πενταετία η δημογραφική κρίση μετατράπηκε σε κατάρρευση, που επηρεάζει κρίσιμους τομείς της κοινωνίας και των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ: Ευχαριστώ.

Παλινωδείτε στην ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων και την ίδια στιγμή δίνετε πολύτιμο χρόνο και άλλοθι στην Τουρκία να ξεπεράσει τις συνέπειες των κυρώσεων του αμερικανικού Κογκρέσου στα δικά της εξοπλιστικά προγράμματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε δέσμοι της γεωγραφίας και της ιστορίας μας. Κανένα μέρος της Ελλάδας δεν απέχει από τη θάλασσα πάνω από εκατόν σαράντα χιλιόμετρα. Το κτήριο της Βουλής και το Κολωνάκι, στο οποίο η ελίτ αρέσκειται να πίνει τον καφέ της, απέχουν από τον φαληρικό όρμο μόλις έξι χιλιόμετρα. Δεν μπορούμε να σταθούμε ως ανεξάρτητο έθνος, εάν δεν κατοχυρώσουμε την ενότητα του ηπειρωτικού, του θαλάσσιου και του νησιωτικού χώρου, μια ενότητα που εξασφαλίζεται μόνο με την επέκταση των χωρικών υδάτων και του εναέριου χώρου στα δώδεκα ναυτικά μίλια σε όλη την επικράτεια.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να επιβιώσει και να ευημερήσει ο Ελληνισμός χωρίς τον «πνεύμονα» του Αιγαίου, χωρίς την «ασπίδα» των νησιών του ανατολικού Αιγαίου, χωρίς την κυριαρχία στη θάλασσα και στους αιθέρες που μας περιβάλλουν.

Καλούμε την Κυβέρνηση να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων. Δεν υπάρχουν περιθώρια κατευνασμού και εθνικών υποχωρήσεων και, όπως είπε ο αείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης: «η Ελλάς προωρίζεται να ζήσει και θα ζήσει».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο τώρα έχει εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδος «Πλεύση Ελευθερίας» ο κ. Αλέξανδρος Καζαμίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ: Η σημερινή μέρα έχει καθιερωθεί με ομόφωνη απόφαση της Βουλής το 1998 ως Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Η 14^η Σεπτεμβρίου είναι η θλιβερή επέτειος της καταστροφής της Σμύρνης πριν από εκατόν δύο χρόνια, η οποία απετέλεσε την τελευταία πράξη μιας πολυετούς τραγωδίας, που επέφερε τον εξριζισμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και του Πόντου.

Σήμερα τιμούμε τον Ελληνισμό που άνθησε πάνω στα εδάφη της αρχαίας ιωνικής γης και του οποίου η μακρά και ανθηρή ιστορία τερατίστηκε βίαια, αφήνοντας πίσω της βαθιές πληγές διωγμών, απώλειας, θρήνου και προσφυγιάς, που, όσο κι αν περάσει ο χρόνος, τα σημάδια τους δεν μπορούν και από πολλές απόψεις δεν πρέπει να αφεθούν να σβήσουν. Η ζωντανή μνήμη των λαών είναι εκείνη που συγκροτεί και ορίζει την ταυτότητά τους.

Με τη σημερινή επέτειο η Βουλή και όλη η Ελλάδα θυμάται όχι

μόνο τους χιλιάδες Έλληνες που έχασαν τη ζωή τους στις φρικτές σφαγές των ετών που κορυφώθηκαν με την καταστροφή της Σμύρνης στις 14 Σεπτεμβρίου του 1922. Τιμούμε επίσης και όσους επέζησαν και έφτασαν ως πρόσφυγες στην Ελλάδα ή σε άλλα κέντρα της ελληνικής διασποράς, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Αίγυπτο και αλλού, μεταλαμπαδεύοντας τις ξεχωριστές τους παραδόσεις, τις μνήμες τους και τον ιδιαίτερο πολιτισμό τους σε νέες κοινωνίες και σε κοινότητες, στις οποίες πάλεψαν για να ενταχθούν και για να μπορέσουν να κάνουν μια νέα αρχή.

Η σημερινή μέρα μνήμης των Ελλήνων της Μικράς Ασίας μάς κάνει να σκεφτόμαστε τη γενοκτονία, την εθνοκάθαρση και την τραγωδία της προσφυγιάς και του ξεριζωμού. Καθιερώθηκε για να υπενθυμίζει ιδιαίτερα στις νεότερες γενιές ότι είμαστε ένας λαός που έζησε και γνώρισε στην ιστορία του ακραία και φρικτά εγκλήματα πολέμου. Αυτή η ιστορία αναπόφευκτα μας κάνει και, αν πράγματι γνωρίζουμε και τιμούμε την ιστορία αυτή, θα έλεγα πως μας υποχρεώνει ηθικά και να καταλαβαίνουμε και να συναισθανόμαστε και να στηρίζουμε, αλλά και να υπερασπιζόμαστε όλους εκείνους τους άλλους λαούς που βιώνουν τα ίδια πράγματα σήμερα, τη γενοκτονία, την εθνοκάθαρση, τον διωγμό και την προσφυγιά.

Η αλληλεγγύη μας σήμερα προς τον παλαιστινιακό λαό, που βιώνει τους τελευταίους έντεκα μήνες μια φρικτή γενοκτονία στη Λωρίδα της Γάζας, είναι μια στάση που οφείλουμε όχι μόνο στο Διεθνές Δίκαιο και στην ανθρωπιστική ηθική, αλλά την οφείλουμε και στην ίδια την ιστορία μας ως Έλληνες, κάτι που πρέπει να θυμόμαστε διαρκώς, ιδίως όταν τιμούμε σημαντικές μέρες, όπως η σημερινή.

Στην επετειακή συνεδρίασή μας σήμερα γιορτάζουμε επίσης τη Διεθνή Ημέρα της Δημοκρατίας, την οποία ανακήρυξε για τις 15 Σεπτεμβρίου, για αύριο δηλαδή, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 2007. Σε μια επετειακή ομιλία για τη δημοκρατία είναι εύκολο να αναλωθεί κανείς σε κοινοτοπίες για τις μεγάλες αρετές αυτού του πολιτεύματος που μέχρι και το έτος 2000 ακόμη δεν είχε εδραιωθεί στα περισσότερα κράτη του κόσμου. Μόλις τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια αρχίσαμε να έχουμε στον πλανήτη για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας περισσότερες δημοκρατίες από δικτατορίες.

Πράγματι, οι αρετές της δημοκρατίας είναι πολλές, αλλά, επειδή πρόκειται για ένα δύσκολο και εύθραυστο πολίτευμα, αξίζει να τις τονίζουμε και ας κινδυνεύουμε να γίνουμε για λίγο κοινότοποι. Εκτός από την ελευθερία, που όλοι συνδέουμε με τη δημοκρατία, οι άλλες τρεις μεγάλες και συχνά παραγνωρισμένες αρετές της είναι η συμμετοχικότητα, δηλαδή η άρση των αποκλεισμών και η δυνατότητα του κάθε ατόμου να συμπεριλαμβάνεται στις κρίσιμες αποφάσεις της κοινωνίας στην οποία ανήκει. Η ειρηνική εναλλαγή κυβερνήσεων στην εξουσία είναι μια δεύτερη παραγνωρισμένη αρετή, μέσω εκλογών, σε αντίθεση με τα αυταρχικά καθεστώτα, όπου τα βίαια πραξικοπήματα, οι επαναστάσεις και τα βασανιστήρια συχνάζουν, ακριβώς διότι δεν υπάρχει η ειρηνική δυνατότητα αντικατάστασης της κυβέρνησης και αντιπαράθεσης με τους αντιπάλους.

Τέλος, η δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα όπου κυβερνούν οι πολλοί, ο λαός. Στον «Επιτάφιο» ο Περικλής τόνιζε πως η δημοκρατία στην αρχαία Αθήνα ευνοεί τους πολλούς, όχι τους λίγους. Υπάρχει, δηλαδή, μια πολιτική εξίσωση των πολιτών, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξεως, αυτό που λέμε νομικά ισονομία.

Σήμερα τι νόημα έχουν όλα αυτά; Για την αυριανή επέτειο θα ήθελα να σταθούμε σε δύο βασικά ζητήματα, που στην παρούσα συγκυρία αφορούν τη δημοκρατία στη χώρα μας. Το πρώτο, το οποίο τονίζει και ο ΟΗΕ στις αναφορές του στην Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας, είναι το να θυμόμαστε πάντα ότι η δημοκρατία δεν είναι απλώς ένα σύστημα, αλλά είναι μια διαδικασία. Αυτό σημαίνει ότι, αν την προτιμούμε από τη δικτατορία, θα πρέπει να προσπαθούμε διαρκώς να τη διευρύνουμε και να την εμβαθύνουμε, δηλαδή να βελτιώνουμε την ποιότητά της.

Σήμερα στην Ελλάδα η ποιότητα και το εύρος της δημοκρατίας βρίσκονται σε κρίση. Τι είναι αυτό που προκαλεί αυτή την κρίση; Από τη μία έχουμε τάσεις αυταρχοποίησης και παραβίασης της διακρίσεως των εξουσιών από τις κυβερνήσεις. Ταυτόχρονα, η ποιότητα και το εύρος της δημοκρατίας απειλούνται

από την απόσυρση, την αποχή των πολιτών από τις εκλογές και από τις κινηματικές, τις λεγόμενες αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες συμμετοχής. Με άλλα λόγια, έχουμε μια απειλή της δημοκρατίας από πάνω, από τον αυταρχισμό των κυβερνήσεων, και μία από κάτω, από την αποχή των πολιτών, οι οποίοι απογοητεύονται από τον αυταρχισμό των κυβερνήσεων.

Η δεύτερη αιτία της κρίσης της δημοκρατίας σήμερα έρχεται από την ακροδεξιά, η οποία εκμεταλλεύεται την απογοήτευση μιας μερίδας πολιτών από την ποιότητα της δημοκρατίας, για να τους πει -εμμέσως πλην σαφώς- ότι η μόνη λύση γι' αυτό είναι να πάψουμε να πιστεύουμε στη δημοκρατία και να την καταργήσουμε.

Προέρχομαι από μία γενιά που έζησε έντονα τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης, της μετάβασης της χώρας μας στη δημοκρατία. Και εγώ και το κόμμα που εκπροσωπώ πιστεύουμε ότι η κρίση της δημοκρατίας που ζούμε στις μέρες μας δεν αντιμετωπίζεται με την απόρριψη ή την εξύβριση της δημοκρατίας, αλλά με τον ακριβώς αντίθετο τρόπο. Ο μόνος δρόμος για την έξοδο της δημοκρατίας από τη σημερινή της κρίση είναι η περαιτέρω εμβάθυνση και διεύρυνσή της, κυρίως μέσα από τον εμπλουτισμό της με περισσότερες κινηματικές, αμεσοδημοκρατικές και συμπεριληπτικές διαδικασίες.

Μιας και μιλούμε για συμπερίληψη, θα ήθελα να καλωσορίσω τους επισκέπτες μας που μπήκαν τώρα στα θεωρεία.

Γι' αυτό αγωνίστηκε ως πολίτης σε όλη μου τη ζωή. Γι' αυτό παλεύουμε μαζί με τους συναδέλφους μου στην Πλεύση Ελευθερίας και μέσα και έξω από τη Βουλή.

Συνεπώς το μήνυμά που θέλουμε να στείλουμε στους πάντες με αφορμή την αυριανή Παγκόσμια Ημέρα της Δημοκρατίας είναι ότι αυτό το σπουδαίο ιδεώδες, αυτό το υπέροχο πολίτευμα που γεννήθηκε στη χώρα μας πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια είναι μια υπόθεση που αφορά τον καθένα και την καθεμία, όχι μόνο τους πολιτικούς. Όσο βαθύτερα συνειδητοποιούμε αυτό το γεγονός, τόσο καλύτερη θα γίνεται και η ποιότητα της δημοκρατίας μας. Μια καλή δημοκρατία είναι θεμελιακή προϋπόθεση, η κεντρική πολιτική προϋπόθεση -θα έλεγα- για να βελτιώσουμε την κοινωνία μας, τον πολιτισμό μας, με άλλα λόγια τη ζωή μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Καζαμία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Λύκειο Λέρμαρκ της Δανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλή διαμονή στη φιλόξενη χώρα μας, την Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Σπαρτιάτες» ο κ. Ιωάννης Κόντης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια μέρα θλιβερή. Τιμούμε την αυριανή ημέρα η οποία είναι θλιβερή για τον Ελληνισμό, ίσως μια από τις πιο δραματικές αναμνήσεις της ιστορίας μας. Την αποκαλούμε ημέρα μνήμης, ειδικά εμείς που έχουμε καταγωγή από τη Μικρά Ασία -μεγάλωσα ακούγοντας τη γιαγιά μου να μου περιγράφει τη δολοφονία των πέντε αδελφών της, του πατέρα της- και σκεφτόμαστε ότι είναι μια μέρα που πρέπει να τη μνημονεύουμε και την επόμενη μέρα ξεχνάμε ότι υπήρξε.

Στα σχολεία μας σήμερα δεν μαθαίνει κανείς στα παιδιά μας κάτι παραπάνω γι' αυτή τη μέρα. Προσπαθούν να σβήσουν απ' την ιστορία όλη αυτή τη μαύρη κηλίδα του ελληνικού έθνους. Προσπαθούν να μην μπουν σε λεπτομέρειες, να μη μάθουν τα παιδιά μας ότι αυτοί που οργάνωσαν τις ορδές του Κεμάλ και των Νεότουρκων δολοφόνων στην ουσία ήταν οι Γερμανοί αξιωματικοί και το κράτος της Γερμανίας τότε, το οποίο πριν από τον πόλεμο που έκανε το 1940 στην Ελλάδα, ήταν το πρώτο του έγκλημα εναντίον των Ελλήνων εξορίζοντας τους Τούρκους με τον Φον Σάντερς και όλους τους άλλους Γερμανούς στρατιωτικούς,

οι οποίοι έλεγαν ότι δεν πρέπει να συλλαμβάνουν αιχμαλώτους, αλλά πρέπει να τους εκτελούν επιτόπου, να αποκόψουν όλα τα παράλια και την οποιαδήποτε περιοχή έχει Έλληνες και να την εποικήσουν με εποίκους από τα εσωτερικά της Μικράς Ασίας, Κούρδους, Τσέτες και οτιδήποτε άλλο.

Εμείς απλά μιλάμε για Τούρκους, ενώ ο μεγάλος εχθρός του Ελληνισμού από τότε είναι οι Γερμανοί. Είναι αυτοί οι ίδιοι οι οποίοι ήρθαν κάποια χρόνια αργότερα στην Ελλάδα. Και πάλι η γιαγιά μου υπέστη βομβαρδισμό από αυτούς και σκοτώθηκε η μια κόρη της και τραυματίστηκε η μητέρα μου, ενώ έτρωγαν στην Κέρκυρα στο τραπέζι το 1940. Είναι αυτοί που έκλειψαν τα χρήματα των Ελλήνων με τη μορφή του κατοχικού δανείου και ποτέ δεν τα επέστρεψαν, ενώ είχαν υπογράψει και είχαν αναλάβει την υποχρέωση τότε να τα επιστρέψουν και έχει υπολογιστεί ότι το ποσό είναι σχεδόν διπλάσιο από αυτά που μας έχει φορτώσει σαν μνημονιακό χρέος και καμμία κυβέρνηση δεν τόλμησε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων από αυτές τις κυβερνήσεις που μιλάνε σήμερα και να απαιτήσει αυτά τα χρήματα.

Αντίθετα, έχουμε αφιερώσει τη φετινή Έκθεση Θεσσαλονίκης στο γερμανικό κράτος, σε αυτούς που οφείλονται σε μεγάλο βαθμό για όλες τις θλιβερές στιγμές της ιστορίας μας.

Αυτά δεν ξεχνάμε και αυτά πρέπει να μαθαίνουν τα παιδιά μας και όχι να είμαστε υποκριτές και να λέμε ότι θρηνούμε για μια στιγμή, αλλά δεν έχουμε ποιοι τα προκάλεσαν όλα αυτά ή να προσπαθούμε να επιρρίψουμε ευθύνες σε Έλληνες ή στις έριδες που υπήρχαν την εποχή εκείνη μεταξύ Ελλήνων.

Οι σύμμαχοι έδειξαν μετά, ακόμα και την ημέρα της καταστροφής, πόσο προστάτευαν τους Έλληνες, όταν τους άφηναν απροστάτευτους και τα καράβια τους ήταν μέσα στον κόλπο της Σμύρνης και κοντά στον ναύσταθμο του σημερινού Αξάζ, και τους άφηναν να τους σφάζουν οι Τούρκοι, γιατί ήθελαν να συμβεί αυτό, κακά τα ψέματα, οι μεγάλες δυνάμεις τότε.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να τη μνημονεύουμε μόνο σαν μια θλιβερή μέρα, αλλά σαν μια μέρα στην οποία μάς πρόδωσαν αυτοί τους οποίους κάποια χρόνια αργότερα επικαλούμαστε ότι είναι σύμμαχοι. Ποτέ δεν υπήρξαν φιλέλληνες. Στα λόγια υπήρξαν κάποιοι. Στην ουσία φθονούσαν τον Ελληνισμό γιατί είμαστε ο λαός, είμαστε η χώρα που έβγαλε τα γράμματα, τον πολιτισμό, τις τέχνες και τη δημοκρατία, την οποία τιμούμε στις 15 του μηνός.

Γιατί η δημοκρατία, με όλα τα κακά της -εάν έχει-, είναι το ιδανικότερο πολίτευμα για τους πολίτες. Δεν μπορεί να εκφραστεί αλλιώς ένας πολίτης, παρά μέσα από μια δημοκρατία, την οποία, όμως, πολλές φορές ξεχνάμε κι εμείς οι ίδιοι. Όλες οι κυβερνήσεις πλέον την επικαλούνται στα λόγια. Όμως, είναι αλήθεια ότι σήμερα δεν βλέπουμε να την αισθάνονται οι Έλληνες και οι λαοί της Ευρώπης. Ζούμε κάτω από μια άλλη μορφή δικτατορίας. Η δικτατορία δεν είναι μόνο η στρατιωτική, είναι και η ψηφιακή δικτατορία, η δικτατορία της κλιματικής αλλαγής. Οι λαοί της Ευρώπης σήμερα δεν αισθάνονται ότι είναι ελεύθεροι όταν τους περικλείουν με ψηφιακές πιέσεις και με ψηφιακά σχέδια τα οποία τους φέρνουν τη ζωή πολλά χρόνια πίσω.

Γι' αυτό πρέπει να παλέψουμε για τη δημοκρατία μας, να αλλάξουμε όλα αυτά τα κακά που θέλει να επιφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Μας έχει αλλάξει τον τρόπο ζωής με την κλιματική αλλαγή και έχουμε σταματήσει να παράγουμε, γεμίζουμε ανεμογεννήτριες, γεμίζουμε φωτοβολταϊκά πάνελ, αντί να καλλιεργούμε, αντί να έχουμε κτηνοτροφία. Αυτό είναι μια άλλη μορφή άτυπης δικτατορίας, αλλά δυστυχώς δεν είναι πολιτειακή δικτατορία. Είναι ουσιαστικά στη ζωή μας η επιβολή άλλου τρόπου ζωής, ο οποίος θέλει να μας κάνει να ξεχάσουμε πώς ζούσαν οι λαοί μέχρι σήμερα επί χιλιάδες χρόνια.

Αυτά πρέπει να πολεμήσουν οι λαοί σήμερα. Αυτά είναι τα κύρια προβλήματα που έχουν, αυτή η άκρατη ψηφιοποίηση. Στο τέλος θα έχουμε σε λίγα χρόνια ψηφιακούς Βουλευτές, όπως προέβλεψε ένας Αμερικανός φιλόσοφος, γράφοντας πριν από έναν μήνα ότι σε λίγο θα βγαίνουν οι κυβερνήσεις στον πλανήτη με τεχνητή νοημοσύνη. Και όταν λέμε σε λίγο, μπορεί να είναι σε είκοσι-τριάντα χρόνια. Όμως, αυτό είναι το μέλλον που επιφυλάσσουν κάποιοι. Όλα είναι καλά, αλλά οφείλουμε να διαφυλάξουμε αυτή τη μεγάλη λέξη που λέγεται δημοκρατία.

Στην Ελλάδα τουλάχιστον θέλουμε να πιστεύουμε ότι έχουμε δημοκρατία και γι' αυτόν τον λόγο θα πολεμήσουμε με όποιον τρόπο μπορούμε εμείς σαν μικρά κόμματα, και οποιοσδήποτε άλλος μπορεί και θέλει, αυτή την επιβολή των ιδεών κάποιων υποτίθεται τεχνοκρατών.

Και θα κλείσω επανερχόμενος στη Μικρασιατική Καταστροφή. Κάποιοι προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε τι συνέβη, τις σφαγές των Ελλήνων, και να παραλληλίσουν τις σημερινές μετακινήσεις οικονομικών μεταναστών από τις βαθιές χώρες στην Ασία, το Πακιστάν, το Αφγανιστάν κ.λπ., με τις σφαγές που υπέστησαν οι πρόγονοί μας. Δεν έχουν καμμία σχέση οι οικονομικές μετακινήσεις αυτών οι οποίοι έρχονται με τα λάπτοπ τους και τα κινητά τους με τη σφαγή των Ελλήνων και την καταφυγή στη μητέρα Ελλάδα.

Αυτοί που έρχονται εδώ δεν έρχονται στη μητέρα πατρίδα τους, έρχονται σε μια άλλη χώρα, για να αποκτήσουν επιδόματα, για να ζουν όπως ζουν σήμερα στην πλάτη των λαών της Ευρώπης. Δεν είναι σε καμμία περίπτωση ταυτόσημοι και ίδιοι με τους Έλληνες μετανάστες της εποχής εκείνης.

Αυτό θέλω να πω για τη σημερινή μέρα. Τιμούμε τους προγόνους μας και ελπίζουμε να συνεχίσουν να τους τιμούν τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κόντη.

Θα ολοκληρώσουμε τις σημερινές δύο επετειακές αναφορές για την Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και τη Διεθνή Ημέρα Δημοκρατίας με την τοποθέτηση, εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης, του Υπουργού Εσωτερικών κ. Θεόδωρου Λιβανίου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα τιμάμε την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων, αλλά και των άλλων χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας. Τιμάμε και σεβόμαστε όλους τους νεκρούς της Σμύρνης, του Αϊβαλίου, της Ερυθραίας και θυμόμαστε πάντα τον ξεριζωμό ενός κομματιού της Ελλάδας, γιατί η Μικρά Ασία δεν ήταν κάτι απόμακρο, κάτι μακρινό από την Ελλάδα, αλλά ήταν η ίδια η Ελλάδα. Και είναι μια ημέρα για να θυμόμαστε και τι είχε προσφέρει ο ελληνισμός της Μικράς Ασίας τα τελευταία τρεις χιλιάδες χρόνια, από τον Θαλή τον Μιλήσιο, που διατύπωσε τα πρώτα ερωτήματα για τη δημιουργία του κόσμου, τον Ηρόδοτο, τον πατέρα της ιστορίας έως τον μεγάλο ιεροεθνομάρτυρα, τον Χρυσόστομο Σμύρνης στον οποίον πολλοί Βουλευτές αναφέρθηκαν επ' ευκαιρία της σημερινής ημέρας τον οποίο τιμάμε.

Περίπου πάνω από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες άφησαν τη γη των προγόνων τους και έφθασαν στην Ελλάδα από τα περίπου -ίσως και λίγο παραπάνω- δύο εκατομμύρια ανθρώπους, που είχε καταγράψει η τελευταία οθωμανική απογραφή του 1915. Πρόσφυγες οι οποίοι δεν πήραν σχεδόν κανένα από τα υπάρχοντά τους αλλά όπως περιγράφει και ο Ηλίας Βενέζης με ένα μοναδικό τρόπο, πήραν μαζί τους «λίγο χώμα, αιολική γη, τη γη του τόπου μας».

Αυτοί οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, με πολύ δύσκολη την ενσωμάτωσή τους από τους γηγενείς πληθυσμούς, δούλεψαν σκληρά, πρόκοψαν. Δυνάμωσαν την Ελλάδα με τις τέχνες τους, την επιστήμη τους, αλλά ταυτόχρονα κρατώντας συνεχώς μέσα στην καρδιά και στο μυαλό τους την πατρίδα τους. Και το κατάφεραν αυτό, διατηρώντας τα ήθη και τα έθιμά τους, φέρνοντάς τα στους νέους τόπους που αναγκάστηκαν να εγκατασταθούν.

Έχουμε χρέος όλοι μας να διδασκόμαστε και να μαθαίνουμε από την ιστορία μας, να μην την ξεχνάμε. Πρέπει να γνωρίζουμε πότε ο ελληνισμός μεγαλουργεί, πότε προοδεύει, πότε δυναμώνει, πότε ευημερεί. Ταυτόχρονα, όμως, δεν πρέπει να λησμονούμε πότε έχει συρρικνωθεί, πότε έχει πληγωθεί και πώς έχει καταφέρει να σταθεί και πάλι στα πόδια του. Αυτό είναι χρέος μας, νομίζω, απέναντι σε όλους όσους χάθηκαν στη Μικρά Ασία.

Σήμερα, όμως, γιορτάζουμε και την Παγκόσμια Ημέρα της Δη-

μοκρατίας. Εδώ, από την Αθήνα, από τον τόπο που γεννήθηκε η δημοκρατία, από τη Βουλή των Ελλήνων, έχουμε υποχρέωση όλοι να αγωνιζόμαστε καθημερινά για αυτήν και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει. Κλείσαμε, μάλιστα, και τα πενήντα χρόνια της Μεταπολίτευσης, της μεγαλύτερης περιόδου ομαλής λειτουργίας της δημοκρατίας, πλήρους λειτουργίας της δημοκρατίας, με δεκαεννέα εκλογικές αναμετρήσεις, με οκτώ εναλλαγές εξουσιών μεταξύ κομμάτων, που νομίζω ότι είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα, στο οποίο έχουν συμβάλει όλα ανεξαιρέτως τα κόμματα.

Ο μεγάλος οικονομολόγος Τζον Γκάλμπρεϊθ έλεγε ότι δημοκρατία υπάρχει εκεί όπου ένας πολίτης μπορεί να πει ότι δεν υπάρχει δημοκρατία. Έχοντας αυτή τη φράση στο νου, να μην ξεχνάμε ότι τέσσερις στους δέκα κατοίκους αυτού του πλανήτη ζουν σε ανελεύθερα καθεστώτα. Εάν υπολογίσουμε και άλλο ένα 15% που ζει σε ημι-ανελεύθερα, ημι-αυστηρά καθεστώτα, πάνω από τους μισούς κατοίκους του πλανήτη φθάνουν οι άνθρωποι που δεν μπορούν να απολαύσουν αυτό το αγαθό της δημοκρατίας.

Έχουμε, λοιπόν, όλοι μία υποχρέωση, ένα χρέος: Να την προστατεύουμε καθημερινά, να τη δυναμώνουμε, να τη σεβόμαστε, να σεβόμαστε τους θεσμούς της και να αντιμετωπίσουμε με αυτό τον τρόπο ένα πολύ υπαρκτό πρόβλημα, στο οποίο αναφέρθηκε και ο κ. Καζαμίας, το πρόβλημα της μειωμένης συμμετοχής. Το είδαμε έντονα στις τελευταίες εκλογές, που ένα μεγάλο κομμάτι συμπολίτη μας είτε δεν εκφράστηκαν από κάποιο από τα υπάρχοντα κόμματα, είτε δεν κατανόησαν τον σημαντικό ρόλο και το δικαίωμα που έχουν για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα είτε θέλησαν να στείλουν κάποιο μήνυμα αποδοκιμασίας έναντι όλου του πολιτικού συστήματος.

Νομίζω ότι είναι ευθύνη και χρέος όλων μας, ανεξαρτήτως του τι θα επιλέξει αυτός ο κόσμος να ψηφίσει στην κάλπη, είτε το άλφα κόμμα είτε το βήτα κόμμα, να τους πείσουμε να επιστρέψουν ξανά και να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα, να συμβάλουν και αυτοί με την ψήφο που δικαιούνται σε ένα καλύτερο μέλλον για αυτή τη χώρα. Μαζί και με τα υπόλοιπα βήματα, έτσι νομίζω ότι θα καταφέρουμε και να δυναμώσουμε και να ενισχύσουμε τη δημοκρατία.

Με αυτές τις λίγες σκέψεις, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η διαδικασία της Ολομέλειας με τις αναφορές στις δύο επετειακές εκδηλώσεις, δηλαδή την Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και τη Διεθνή Ημέρα της Δημοκρατίας.

Διακόπτουμε τη συνεδρίαση μέχρι τις 11.00', προκειμένου να ξεκινήσει ο κοινοβουλευτικός έλεγχος, η διαδικασία των επίκαιρων ερωτήσεων.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση του σημερινού δελτίου των επικαιρών ερωτήσεων, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Δευτέρας 16 Σεπτεμβρίου 2024:

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1357/5-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νέα Δημοκρατία» κ. Δημήτριου Κυριαζίδη προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Αναθεώρηση απόφασης συγχώνευσης τμημάτων δημοτικών σχολείων Νομού Δράμας».

2. Η με αριθμό 1351/3-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κορινθίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία» κ. Γεωργίου Ψυχογιού προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με θέμα: «Καταστροφική η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του φράγματος του Ασωπού. Οφείλτε σαφείς και ξεκάθαρες απαντήσεις στην κοινωνία της Κορινθίας».

3. Η με αριθμό 1353/4-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δωδεκανήσου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ - Κίνημα

Αλλαγής» κ. Γεωργίου Νικητιάδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας με θέμα: «Τουριστική "επένδυση" στην Αστυπάλαια εις βάρος του περιβάλλοντος και της φυσιογνωμίας του νησιού και παρά την ομόφωνη διαφωνία της τοπικής κοινωνίας».

4. Η με αριθμό 1365/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών με θέμα: «Να καλυφθεί η ανάγκη όλων των παιδιών για φοίτηση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς στο Ηράκλειο Κρήτης».

5. Η με αριθμό 1349/2-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Ελληνική Λύση» κ. Παράσχου Παπαδάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με θέμα: «Μη νόμιμη συμπερίληψη στην πρόσφατη απογραφή πληθυσμού των παρανόμων μεταναστών που φιλοξενούνται προσωρινά σε δομές εντός των γεωγραφικών ορίων της Κοινότητας Φυλακίου, του Δήμου Ορεστιάδας Έβρου».

6. Η με αριθμό 1372/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νέα Αριστερά» κ. Αθανάσιου Ηλιόπουλου προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με θέμα: «Οι παράνομοι και αντεργατικοί όροι στους οποίους υποχρεώνονται οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι της «MELLON TECHNOLOGIES» στην Εθνική Τράπεζα είναι μνημείο εργοδοτικής αυθαιρεσίας και πρέπει να ανατραπεί».

7. Η με αριθμό 1355/4-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νίκη» και Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Δημητρίου Νατσιού προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα: «Συμμετοχή ανώτατου Έλληνα αξιωματικού στις εκδηλώσεις της Τουρκικής Πρεσβείας την 30ή Αυγούστου για τον εορτασμό της "Ημέρας Νίκης"».

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1358/6-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία» κ. Μιλτιάδη Ζαμπάρα προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Εντελώς αντιπαιδαγωγική η απόφαση της κυβέρνησης για συγχωνεύσεις τμημάτων».

2. Η με αριθμό 1354/4-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής» κ. Αναστασίου Νικολαΐδη προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Έντονη αναστάτωση στην εκπαιδευτική κοινότητα της Δράμας από τις συγχωνεύσεις σχολικών τμημάτων σε δημοτικά σχολεία».

3. Η με αριθμό 1368/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Δυτικής Αττικής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Χρήστου Τσοκάνη προς τον Υπουργό Εσωτερικών με θέμα: «Λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της τεράστιας κυκλοφοριακής συμφόρησης στην πόλη του Αστροπύργου εξαιτίας της καθημερινής διέλευσης μεγάλου αριθμού βαρέων οχημάτων».

4. Η με αριθμό 1350/2-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Ελληνική Λύση» κ. Παράσχου Παπαδάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με θέμα: «Καταβολή χρηματοδοτικής στήριξης έκτακτης ανάγκης στους αγρότες του Νομού Έβρου που επλήγησαν από τις πυρκαγιές του καλοκαιριού 2023, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην καλλιέργεια ακακιών και ανάγκη επίσπευσης της αποζημίωσης για τις σχετικές ζημιές στις μονοετείς καλλιέργειες, στις οποίες έχει διενεργηθεί έλεγχος από τον ΕΛΓΑ».

5. Η με αριθμό 1362/8-9-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Ηρακλείου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής» κ. Ελένης Βασινά προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών με θέμα: «Μέτρα υποδομής και πρόληψης για να σταματήσουμε να θρηνούμε θύματα στον Βόρειο Οδικό Άξονα Κρήτης (ΒΟΑΚ)».

6. Η με αριθμό 1369/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με θέμα: «Για τις οφειλές

της εταιρείας «ΒΙΟΚΑΛΙΕΡΓΗΤΕΣ ΣΗΤΕΙΑΣ Α.Ε.» σε ελαιοπαραγωγούς».

7. Η με αριθμό 1356/4-9-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Ελληνική Λύση» κ. Μαρίας Αθανασίου, προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Ανάγκη για άμεση ανάκληση απόφασης του νέου αναπληρωτή περιφερειακού διευθυντή Αττικής που αφορά στον διαχωρισμό σχολικών τμημάτων σε περίπτωση συμπερίληψης εντός αυτών μαθητών με αναπηρίες ή/και μαθησιακές δυσκολίες».

8. Η με αριθμό 1371/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

Ροδόπης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής» κ. Ιλχάν Αχμέτ προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με θέμα: «Λήψη μέτρων για την αποκλιμάκωση των αναπτυξιακών αντικινήτρων που ταλαιπωρούν τις επιχειρήσεις της Θράκης και τον πληθυσμό της».

9. Η με αριθμό 1373/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β3' Νότιου Τομέα Αθηνών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Ασημίνας Διγενή προς την Υπουργό Πολιτισμού με θέμα: «Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζει η δημόσια κεντρική ιστορική βιβλιοθήκη Χίου Κοραΐς».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Όπως μας ενημερώνει η Γενική Γραμματέας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων κ. Χριστίνα Τσάκωνα, σήμερα θα συζητηθούν οι εξής επίκαιρες ερωτήσεις: Η υπ' αριθμόν 1361/8-9-2024 που θα απαντήσει ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Γεραπετρίτης. Οι υπ' αριθμόν 1352/4-9-2024, 1359/6-9-2024 και 1363/9-9-2024 επίκαιρες ερωτήσεις, που θα απαντηθούν από τον Υπουργό Υγείας κ. Σπυρίδωνα - Άδωνι Γεωργιάδη. Η υπ' αριθμόν 1370 επίκαιρη ερώτηση, που θα απαντηθεί από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Θεόδωρο Σκυλακάκη. Οι υπ' αριθμόν 5191/18-6-2024 κατ' άρθρον 130 και 2011/19-6-2024 κατ' άρθρον 130, που θα απαντηθούν από την Υφυπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Ζέττα Μακρή.

Ξεκινάμε με την πρώτη με αριθμό 1370/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κοζάνης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής κ. Παρασκευά Κουκουλόπουλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας με θέμα: «Ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στη δυτική Μακεδονία».

Κύριε Κουκουλόπουλε, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η ανάπτυξη των ΑΠΕ και η ταχεία διείσδυση τους αποτελούν νομίζω κοινό μας τόπο. Κάπου εδώ φοβάμαι ότι τελειώνουν οι συμφωνίες μας, γιατί η ανάπτυξη των ΑΠΕ παντού, σε όλον τον κόσμο πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τρία βασικά τους χαρακτηριστικά: Το πρώτο είναι ότι όλες οι ΑΠΕ και ιδιαίτερα τα φωτοβολταϊκά χρειάζονται μεγάλες εκτάσεις. Δεύτερον, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν η περιοδικότητα τους. Τα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά παράγουν όχι αναγκαστικά όποτε χρειαζόμαστε την ενέργεια, αλλά όταν υπάρχει ήλιος και αέρας. Τρίτον, ένα βασικό χαρακτηριστικό που αφορά ιδιαίτερα τα φωτοβολταϊκά -γιατί είναι μία οικεία τεχνολογία, δεν είναι κάτι σύνθετο- είναι ότι υπάρχει η δυνατότητα να παράγει ο καθένας μας ηλιακή ενέργεια για τις ανάγκες του είτε κατά μόνας είτε σε ομάδες.

Αυτά μας οδηγούν σε τρεις βασικές προτεραιότητες που πρέπει να έχει κάθε χώρα: Η πρώτη είναι η αναβάθμιση του δικτύου μέσης, χαμηλής, υψηλής και υπερυψηλής τάσης των δικτύων, για να μπορούν να κουμπώσουν όλες αυτές τις εγκαταστάσεις και να επιτευχθεί έτσι η ισορροπία ανάπτυξης και να μην καταληφθεί μονομερώς η γεωργική γη σε μία μόνο περιοχή. Δεύτερον, συστήματα αποθήκευσης, για να έχουμε ενέργεια όταν την χρειαζόμαστε και όχι μόνο όταν παράγεται. Τρίτον, άνοιγμα, όχι απλά συναίνεση, αλλά συμμετοχή σε όλη την κοινωνία, ατομικά και ομαδικά όπως είπα, στην αυτοδιοίκηση, στους παραγωγούς, στους κοινωνικά ευάλωτους, στους αγρότες, παντού, έτσι ώστε να υπάρχει περιβάλλον συναίνεσης για να πετύχουμε την ταχεία διείσδυση των ΑΠΕ.

Για μας αυτό που περιέγραψα μαζί με τη σταδιακή απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων με την ταχεία διείσδυση των ΑΠΕ που θα τις αντικαθιστούν, είναι με δυο λόγια η ενεργειακή δημοκρατία.

Εσείς τίποτα από όλα αυτά δεν έχετε κάνει. Απλά προχωρήσατε στη βίαιη απολιγνιτοποίηση. Αντικαταστήσατε τον λιγνίτη με φυσικό αέριο -όχι χάριν του περιβάλλοντος- και παράλληλα πετύχατε έναν δεύτερο στόχο: ελευθερώσατε όλες τις μεγάλες γραμμές μεταφοράς υψηλής και υπερυψηλής τάσης που μετέφεραν επί δεκαετίες το ρεύμα από τις λιγνιτικές μονάδες δυτικής Μακεδονίας σε όλη τη χώρα και ακριβώς επειδή δεν αναβαθμίστηκε το δίκτυο καθόλου -υπήρξε τεράστια αβελτηρία από την Κυβέρνηση- όλοι οι ενδιαφερόμενοι δεν είχαν πού αλλού να κουμπώσουν παρά σε μεγάλες γραμμές υψηλής και υπερυψηλής τάσης. Πού υπήρχαν σε αφθονία; Στη δυτική Μακεδονία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα σήμερα να έχουμε σε όλη τη χώρα εγκεκριμένες εγκαταστάσεις ΑΠΕ που κατασκευάστηκαν είτε πρόκειται να κατασκευαστούν κοντά στα 28 GW, εκ των οποίων πάνω από επτά είναι εγκεκριμένα ή ήδη εγκατεστημένα στη δυτική Μακε-

δονία, δηλαδή το 2,5% του πληθυσμού καλείται να σηκώσει στην πλάτη του 25% της ανάπτυξης ΑΠΕ.

Οι αντιδράσεις είναι μεγάλες, η ανησυχία μεγαλύτερη, αλλά και τα κενά με βάση τον νόμο που προσπαθείτε άρον-άρον να καλύψετε με έναν χωροταξικό που έγινε και αυτό χωρίς καμμία διαβούλευση, όπως και όλες οι εγκαταστάσεις ΑΠΕ, έχουν δημιουργήσει ένα εκρηκτικό περιβάλλον στη δυτική Μακεδονία. Το σημαντικότερο, που θα θέσω στη δευτερολογία μου, είναι ότι δεν υπάρχει καμμία συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας σε όλο αυτό το εγχείρημα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε συνάδελφε, ευχαριστώ για την ερώτηση. Παραλείψατε ένα σημαντικό στοιχείο στην παρουσίασή σας, οπότε για την πληρότητα του λόγου θα το προσθέσω. Υπάρχει και η ανάγκη η προσφορά ενέργειας να έχει αντιστοιχία με τη ζήτηση, διότι αν δεν έχει αντιστοιχία η προσφορά ενέργειας με τη ζήτηση, τότε πρακτικώς οδηγούμαστε σε επενδύσεις, οι οποίες διαλύουν τους επενδυτές και δημιουργούν το φαινόμενο της χαμένης ενέργειας.

Ας δούμε τα νούμερα. Το δικό μας σύστημα το φθινόπωρο στις αρχές Σεπτεμβρίου έχει ζήτηση 7 GW, αλλά πέφτει μετά πολύ και καταβαίνει μέχρι τα 5 GW. Το καλοκαίρι είμαστε από τα 7 GW έως τα 10 GW, ενίοτε φτάνουμε 10,5 GW και ακραία να φτάσουμε στα 11 GW. Τον χειμώνα πέφτουμε στα 5 GW με 6 GW, 6,5 GW το πολύ. Την άνοιξη είμαστε από 3,5 μέχρι 5,5, 6 το πολύ GW. Στον ΔΕΔΔΗΕ μόνο -δηλαδή μικρές μονάδες, κατά συντηρητική πλειοψηφία φωτοβολταϊκά- έχουμε σήμερα εγκατεστημένα 8 GW. Χθες βγήκε η είδηση ότι εμείς, που δεν θέλουμε -υποτίθεται- την ενεργειακή δημοκρατία και τα πολλά μικρά φωτοβολταϊκά κ.λπ., προσθέτουμε -έκαναν δήλωση ετοιμότητας, που σημαίνει μέχρι τέλος του 2025, αρχές του 2026 όλα αυτά, που είναι μόνο μικρά, θα έχουν εγκατασταθεί- 2,7 GW.

Άθροισμα μόνο τα μικρά: 10,7 GW μέχρι τέλος του 2025 -αρχές του 2026. Αν προσθέσω τα βιομηχανικά PPAs, τα οποία μέχρι το τέλος του 2026 -αρχές του 2027 θα έχουν μπει και είναι άλλα δύο, και τις άλλες μεγάλες επενδύσεις που σταδιακά γίνονται -γιατί πρέπει το σύστημα να έχει αναλογία φωτοβολταϊκών -αιολικών, αλλιώς θα πάει πολύ άσχημα- έχουμε έναν όγκο ανανεώσιμων πηγών που στο τέλος του 2026 -αρχές του 2027 θα έχουμε πετύχει τους στόχους του 2030. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι έχουμε κάνει μια τεράστια ανάπτυξη ΑΠΕ. Το μεγαλύτερο κομμάτι της είναι μικρά -διότι είναι στον ΔΕΔΔΗΕ, δεν έχει μέγала στον ΔΕΔΔΗΕ, οπότε όλα αυτά που λέτε περί ενεργειακής δημοκρατίας απαντώνται αυταπόδεικτα- και -για να τελειώσω στην πρωτολογία την απάντησή μου- αυτά υπερκαλύπτουν τη ζήτηση, όταν το 2027 έχεις ό,τι θα έχεις το 2030. Και σημειώστε ότι η ζήτηση δεν αυξάνεται γιατί δεν προχωρούν άλλα στοιχεία παντού στον κόσμο, η ηλεκτροκίνηση, όσο περιμέναμε. Θα πρέπει, λοιπόν, να σκεφτούμε ότι όλα αυτά πρέπει να γίνουν με μια ισορροπία, γιατί αλλιώς το σύστημα θα πάει σε τρομακτικό πρόβλημα. Το σύστημα πρέπει να έχει μέτρο.

Αυτά ήθελα να πω στην πρωτολογία μου και θα επανέλθω. Θα πω μόνο ένα για το δίκτυο. Εμείς όταν παραλάβαμε την κυβέρνηση είχαμε ΑΔΜΗΕ και ΔΕΔΔΗΕ επενδύσεις στο δίκτυο 400 εκατομμύρια. Πέρυσι είχαμε 1,2 δισεκατομμύρια. Είναι τεράστιες οι επενδύσεις που κάνουμε στο δίκτυο και αποδεικνύεται αυτό γιατί προσφέρουμε ηλεκτρικό χώρο -προσφέραμε ήδη- για να μουν μικρά 2,7 GW. Τι άλλο να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Κουκουλόπουλε, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς απαντάτε, κύριε Υπουργέ, αλλά επιτρέψτε μου να απαντήσω εγώ σε εσάς σε αυτά που είπατε, τηλεγραφικά.

Όλα τα στοιχεία που είπατε για τα μικρά φωτοβολταϊκά αφορούν την προ του Αυγούστου του 2022 κατάσταση. Πραγματικά

έχει κινητοποιηθεί μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Νέα άδεια δεν δίνετε καμμία, διότι κλείσατε τον Αύγουστο του 2022 τον ηλεκτρικό χώρο για πέντε μόνο μεγάλες εταιρείες. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, για αποθήκευση μίλησα εμφατικά από την αρχή. Δεν έχουμε καμμία διαφωνία σε αυτό.

Τρίτον, είπατε τη λέξη ισορροπία. Μα, για ισορροπία μιλάω κι εγώ επειδή έχει παραβιαστεί τα μέγιστα στη δυτική Μακεδονία. Το κεντρικό ερώτημα είναι πώς είναι δυνατόν το 2,5% του πληθυσμού της χώρας να σηκώνει στην πλάτη του το 25% της ανάπτυξης ΑΠΕ. Πώς γίνεται αυτό το μαγικό; Γίνεται γιατί εκεί υπήρχαν μόνο γραμμές; Γιατί αυτή τη στιγμή που μιλάμε, παρά τα νούμερα που παραθέσατε, ούτε φωτοβολταϊκό στη στέγη δεν μπορείτε να κάνετε στα 2/3 της επικράτειας, γιατί δεν έχει αναβαθμιστεί το δίκτυο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εγώ εστιάζω στη δυτική Μακεδονία στην οποία υπάρχει το εξής προκλητικό, κύριε Υπουργέ, του οποίου κορωνίδα είναι η επένδυση ΔΕΗ - RWE. Η ΔΕΗ με την RWE κάνουν μια επένδυση 2 GW. Θα χρειαστούν δηλαδή πάνω από σαράντα χιλιάδες στρέμματα –πενήντα χιλιάδες ενδεχομένως- όπου θα είναι μισή γεωμετρική η ενέργεια μισή ελληνική, που θα παράγεται από δύο εταιρείες. Είχε ειπωθεί κάποτε για 5% συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας και δεν υπάρχει τίποτα.

Δεύτερον, 1,4 GW από μικρομεσαίους επενδυτές που έχουν συνασπιστεί σε μεγάλο πληθυσμό –το τονίζω- ενεργειακές κοινότητες περιμένει στην ουρά εδώ και δυόμισι χρόνια και δεν παίρνει πράσινο φως, ΟΠΣ δηλαδή, οριστική προσφορά σύνδεσης. Οι τηλεθερμάνσεις περιμένουν εναγωνίως να πάρουν δικαίωμα στο δίκτυο και οι ΔΕΥΑ περιμένουν εναγωνίως αντιστοίχως να πάρουν χώρο στο δίκτυο, γιατί το θέμα των ημερών είναι το νερό, στο οποίο αν είχατε ακολουθήσει αυτό που εμείς ονομάζουμε ενεργειακή δημοκρατία, δεν θα είχαμε κανένα πρόβλημα ούτε με την τιμή του νερού ούτε με το μέλλον των τηλεθερμάνσεων, στη δε δυτική Μακεδονία θα είχαμε καταφέρει να δώσουμε ένα μεγάλο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη γεωργική μας παραγωγή.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, δύο πράγματα. Οι αντιδράσεις είναι πραγματικά, όπως σας είπα, πάρα πολλές. Αυτή τη στιγμή σε Καλαμιά, Βατερό, Γαλατίνη, Βέρμιο, Αμύνταιο, Λέχοβο, Λίμνη Πολυφύτου ακόμα, όπου θέλετε να βάλετε, σημειώνονται σημαντικές αντιδράσεις. Επίσης, ο ΑΔΜΗΕ χθες έδωσε στη δημοσιότητα μία λίστα όπου ο Νομός Κοζάνης ειδικά είναι η πρώτη περιφερειακή ενότητα της χώρας που έχει καλυφθεί 100% η κατά νόμο επιτρεπόμενη κατάληψη της γης υψηλής παραγωγικότητας.

Το δεύτερο ερώτημα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, που σας είπα και στην πρωτολογία μου ότι είναι το κεντρικό ερώτημα, αν θέλετε, είναι: Σκοπεύετε να κάνετε κάτι για να αυξήσετε, να δώσετε συμμετοχή στην τοπική κοινωνία; Από αυτά τα 7 GW στη δυτική Μακεδονία απειροελάχιστη ποσότητα ανήκει σε τοπικούς παράγοντες και σχεδόν καμμία σε ενεργειακή κοινότητα, σε παραγωγούς, στην αυτοδιοίκηση, σε οτιδήποτε, ούτε καν τα 2 GW της ΔΕΗ. Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα: Είναι δυνατόν να προχωρήσει έτσι αυτή η υπόθεση χωρίς καμμία συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας; Είναι δυνατόν να έχουμε μια πρόκληση να κάνουμε προπύργιο πραγματικά, εμβληματικό σε όλη την Ευρώπη, ενεργειακής δημοκρατίας με ενεργειακή αυτάρκεια και αυτοτέλεια μια ολόκληρη περιφέρεια και αντ' αυτού συλλήβδην να ανοίγουμε τον δρόμο για επενδύσεις;

Τέλος να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι σας έχω καταθέσει για μία μεγάλη εταιρεία που παραχωρήθηκε σε ξένα συμφέροντα. Επιτρέπεται αυτό στην αγορά, δεν βάζω ζήτημα νομιμότητας. Κύριε Πρόεδρε, με αυτό τελειώνω. Ακούγεται -δεν έχω στοιχείο- ότι περίπου 1 GW που έχει κάνει μια ιδιωτική εταιρεία μεσαίας δυναμικότητας στην Κοζάνη έχουν ήδη παραχωρηθεί σε ξένους. Έχετε αντιληφθεί τι ακριβώς γίνεται με αυτό που κάνετε με τη μονομέρεια των φαραωνικών έργων που από το 2022 και μετά ευνοείτε συστηματικά; Η γη σιωπηρά και τεχνηέντως περνάει εφ' όρου ζωής ή για τριάντα τουλάχιστον χρόνια -όπως είναι τα συμβόλαια, γιατί καθώς παραχωρούνται τα πάρκα παραχωρούνται και τα συμβόλαια- σε ξένα χέρια, χωρίς να ανοίξει μύτη και ξαφνικά ξένοι παράγοντες στη δική μας γη και αυτό για τη δυτική Μακεδονία, όπως καταλαβαίνετε, είναι κάτι το οποίο δεν μπορούμε

να το σηκώσουμε. Κλείσατε τα εργοστάσια, παραχωρείτε και τη γη μας! Άνθρωποι κατοικούν εκεί, κύριε Υπουργέ! Μία επένδυση μεγάλη περιμένουμε να υιοθετήσει η Κυβέρνηση, την επένδυση για τις μπαταρίες που έχει δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας, και περιμένουμε ακόμα στο ακουστικό μας. Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα, μαζί με ζητήματα που θα τεθούν επί τάπητος στο περιφερειακό συμβούλιο για τη νομιμότητα του χωροταξικού, που εκ των υστέρων προσπαθεί να νομιμοποιήσει όλες τις άδειες που δόθηκαν και είτε εγκαταστάθηκαν είτε πρόκειται να εγκατασταθούν. Αυτό είναι το ζήτημα για το οποίο σας ρωτάμε.

Θα ανοίξετε επιτέλους τη δυνατότητα και τον ηλεκτρικό χώρο για μικρομεσαίους επενδυτές, αυτοδιοίκηση, αγρότες, με έναν διαφορετικό τρόπο στη δυτική Μακεδονία, στην οποία επιφυλάξατε τη συμπεριφορά που επιφυλάξατε με την απολιγνιτοποίηση; Αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας στη δευτερολογία σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κατ' αρχάς πρέπει να έχουμε μια αίσθηση γιατί υπάρχει όλη αυτή η ζήτηση και γιατί την επόμενη ημέρα, σήμερα δηλαδή, δεν πρόκειται να υπάρχει η ζήτηση για τον ηλεκτρικό χώρο. Η ζήτηση για τον ηλεκτρικό χώρο υπήρχε από τους μικρούς και μεσαίους γιατί υπήρχε ταρίφα, η οποία ταρίφα ήταν, αν θυμάμαι καλά, τελευταία φορά κάπου γύρω στα 65 ευρώ η μεγαβατώρα. Το φωτοβολταϊκό ξέρετε δεν καλύπτει ολόκληρη την ημέρα ούτε ολόκληρη τη ζήτηση, καλύπτει γύρω στο 15% - 17% του χρόνου ζήτησης. Αν έχετε 65 ευρώ ταρίφα και προσθέσετε την μπαταρία, πηγαίνετε κοντά στα 100 ευρώ τιμή. Έλα, όμως, που οι επενδύσεις που προωθούνται σήμερα ρίχνουν την τελική τιμή της ενέργειας μεσομακροπρόθεσμα κάτω από τα 70 ευρώ τη μεγαβατώρα, δηλαδή το 65 είναι υπερβολικά ακριβό.

Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται για τον βαθμό που θα έχουμε μικρά και μεσαία και τον βαθμό που θα έχουμε μεγάλα είναι τι τιμή ενέργειας που θα θέλουμε να έχουμε.

Για τον καταναλωτή δεν άκουσα καθόλου να μιλάτε. Είναι σαν ο καταναλωτής για εσάς να μην υπάρχει. Γιατί στο τέλος, ξέρετε, όλες αυτές τις άμεσες ή έμμεσες επιδοτήσεις τις πληρώνει ο καταναλωτής και ο καταναλωτής της δυτικής Μακεδονίας –η μεγάλη πλειοψηφία, δηλαδή, των κατοίκων- και ο καταναλωτής της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Κρήτης. Οι καταναλωτές, όλοι εμείς, είμαστε που πληρώνουμε τις επιδοτήσεις της ενέργειας.

Και ξέρετε τι συμβαίνει στο σημερινό περιβάλλον; Επιδοτήσεις οι ΑΠΕ, οι μπαταρίες δεν χρειάζονται ούτε τα μικρά ούτε τα μεγάλα ούτε κανένα. Όλοι παρακαλάνε για επιδοτήσεις, αλλά αυτή τη στιγμή έχω τεράστιες επενδύσεις στις ΑΠΕ που γίνονται χωρίς επιδοτήσεις.

Επειδή οι επιδοτήσεις ανεβάζουν ψηλά τις τιμές, έχουμε μια απλή επιλογή να κάνουμε: ή θα επιδοτούμε άμεσα ή έμμεσα αυτό που εσείς ονομάζετε ενεργειακή δημοκρατία και θα την πληρώνει την επιπλέον ενεργειακή δημοκρατία -διότι σας απένδειξα ότι έχουμε τεράστια ήδη- ο καταναλωτής, δηλαδή θα είναι μια ιδεολογική, ας πούμε, άποψη, την οποία, όμως, θα πηγαίνουμε κάθε μήνα και θα την πληρώνουμε ή θα κάνουμε μια ισόρροπη ανάπτυξη μικρών-μεγάλων.

Σας εξήγησα ήδη ότι πάμε για πάνω 10 GW μικρά εγκατεστημένα μέχρι τις αρχές του 2026. Σε ζήτηση, όταν λειτουργούν τα φωτοβολταϊκά, που είναι κάτω από δέκα στο 90% του χρόνου, και χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν τα 5 GW αιολικά που λειτουργούν, τα 2 GW PPA που έρχονται και όλα τα άλλα έργα τα οποία έρχονται.

Επειδή είναι η δευτερολογία μου, να σας πω ότι η δική μας πολιτική είναι ότι σταματήσαμε τις επιδοτήσεις, γι' αυτό τελείωσε το net metering και πήγε το net billing, έτσι ώστε ο καθένας να έχει να πληρώνει αυτά που επενδύει, να μπορεί να συμμετέχει άνετα, γρήγορα, αλλά χωρίς να επιβαρύνει τον καταναλωτή. Γι' αυτό τελείωσα τους διαγωνισμούς και τις ταρίφες για τους πάντες, με εξαίρεση κάτι τελευταία χρήματα που έχουμε από το Ταμείο Ανάκαμψης που δεν μπορούν να πάνε αλλιώς. Τελείωσα και τις επιδοτήσεις για την αποθήκευση.

Σημειώνω ότι οι επιδοτήσεις, επειδή όλοι περιμένουν να πάρουν επιδότηση, καθυστερούν τις επενδύσεις, δεν τις επιταχύνουν.

νουν. Σημειώνω για την επένδυση που είπατε ότι 100% τη στηρίζει η Κυβέρνηση σε κάθε περίπτωση. Αυτό είναι κάτι στο οποίο συμφωνούμε.

Σημειώνω ειδικά για τη δυτική Μακεδονία ότι είχε το εξής στοιχείο: είχε τεράστια λιγνιτικά πεδία τα οποία θα χρειαστεί χρόνος για να αποκατασταθούν ως χώμα και στα οποία μπορούσες να έχεις μεγάλες επενδύσεις φωτοβολταϊκών. Γι' αυτό και υπήρξαν αυτές οι πολύ μεγάλες επενδύσεις, συν οι γραμμές που είπατε. Οι γραμμές είναι ένα πανάκριβο πράγμα. Αυτές που υφίστανται πρέπει να αξιοποιούνται, αλλιώς θα στέλνουμε πολύ μεγαλύτερο κόστος στον καταναλωτή.

Εμένα με νοιάζει ο καταναλωτής κατά κύριο λόγο και πρωτίστως, διότι στο τέλος της ημέρας ο καταναλωτής, είτε ο οικιακός είτε ο επιχειρηματικός, είναι αυτός που οδηγεί στην οικονομική ανάπτυξη ο επιχειρηματικός και στην πραγματική ζωή θα πληρώσουμε πολύ φθηνότερη ενέργεια. Αλλά δεν μπορούμε να πάμε σε μια πλήρη ανισορροπία, να έχουμε, ας πούμε, μόνο φωτοβολταϊκά στο σύστημά μας ή να έχουμε τεράστιες ποσότητες φωτοβολταϊκών.

Είμαστε ήδη στα φωτοβολταϊκά δεύτεροι στον κόσμο, μετά από τη Χιλή. Το καταλαβαίνετε; Δεύτεροι στον κόσμο, μετά από τη Χιλή. Πρέπει να υπάρξει μια ισόρροπη ανάπτυξη και να κοιτάμε και την πλευρά της ζήτησης ενέργειας, διότι αλλιώς οι περικοπές που θα υφίστανται θα είναι τεράστιες και οι νέοι επενδυτές δεν θα μπορούν να βάλουν ενέργεια στο δίκτυο, θα έχουν περικοπές πάνω από 50%. Και αν δεν έχουν μπαταρίες, διότι αν βάλουν και μπαταρίες αυξάνεται πολύ το κόστος στη φάση αυτή, δεν θα μπορούν να πουλάνε.

Οπότε η δυτική Μακεδονία έχει μεγαλύτερο μερίδιο, έχετε δίκιο αλλά αυτό οφείλεται στην ιστορικότητα και αυτό θα μας βοηθήσει να λύσουμε και το θέμα της τηλεθέρμανσης, το οποίο είναι ένα ακανθώδες θέμα και το γνωρίζετε.

Η συνολική ανάπτυξη των φωτοβολταϊκών θέλει μέτρο, πάρα πολύ μέτρο, διότι κινδυνεύει να δημιουργήσει από ένα σημείο και πέρα αντίστροφα αποτελέσματα. Και για να κρατήσουμε και κάτι, οι τιμές στην ενέργεια με αυτά που σας περιγράψω θα πέσουν πολύ σημαντικά και αυτό πρέπει να το λαμβάνουν υπ' όψιν τους και όλοι οι επενδυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Στην επόμενη επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Γεραπετρίτης. Είναι η πέμπτη με αριθμό 1361/8-9-2024 επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Πειραιώς της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Σπαρτιάτες» κ. Αλέξανδρου Ζερβέας προς τον Υπουργό Εξωτερικών με θέμα: «De facto περιορισμός των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων - Αυστηρά εντός ελληνικών χωρικών υδάτων οι νέες έρευνες του ιταλικού σκάφους «LEVOLI RELUME»».

Ορίστε, κύριε Ζερβέα, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΕΡΒΕΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε, τα ξημερώματα της 24^{ης} Ιουλίου το ερευνητικό σκάφος «LEVOLI RELUME» διενεργούσε έρευνα για μελλοντική πόντιση καλωδίων ανοιχτά της Κάσου. Πιο συγκεκριμένα, βρισκόταν στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη που έχουμε ορίσει με την Αίγυπτο, όπου παρενοχλήθηκε από πέντε τουρκικά πλοία. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι έρευνες διεξήχθησαν κανονικά. Η τουρκική πλευρά, από την άλλη, υποστηρίζει ότι το ερευνητικό σκάφος έλαβε άδεια ώστε να συνεχίσει τις έρευνες επί του σημείου.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», μερικές ημέρες μετά από η ελληνική Κυβέρνηση εξέδωσε NAVTEX που υποχρέωνε το ερευνητικό αυτό σκάφος να διεξάγει τις έρευνές του αυστηρά εντός των έξι ναυτικών μιλίων, δηλαδή να μην εισέλθει στον χώρο της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Και σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, για ποιο λόγο αυτές οι νέες NAVTEX αφορούσαν αυστηρά σε περιοχές εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων και αν θεωρείτε ότι με αυτές τις ενέργειες αναγνωρίζετε de facto το παράνομο τουρκολιβικό μνημόνιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε

Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Βουλευτά, σας ευχαριστώ για την επίκαιρη ερώτησή σας που μου δίνει την ευκαιρία να τοποθετηθώ εκ νέου για το ζήτημα της έρευνας και πόντισης καλωδίων στο πλαίσιο του προγράμματος για την ηλεκτρική καλωδίωση Ελλάδας και Ευρώπης.

Όπως γνωρίζετε, πρόκειται για ένα πρόγραμμα ηλεκτρικής διασύνδεσης, το οποίο έχει την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι εν μέρει χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και αποσκοπεί πρωτίστως στο να άρει την ενεργειακή απομόνωση της Κύπρου και να βελτιώσει το επίπεδο της παροχής υπηρεσιών στους καταναλωτές στην Κύπρο.

Όπως αναφέρατε, πράγματι στις 24 Ιουλίου είχαμε την έρευνα την οποία διεξήγαγε το ερευνητικό πλοίο. Η έρευνα διεξήχθη εντός ελληνικών χωρικών υδάτων και εντός ελληνικής αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, για την οποία είχε δοθεί άδεια.

Θέλω για μια ακόμα φορά να τονίσω ότι πρώτον, δεν δημιουργήθηκε κρίση μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας, χάρη και στους διαύλους οι οποίοι υπάρχουν στο πλαίσιο του διαλόγου μεταξύ των δύο χωρών. Δεύτερον, δεν αναγνωρίστηκε ούτε άμεσα ούτε έμμεσα ούτε de jure ούτε de facto, οποιοδήποτε κυριαρχικό δικαίωμα της Τουρκίας. Δεν εδόθη καμμία απολύτως άδεια ούτε βεβαίωση ζητήθηκε ποτέ από την ελληνική πλευρά.

Τέλος, η έρευνα ολοκληρώθηκε σύμφωνα με τον προγραμματισμό της εταιρείας απολύτως στο 100%, όπως εξάλλου η ίδια εταιρεία δήλωσε αμέσως μετά από την ολοκλήρωση της έρευνας.

Θέλω να σας τονίσω το εξής: Η έρευνα η οποία διεξάγεται σε αυτή τη φάση, όπως και αργότερα η πόντιση του ηλεκτρικού καλωδίου, η οποία προστατεύεται απολύτως από το Διεθνές Δίκαιο, γίνεται επί τη βάσει προγραμματισμού τον οποίο θέτει η ίδια η εταιρεία. Οι NAVTEX τις οποίες εκδίδει η ελληνική πλευρά εκδίδονται ακριβώς για να προστατέψουν τη ναυσιπλοΐα στην περιοχή ερευνών που διεξάγει το ερευνητικό πλοίο. Συνεπώς, η έρευνα, το χρονοδιάγραμμα, ο προγραμματισμός δεν καθορίζεται από την ελληνική Κυβέρνηση, αλλά καθορίζεται από την ίδια την ανάδοχο εταιρεία.

Είναι αυτονόητο ότι στο μέλλον θα υπάρξει περαιτέρω προώθηση του σχεδίου αυτού, όταν επιλυθούν και τα τεχνικά ζητήματα σε σχέση με την οικονομοτεχνική βιωσιμότητα του έργου και βεβαίως, όταν ολοκληρωθούν τα ζητήματα αυτά θα υπάρξει και η συνέχιση του έργου, η οποία όπως είπατε περιλαμβάνει ελληνικά χωρικά ύδατα και αποκλειστική οικονομική ζώνη της Ελλάδας.

Συνεπώς, η Ελλάδα ούτε περιόρισε ποτέ την έρευνα σε ελληνικά χωρικά ύδατα ούτε επέβαλε τον οποιοδήποτε προγραμματισμό, ο οποίος ανήκει στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια της ίδιας της εταιρείας. Ουδέποτε η Ελλάδα αναγνώρισε κυριαρχικό δικαίωμα άλλης χώρας και ούτε θα ήταν ποτέ δυνατόν να το πράξει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Ζερβέα, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΕΡΒΕΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συμφωνώ ότι δεν υπήρξε κρίση και δεν υπήρξε κρίση γιατί επί της ουσίας εμείς υποχωρήσαμε και αφήσαμε τους Τούρκους να αλωνίζουν ελεύθεροι στην περιοχή της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μας.

Ξέρετε τι λέει ο κ. Κωνσταντίνος Γρίβας; Πιστεύω τον γνωρίζετε. Είναι καθηγητής Γεωπολιτικής, είναι ένας έγκριτος συνάδελφός σας. «Η άρνηση ύπαρξης υφαλοκρηπίδας σε ελληνικό κατοικημένο νησί σημαίνει άρνηση της ύπαρξης όλων των ελληνικών νησιών ως χώρου ελληνικής εθνικής κυριαρχίας. Δεν μιλάμε για πρόκληση αλλά για ξεκάθαρη ενέργεια ολοκληρωτικού πολέμου.» Αναφέρεται στο περιστατικό της Κάσου.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, κάνατε μια δήλωση στον «ΣΚΑΪ» - ατυχή πιστεύω - όπου αναφέρατε πως ευτυχώς δεν ήρθαμε σε κρίση, γιατί αν είχαμε έρθει σε κρίση θα είχαμε υποχωρήσει.

Αυτό το μήνυμα δίνει προς την άλλη πλευρά; Ξέρετε ποιο μήνυμα δίνει; Ότι οι Έλληνες δεν είναι αποφασισμένοι να υπερασπιστούν την κυριαρχία και τα κυριαρχικά τους δικαιώματα και ότι όταν έρθει η στιγμή να μιλήσουν τα όπλα, οι Έλληνες θα υποχωρήσουν. Πιστεύω ότι ήταν μια ατυχής δήλωση. Δεν πιστεύω ότι την εννοούσατε. Ίσως το είπατε εν τη ρύμη του λόγου σας.

Η Τουρκία, για να δείτε ότι δεν καταλαβαίνει από τη λογική του κατευνασμού, έχει εκδώσει πρόσφατα μια NAVTEX, όπου το βόρειο όριο της περιοχής ασκήσεων αγγίζει τα τρία ναυτικά μίλια από τη Σαμοθράκη. Αν αυτή δεν είναι αμφισβήτηση της κυριαρχίας της ελληνικής, τι είναι; Και, βεβαίως, όλο αυτό εντάσσεται στην προσπάθεια των Τούρκων να εμπεδώσουν και στο εσωτερικό τους, αλλά και στο εξωτερικό τα περί «γαλάζιας πατρίδας».

Τη Δευτέρα αρχίζουν μαθήματα στα τουρκικά σχολεία. Ξέρετε τι θα διδάσκονται τα Τουρκόπουλα; Τη θεωρία της «γαλάζιας πατρίδας». Και ξέρετε πώς θα αποκαλείται το Αιγαίο; «Η θάλασσα των νήσων». Αυτά όλα δεν αποτελούν παραβίαση της διαβόητου Διακηρύξεως των Αθηνών;

Μήπως λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να αλλάξουμε και εμείς τη στάση μας και να ασκήσουμε μια επιθετική πολιτική, βασισμένη στο Διεθνές Δίκαιο - κανείς δεν είπε ότι εμείς θα παραβιάσουμε το Διεθνές Δίκαιο - με επέκταση των χωρικών μας ναυτικών μιλίων στα δώδεκα μίλια όπως δικαιούμαστε, με ανακήρυξη της ΑΟΖ μαζί με την Κύπρο, ένωση των δύο ΑΟΖ, και μετά, βεβαίως, με προσφυγή στο ειδικό δικαστήριο; Το έχω ξαναπεί επανειλημμένως. Ενώ στο Διεθνές Δικαστήριο του Αμβούργου και όχι της Χάγης που είναι πολιτικό, για να λύσουμε εκεί τις όποιες διαφορές με την Τουρκία.

Κύριε Υπουργέ, είναι μεγάλη τιμή να είστε Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας, ενός τέτοιου ιστορικού έθνους. Όμως, είναι και ένα πολύ μεγάλο βάρος και, κύριε Υπουργέ, «εὐδαιμον το ελεύθερον, το δ' ελεύθερον το εὐψυχον».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ετέθησαν πολλά ζητήματα και εκτός της επίκαιρης ερώτησης από τον αξιότιμο κύριο Βουλευτή και θα μου επιτρέψετε να απαντήσω σε αυτά εν τάχει. Πρώτον, δεν αντιλαμβάνομαι, αξιότιμε κύριε Βουλευτά, σε τι συνίσταται η υποχώρηση. Αναγνώσατε κάποιες δηλώσεις καθηγητού οι οποίες δεν προσιδιάζουν σε αυτό το οποίο συζητούμε. Συνιστά υποχώρηση το ότι χωρίς να αναγνωριστεί οποιαδήποτε αξίωση τουρκική αποχώρησαν τα τουρκικά πολεμικά και ολοκληρώθηκε η έρευνα; Πώς αντιλαμβάνεστε την έννοια της υποχώρησης;

Τα πράγματα είναι πάρα πολύ σαφή. Εν προκειμένω, έγινε η έρευνα σύμφωνα με τον προγραμματισμό. Δεν το λέω εγώ, το λέει η ίδια η εταιρεία, εκτός αν αμφισβητείτε και την ίδια την εταιρεία, η οποία είπε ότι «Όπως είχαμε προγραμματίσει, εντός χωρικών υδάτων, εντός ελληνικής αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, ολοκληρώθηκε απολύτως η έρευνα». Δεν αμφισβητείται. Είλικρινώς, δεν καταλαβαίνω πώς εννοείτε την υποχώρηση.

Επίσης, δεν καταλαβαίνω και τη δήλωση στην οποία αναφέρεστε, την οποία φέρομαι να έχω κάνει εγώ. Ήμουν πάρα πολύ σαφής. Το γεγονός ότι υπάρχουν διάυλοι επικοινωνίας με την Τουρκία είναι επί της αρχής ωφέλιμο, έτσι ώστε οι εντάσεις να μην τρέπονται σε κρίσεις. Αυτό συνέβη και τώρα. Υπήρξε πράγματι μια ένταση, η οποία αποσυμπίεστηκε, ολοκληρώθηκε απολύτως η έρευνα. Θα το πω για πολλοστή φορά, δεν μπορώ να σας πείσω διαφορετικά. Είναι ο λόγος μου απέναντι, ενδεχομένως, στις εικασίες τις οποίες κάνουν άλλοι. Είναι, όμως, η πραγματικότητα και σας παραπέμπω στις δηλώσεις των εκπροσώπων της ίδιας της εταιρείας.

Συνεπώς και πάλι θα τοποθετηθώ. Καμμία απολύτως υποχώρηση. Το αντίθετο, υπήρξε πλήρης επιβεβαίωση της ελληνικής θέσης.

Δεύτερον, δεν αντιλαμβάνομαι την αναφορά σας σε όπλα. Θα θέλατε να πάρουμε τα όπλα και να βγούμε να πολεμήσουμε; Είλικρινώς δεν αντιλαμβάνομαι σε τι αφορά η αναφορά σας.

Εγώ θα σας πω το εξής. Η ισχυρή ελληνική θέση στον κόσμο,

το ισχυρό διπλωματικό κεφάλαιο το οποίο έχουμε σήμερα -και νομίζω κανείς δεν το αμφισβητεί αυτό, η Ελλάδα εξελέγη σχεδόν ομόφωνα μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και θα συγκαθορίσει την παγκόσμια διπλωματία για την επόμενη διετία, στην πιο δύσκολη μεταπολεμική περίοδο που έχει υπάρξει.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω το εξής. Η Ελλάδα φροντίζει σήμερα για την ενίσχυση της άμυνας της, όπως δεν το είχε πράξει ποτέ μεταπολεμικά. Η ενίσχυση της ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας και του ελληνικού Ναυτικού, η ενίσχυση σε υποδομές και προσωπικό δεν έχει προηγούμενο και αυτό συντελεί στο να έχουμε μια ισχυρή διπλωματία.

Η Ελλάδα ήταν εκείνη και η παρούσα ελληνική Κυβέρνηση η οποία μεγάλωσε την Ελλάδα, επεξέτεινε τα χωρικά ύδατα στο Ιόνιο και έως το ακρωτήριο Ταϊναρο, επεξέτεινε στην πραγματικότητα τη ζώνη επιρροής της με τις συμφωνίες με την Ιταλία και με την Αίγυπτο. Άρα, αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση από την οποιαδήποτε θέση έχει βρεθεί στη Μεταπολίτευση.

Βεβαίως, αναφερθήκατε στις τουρκικές διεκδικήσεις. Κύριε Βουλευτά, το αφήγημα, το ιδεολόγημα της «γαλάζιας πατρίδας», όπως και το ιδεολόγημα περί αποστρατικοποίησης των νησιών ανατρέχουν δεκαετίες. Η αποστρατικοποίηση, όσο θυμάμαι, ανέτρεχε στη Μεταπολίτευση ολόκληρη και ακόμη και μεταπολεμικά.

Η δε «γαλάζια πατρίδα» εκκινεί ως θεωρία τη δεκαετία του '90. Την κληρονομούμε σήμερα. Αναφέρεστε στο ότι τα παιδιά στην Τουρκία θα διδάσκονται την «γαλάζια πατρίδα». Κακώς, κάκιστα! Οτιδήποτε αφορά σε μαξιμαλιστικές θέσεις, δεν μπορεί να δηλητηριάζει νεότερες γενιές.

Θέλω, όμως, να σας πω το εξής: Ακόμα και στα βιβλία στα οποία αναφέρεστε τα τουρκικά, δεν υπάρχει καμμία απολύτως αναφορά στην Ελλάδα σε σχέση με τη «γαλάζια πατρίδα». Δεν υπάρχει καμμία αναφορά στο Αιγαίο, καμμία στην Ανατολική Μεσόγειο. Η «γαλάζια πατρίδα» τοποθετείται εντός της ηπειρωτικής Τουρκίας.

Και κάτι ακόμα, αν μου επιτρέπτε να σας διορθώσω. Στα ίδια σχολικά εγχειρίδια αναφέρεται ο όρος Αιγαίο Πέλαγος, ελληνική θάλασσα κι όχι «θάλασσα των νήσων», όπως αναφερθήκατε κι όπως είναι η συνήθης τοποθέτηση της Τουρκίας.

Ξέρετε, κύριε Βουλευτά, δεν είμαστε αφελείς. Και ούτε πιστεύουμε ότι από τη μια στιγμή στην άλλη, επειδή ξεκινήσαμε να συζητούμε, θα λυθούν τα θέματα τα οποία ανατρέχουν σε δεκαετίες και αποτελούν τις βασικές θέσεις της Τουρκίας. Εκείνο το οποίο έχουμε πει είναι να μπορούμε να συζητούμε, έτσι ώστε, έχοντας την αμυντική ισχύ να μην χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε τα όπλα. Διότι εμείς επιδιώκουμε ειρήνη και ευημερία επί τη βάσει του Διεθνούς Δικαίου και αυτό θα πράξουμε.

Και σε ένα πράγμα θα συμφωνήσουμε. Πράγματι είναι μεγάλη τιμή και μεγάλη ευθύνη να ηγείσαι της ελληνικής διπλωματίας. Εγώ αισθάνομαι ότι λογοδοτώ και σε εσάς, βεβαίως στη Βουλή των Ελλήνων, αλλά και στις επόμενες γενιές, στις οποίες εγώ επιδιώκω να κληροδοτήσω μια γειτονιά ειρήνης και όχι μια γειτονιά με το δάχτυλο στη σκανδάλη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίζουμε στις επόμενες τρεις επίκαιρες ερωτήσεις, όπως ήδη προανήγγειλα, στις οποίες θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Ζέττα Μακρή.

Ξεκινάμε με τη δεύτερη με αριθμό 1366/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Να μην πραγματοποιηθούν οι συγχωνεύσεις τμημάτων και να καλυφθούν άμεσα όλα τα κενά σε εκπαιδευτικούς και βοηθητικό προσωπικό».

Κύριε Δελή, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Τούτες τις μέρες, κύριε Πρόεδρε, στην εκπαίδευση φυσάει ένας αγωνιστικός άνεμος διεκδίκησης γονιών και εκπαιδευτικών, από άκρη σε άκρη σε όλη τη χώρα. Κι αυτός ο άνεμος ολοένα

δυναμώνει. Τον δυναμώνει ο κυνισμός και ο αυταρχισμός της πολιτικής της Κυβέρνησης.

Σύνθημά του; Σταματήστε αμέσως και ακυρώστε όλες τις συγχωνεύσεις και τις συμπιέξεις των τμημάτων των σχολείων. Τα παιδιά μας δεν είναι αριθμοί για να κάνετε τις προσθέσεις σας και τις διαιρέσεις σας στα τεφτέρια της άχαρης πολιτικής σας. Αυτά σας λένε, κυρία Υπουργέ, χιλιάδες γονείς και εκπαιδευτικοί σε όλες τις πόλεις της χώρας. Κι αν η Κυβέρνηση κάνει πως δεν τους ακούει, τότε κακό του κεφαλιού της. Ντάλα καλοκαίρι και με κλειστά τα σχολεία το ξεκινήσατε όλο αυτό, όμως, όπως φαίνεται από τις αντιδράσεις, δεν το υπολογίσατε και τόσο σωστά.

Στείλατε, λοιπόν, από τον Ιούλιο ένα φιρμάνι από το Υπουργείο Παιδείας, σύμφωνα με το οποίο, όταν θα συγκροτούνται τα φετινά τμήματα στα σχολεία, δεν θα λαμβάνονται υπ' όψιν ούτε οι μαθητές με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και ανάγκες ούτε οι αναμενόμενες κάθε χρόνο εγγραφές, νέες εγγραφές του Σεπτεμβρίου, όπως προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά ούτε και ο προβλεπόμενος από τη νομοθεσία χώρος των δύο τετραγωνικών μέτρων ανά μαθητή σε κάθε αίθουσα. Αυτά τα βάλατε στην άκρη.

Με αντίστοιχες οδηγίες προωθείτε και την περικοπή των κενών της παράλληλης στήριξης, πετώντας στο καλάθι των αχρήστων ακόμα και γνωματεύσεις των ΚΕΔΑΣΥ και προβλέπεται ένας εκπαιδευτικός ανά τμήμα ή ακόμα και ανά τάξη για παραπάνω από ένα παιδί, για δύο και για τρία.

Το αποτέλεσμα; Καταργείτε τμήματα ένταξης. Ανακαλείτε σωρηδόν αποφάσεις κατάτμησης τμημάτων, ακόμα κι εκεί που φοιτούν μαθητές με γνωματεύσεις από τα ΚΕΔΑΣΥ. Και προωθείται τη βίαιη, αντιπαιδαγωγική δημιουργία σχολικών τμημάτων στα μέγιστα, όσο και παράδεκτα φυσικά, προβλεπόμενα όρια, με είκοσι πέντε παιδιά στην πρωτοβάθμια και με είκοσι πέντε έως είκοσι οκτώ στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, χωρίς να λαμβάνετε υπ' όψιν σας κανένα μα κανένα παιδαγωγικό κοινωνικό κριτήριο κι ως προβλέπονται αυτά από τον νόμο.

Προχωράτε, ταυτόχρονα, σε ένα μαζικό κόψιμο oligομελών τμημάτων και στη συγχώνευσή τους, υποχρεώνοντας παιδιά από την Α' δημοτικού μέχρι το λύκειο να μετακινηθούν σε όμορα σχολεία, αλλάζοντας δηλαδή, σχολικό περιβάλλον.

Σύμφωνα με τη δική σας δήλωση, κυρία Υπουργέ, χίλια εξάκοσια είναι τα τμήματα-θύματα αυτών των συγχωνεύσεων. Προφανώς, για να γίνει εξοικονόμηση κονδυλίων από την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων. Τόσο μεγάλο, πραγματικά τόσο μεγάλο, κύμα συγχωνεύσεων τμημάτων και σχολείων είχαμε να δούμε, κυρία Υπουργέ, από την εποχή της κ. Διαμαντοπούλου, επί υπουργίας της.

Γι' αυτό δεν σας ρωτάμε απλώς. Σας καλούμε κυρία Υπουργέ, μαζί με τους γονείς και τους δασκάλους των παιδιών να ανακαλέσετε ως Κυβέρνηση όλες αυτές τις αντιπαιδαγωγικές συγχωνεύσεις και συμπιέξεις των τμημάτων, να καλύψετε όλα τα πραγματικά κενά που εξακολουθούν και σήμερα που μιλάμε να υπάρχουν παντού σε όλα τα σχολεία και στα τμήματα ένταξης και στην παράλληλη στήριξη, να μειώσετε αποφασιστικά επιτέλους τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα σε δεκαπέντε παιδιά στα νηπιαγωγεία στην Α' και τη Β' τάξη -τόσο λογικό- και είκοσι στα πολύ στις υπόλοιπες τάξεις. Και να εγκρίνετε φυσικά και τα oligομελή τμήματα των ΕΠΑΛ στον τομέα και την ειδικότητα που επιθυμούν οι μαθητές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο να απαντήσετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με μια απαραίτητη διευκρίνιση. Τελικά τα τμήματα που συγχωνεύονται είναι κάτω από χίλια. Το σύνολο των τμημάτων είναι εβδομήντα μία χιλιάδες άρα είναι 1,28%.

Στην ερώτησή σας, κύριε συνάδελφε, αναφέρατε στις εγκυκλίους που εξέδωσε ο γενικός γραμματέας το καλοκαίρι. Είναι κάτι που γίνεται κάθε χρόνο. Κάθε χρόνο οι γενικοί γραμματείς που έχουν την αρμοδιότητα της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και της ειδικής αγωγής, κάνουν αυτή την άσκηση. Αυτό έχει ως στόχο να λειτουργήσουν καθημερινά, απρόσκοπτα

και εύρυθμα οι σχολικές μονάδες και να εφαρμοστούν αυτά που ορίζει ο νόμος.

Οι διατάξεις αυτές και τα αριθμητικά δεδομένα δεν είναι κάτι το οποίο έγινε επί Κυβερνήσεως Μητσοτάκη επί Νέας Δημοκρατίας. Είναι κάτι το οποίο ίσχυε. Θα σας θυμίσω για την ενημέρωση όλων και θα θυμίσω και σε εσάς ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των είκοσι πέντε μαθητών ανά τμήμα στα νηπιαγωγεία και στα δημοτικά ισχύει από το 2017. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ο μέγιστος αριθμός των είκοσι επτά μαθητών ανά τμήμα σε γυμνάσιο και Α' και Β' λυκείου ισχύει από το 2013. Ο μεγαλύτερος αριθμός των είκοσι πέντε μαθητών ανά τμήμα στη Γ' ημερήσιου ΓΕΛ από το 2019 με τον ν.4610/2019 επί ΣΥΡΙΖΑ. Το ίδιο ισχύει και για το μεγαλύτερο αριθμό των είκοσι δύο μαθητών ανά τμήμα στη Γ' εσπερινού ΓΕΛ. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις σε αριθμό μαθητών για να δημιουργηθεί τμήμα ομάδας προσανατολισμού ΓΕΛ από το 2019 ισχύουν με υπουργική απόφαση Γαβρόγλου και βεβαίως λαμβάνονται πάντα υπ' όψιν ο πληθυσμός, οι συνθήκες διαβίωσης, οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, υψόμετρο, απόσταση από έδρα του νόμου κ.λπ..

Άρα, λοιπόν, τα τελευταία χρόνια ισχύει ότι και πάντοτε. Δεν έγινε καμία δυσμενής μεταβολή για το μέγιστο αριθμό των μαθητών ανά τμήμα. Και προφανώς, οφείλουμε και εφαρμόζουμε τον νόμο με ιδιαίτερη ευαισθησία και σεβασμό στους μαθητές.

Στη δευτερολογία, κύριε συνάδελφε, θα σας αποδείξω, κάνοντας και σύγκριση με τα παρελθόντα έτη και θα σας πω πως είναι και μια δυναμική διαδικασία, ακριβώς γιατί δεν υπάρχει μια οριζόντια απόφαση, αλλά η εφαρμογή του νόμου λαμβάνει υπ' όψιν και εκπαιδευτικά κριτήρια.

Και βεβαίως, ίσως είναι κουραστικό, αλλά πρέπει να το επαναλάβω. Και στην προηγούμενη και σε αυτή τη θητεία η Κυβέρνηση Μητσοτάκη προέβη σε μόνιμους διορισμούς μετά από πάρα πολλές δεκαετίες για πρώτη φορά στην ειδική αγωγή. Στους σχεδόν τριάντα χιλιάδες μόνιμους διορισμούς της προηγούμενης τετραετίας προστέθηκαν φέτος και έντεκα χιλιάδες διορισμοί. Είναι ένας αριθμός ρεκόρ, με τετραπλάσιους διορισμούς στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια. Και με οκταπλάσιους, κύριε συνάδελφε -επειδή τα θέματα παιδείας σας ενδιαφέρουν πολύ- στην ειδική αγωγή και στο ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό.

Αρα αυτό. Και έχουν προσληφθεί βεβαίως και είκοσι οκτώ χιλιάδες επτακόσιοι τριάντα τρεις αναπληρωτές, γιατί αυτό δείχνει το έμπρακτο ενδιαφέρον μας για την παιδεία, για τη δημόσια παιδεία.

Υπάρχουν καθηγητές ακόμη και στα μέρη στα οποία υπάρχουν ελάχιστοι μαθητές, όπως η Γαύδος που μας είχε απασχολήσει και από την προηγούμενη φορά και ξεκίνησε και η ψηφιακή τάξη. Έχουν πάει οι δύο εκ των τριών εκπαιδευτικών για να ολοκληρωθεί αυτό το οποίο έχουμε προαναγγείλει και εφαρμόζεται.

Θα πω και κάτι που είναι πολύ ενδιαφέρον. Η αναλογία εκπαιδευτικών μαθητών στην Ελλάδα είναι 8,2. Ένας εκπαιδευτικός για 8,2 δύο μαθητές. Στην Ευρώπη είναι 12,1.

Επίσης, κάτι το οποίο βεβαίως, όλοι γνωρίζετε, είναι ότι τα κενά τα οποία δημιουργούνται στην εκπαίδευση μπορεί να δημιουργηθούν ανά πάσα στιγμή. Ο λόγος είναι ότι είναι μια ζωντανή διαδικασία. Κάποιες φορές είναι για λόγο ευτυχής, όπως η εγκυμοσύνη, κάποιες άλλες για ασθένεια και πάντοτε προβαίνουμε στην αναπλήρωση ταχύτατα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω -το ανέφερα και πριν- ότι τα τμήματα είναι εννιακόσια είκοσι εννέα σε σύνολο εβδομήντα μία χιλιάδων τριακοσίων τριάντα έξι τμημάτων, ποσοστό 1,29% για να το πω ακριβέστερα. Ο μέσος όρος μαθητών ανά τμήμα για το σχολικό έτος 2024 - 2025 έχει ως εξής: Δεκαέξι στο νηπιαγωγείο από δεκαεπτά που ήταν πέρυσι, δεκαέξι στο δημοτικό όσο ακριβώς και πέρυσι, είκοσι ένας στο γυμνάσιο, ίδιος αριθμός με πέρυσι, δεκαεννέα στο λύκειο, δύο μαθητές ανά τμήμα λιγότεροι από πέρυσι.

Δεν είναι της παρούσης να αναπτύξουμε και για τη μείωση του μαθητικού πληθυσμού. Είναι ένα θέμα το οποίο ταλαιπωρεί τη χώρα.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κύριε Δελη,

έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Αυτό που πρέπει να πω, ξεκινώντας τη δευτερολογία μου, είναι ότι αποδεικνύεται πως κάθε κυβέρνηση αποδεικνύεται πιο αδιάτακτη από την προηγούμενη.

Έτσι και η δική σας, κυρία Υπουργέ. Αυτό που γίνεται στην εκπαίδευση με τις συγχωνεύσεις είναι ένα παιδαγωγικό πογκρόμ κυριολεκτικά. Θα μείνω στο θέμα και θα σας πω ορισμένα παραδείγματα μονάχα, για να αντιληφθείτε το μέγεθος, για να αντιληφθούν και οι ακροατές και οι τηλεθεατές.

Στο 4^ο Δημοτικό Σχολείο Καισαριανής τα δύο τμήματα της περσινής Γ' τάξης συγχωνεύονται σε ένα στη Δ' με είκοσι τέσσερα παιδιά, αλλά προσέξτε σε αυτό το τμήμα υπάρχουν εννέα παιδιά, εννέα από τα είκοσι τέσσερα, με διαγνώσεις ειδικών αναγκών και μαθησιακής δυσκολίας.

Στο 21^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών -συγκεκριμένα πράγματα σας λέω- κρατάτε και δεν σπάτε ένα μεγάλο τμήμα στην Α' δημοτικού -παρακαλώ-, παρ' όλο που σε αυτό το τμήμα υπάρχουν παιδάκια με πέντε διαγνώσεις.

Στην Κρήτη υπάρχουν μαθητές που δεν αλλάζουν απλώς σχολείο, αλλάζουν χωριό, γιατί κλείνει το σχολείο τους.

Στη Θεσσαλονίκη, στο κέντρο της πόλης, εξαιτίας των συγχωνεύσεων και καταργήσεων τμημάτων των λυκείων, έρχεστε και με ένα απαράδεκτο έγγραφο της Διεύθυνσης Ανατολικής Θεσσαλονίκης, του Υπουργείου δηλαδή -όπως έγγραφο του Υπουργείου ήταν και το έγγραφο του γενικού γραμματέα- διατάζετε σήμερα σαράντα μαθητές της Β' και της Γ' λυκείου να αλλάξουν σχολείο. Μιλάμε τώρα για παιδιά που έχουν μπει στην τελική ευθεία των πανελληνίων εξετάσεων, κυρία Υπουργέ, και εσείς τα αλλάζετε βίαια σχολικό περιβάλλον. Μιλάμε για παιδιά που έχουν κάνει ήδη τον προγραμματισμό τους και εσείς τα οδηγείτε να αλλάξουν ακόμα και προσανατολισμό και τομέα.

Στοιβάζετε παντού τα παιδιά σαν σαρδέλες στις αίθουσες και αδιαφορείτε προκλητικά αν μεταξύ τους υπάρχουν παιδιά με διαγνώσεις. Αδιαφορείτε προκλητικά ακόμα και για το μέγεθος των αιθουσών και την καταλληλότητά τους. Ο νόμος λέει δύο τετραγωνικά ανά μαθητή, κυρία Υπουργέ. Αυτόν τον νόμο γιατί δεν τον εφαρμόζετε; Πολύ επιλεκτική αντίληψη εφαρμογής του νόμου έχετε.

Χιλιάδες τέτοιες είναι οι περιπτώσεις που υπάρχουν σε όλη τη χώρα. Πώς, λοιπόν, να μην ξεσηκωθούν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί απέναντι σε όλα αυτά, απέναντι σε έναν τέτοιο κυνισμό; Οι κινητοποιήσεις τους είναι καθημερινές σε όλη τη χώρα, στις διευθύνσεις εκπαίδευσης, στις περιφέρειες, στο Υπουργείο.

Εσείς τι κάνετε; Επιστρατεύετε τον αυταρχισμό, την καταστολή, όπως πριν από λίγες μέρες, που υποδεχθήκατε τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς και γονείς με χημικά και με γκλοπ στο Υπουργείο Παιδείας και χθες στην Ελευσίνα προχωρήσατε σε συλλήψεις εκπαιδευτικών. Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο της πολιτικής σας και γι' αυτό χρειάζεται πάντα τη βία για να εφαρμοστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βλέπετε, όλο αυτό το κύμα των διεκδικήσεων και των αγώνων κατεδαφίζει όλο εκείνο το απατηλό σας αφήγημα περί αναβάθμισης του εκπαιδευτικού έργου, περί βελτίωσης των σχολείων, με το οποίο επιχειρείτε μάταια να εξωραϊσετε μια δύσκολη σχολική πραγματικότητα την οποία ζουν οι λαϊκές οικογένειες, οι εκπαιδευτικοί, την οποία πραγματικότητα την έχει διαμορφώσει η δική σας πολιτική, όπως και των προηγούμενων κυβερνήσεων, βέβαια. Γι' αυτό και δεν βγάζουν κιχ τα υπόλοιπα κόμματα σε αυτά που κάνετε τώρα με τις συγχωνεύσεις, με την υποχρηματοδότηση, την υποστελέχωση των σχολείων και με μεγάλο θύμα βέβαια τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών.

Στην ίδια ρότα είναι και οι συγχωνεύσεις που συνεχίζετε και επιμένετε σε αυτές. Τώρα δεν είναι χίλιες εξακόσιες, είναι εννιακόσιες τόσες, όπως είπατε. Και; Και μία να ήταν, θα υπήρχε πρόβλημα.

Χτυπάτε το δικαίωμα των μαθητών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και αναπηρίες να παίρνουν την αναγκαία στήριξη. Καταργείτε το δικαίωμα του κάθε μαθητή να φοιτά στο σχολείο της γειτονιάς του -ούτε αυτό πια!- με ό,τι αυτό συνεπάγεται, βέβαια,

για την κοινωνικοποίηση του και για τη μαθησιακή του πορεία.

Κατά τα άλλα ορκίζεστε στη συμπερίληψη, διαφημίζετε την εξατομικευμένη διδασκαλία και προβληματίζεστε τάχα για την έξαρση του μπουλινγκ και την ίδια στιγμή τα σχολικά τμήματα τα κάνετε να μοιάζουν με λεωφορεία σε ώρες αιχμής. Ξέρετε, η αναλογία διδασκόντων και διδασκομένων δεν είναι αποτέλεσμα μιας απλής διαίρεσης σαν αυτή που κάνατε και συνηθίζετε να κάνετε. Διότι, κυρία Υπουργέ, κάθε μαθητής ακόμα και κάθε σχολείο έχουν τα δικά τους ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Καμμία παιδαγωγική λογική, λοιπόν, δεν υπάρχει σε όλα αυτά, ό,τι και αν λέτε, μονάχα οικονομική. Αυτό το αποδεικνύει το έγγραφο που έστειλε περίτρανα -δημοσιευμένο είναι, θα το καταθέσω για τα Πρακτικά- η Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής, παρακαλώ προς τους διευθυντές και διευθύντριες εκπαίδευσης Αττικής, τις υπόλοιπες διευθύνσεις δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε τι λέει, κύριε Πρόεδρε; «Παρακαλούμε να μας γνωρίσετε εγγράφως πόσο προσωπικό εξοικονομήθηκε -άτομα και ώρες- από τη συγχώνευση των τμημάτων στα σχολεία αρμοδιότητάς σας το αργότερο μέχρι τις 13.00' σήμερα». Το έγγραφο αυτό έχει ημερομηνία αποστολής 11 Σεπτεμβρίου, την πρώτη μέρα δηλαδή που άνοιξαν τα σχολεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δελής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με την πολιτική σας στην πραγματικότητα επιδιώκετε μια εκπαίδευση χαμηλού κόστους, low-cost όπως λένε, με μαθητές σαρδέλες, με περιπλανώμενους εκπαιδευτικούς αστέγους και με γονείς που τρέχουν και δεν φτάνουν και πληρώνουν συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Και όλα αυτά, γιατί η πολιτική σας αντιμετωπίζει την εκπαίδευση ως κόστος.

Ξέρετε, όμως, κάτι; Ούτε για τους γονείς, ούτε για τους εκπαιδευτικούς, ούτε για μας στο ΚΚΕ η εκπαίδευση είναι κόστος. Είναι δικαίωμα των μαθητών, όλων των παιδιών και δεν θα σταματήσουμε ποτέ να το διεκδικούμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προτιμούσα να ξεκινήσω με έναν σχολιασμό για τον αυταρχισμό, για τον οποίο μας κατηγορεί ο συνάδελφος και να θυμίσω ότι Υπουργός Παιδείας είναι ο Κυριάκος Πιερρακάκης, με ορθά νοήστες πόρτες τις δικές του των συνεργατών του, του γραφείου του και όλων μας. Άρα μάλλον άποπο ήταν αυτό.

Σε ό,τι αφορά το ότι για εμάς είναι θέμα κόστους, νομίζω ότι τα στοιχεία που σας παρέθεσα πριν και τους αριθμούς όσων έχουν διοριστεί για τους αναπληρωτές, για τις πρωτοβουλίες που πήραμε -ψηφιακό φροντιστήριο, ψηφιακή τάξη-, όλα αυτά μάλλον αποδεικνύουν το αντίθετο.

Για να μη φλυαρώ, κύριε Πρόεδρε, θα απαντήσω για τα ΕΠΑΛ που με ρωτάει ο συνάδελφος και να θυμίσω πάλι τα εξής:

Ο μέγιστος αριθμός των είκοσι πέντε μαθητών ανά τμήμα ισχύει από το 2014. Ο μέγιστος αριθμός των είκοσι δύο μαθητών ανά τμήμα στη Γ' εσπερινού ΕΠΑΛ ισχύει από το 2019 με τον νόμο που ανέφερα και πριν, τον ν.4610/2019, επί Γαβρόγλου. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις αριθμού μαθητών για να δημιουργηθεί τμήμα γενικής παιδείας Α' τάξης ΕΠΑΛ, τομέας Β' τάξης ΕΠΑΛ και ειδικότητα Γ' τάξης ΕΠΑΛ ισχύουν από το 2017 με υπουργική απόφαση του Υφυπουργού Μπαξεβανάκη.

Με βάση, λοιπόν, τις ισχύουσες διατάξεις, κάθε χρόνο -θα το ξαναπώ- ο αρμόδιος γενικός γραμματέας -εκπαιδευτικός ο ίδιος- κάνει σε συνεργασία με τους διευθυντές πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς επίσης και τους περιφερειακούς διευθυντές και διευθυντές αυτή την άσκηση εφαρμογής του

νόμου, λαμβανομένων υπ' όψιν και των παιδαγωγικών και εκπαιδευτικών κριτηρίων που και εσείς αναφέρατε emphatic. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ο αριθμός των τμημάτων που συγχωνεύονται ή τα κατ' εξαίρεση ολιγομελή διαφοροποιούνται. Αν διαπιστώσουμε στην πράξη, κύριε συνάδελφε, εάν διαπιστώσει ο γενικός γραμματέας ότι πρέπει να διαφοροποιηθεί, επειδή δεν είναι δογματικό ή οικονομικό, είναι μια εξέλιξη, τότε διαφοροποιείται με υπουργικές αποφάσεις που βγαίνουν.

Ας κάνουμε, λοιπόν, μια σύγκριση με τις ισχύουσες διατάξεις, οι οποίες δεν έχουν αλλάξει. Το 2022 - 2023 διακόσια πενήντα εννέα ολιγομελή τμήματα ΕΠΑΛ. Το 2023 - 2024 τριακόσια πενήντα οκτώ ολιγομελή τμήματα ΕΠΑΛ. Το 2024 - 2025 μέχρι τώρα τετρακόσια είκοσι τέσσερα ολιγομελή τμήματα ΕΠΑΛ.

Κάθε χρόνο εγκρίνεται με υπουργική απόφαση η λειτουργία και επιπλέον ολιγομελών τμημάτων για την κάλυψη των μαθητών που έχουν ειδικές ανάγκες σε περιοχές με ειδικές συνθήκες και έτσι εγκρίναμε την κατ' εξαίρεση λειτουργία -να κάνω και σύγκριση- χιλίων διακοσίων πενήντα τεσσάρων ολιγομελών τμημάτων στα ΕΠΑΛ το σχολικό έτος 2022 - 2023, χιλίων τετρακοσίων σαράντα οκτώ το 2023 - 2024 και χιλίων διακοσίων ογδόντα τριών ολιγομελών ΕΠΑΛ για φέτος, με πάντοτε περιθώριο εάν κάτι διαπιστωθεί ότι πρέπει να διορθωθεί, να το διορθώσουμε.

Στα ΓΕΛ, κατά παρέκκλιση, το 2022 - 2023 ήταν δύο χιλιάδες διακόσια είκοσι επτά ολιγομελή τμήματα ομάδων προσανατολισμού. Το 2023 - 2024 έγιναν δύο χιλιάδες τριακόσια σαράντα εννέα και το τρέχον έτος, το 2024 - 2025, δύο χιλιάδες εκατόν ογδόντα έξι. Για τους μαθητές με αναπηρία και με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, που αναφέρετε στην ερώτηση: Ο μεγαλύτερος αριθμός μαθητών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες -εκτός από τις μαθησιακές δυσκολίες- από το 2017 είναι ένας ανά τμήμα. Ο μεγαλύτερος αριθμός μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, δηλαδή δυσλεξία, δυσορθογραφία, δυσαριθμία, δυσαναγνωσία, έχει οριστεί από το 2017 σε τέσσερις ανά τμήμα. Όταν υπάρχει υπέρβαση των ορίων αυτών, ο αριθμός των μαθητών μπορεί να μειωθεί κατά τρεις μαθητές από το μέγιστο προβλεπόμενο αριθμό και στις μαθησιακές δυσκολίες αυτό εφαρμόζεται αν δεν λειτουργεί τμήμα ένταξης στο σχολείο. Ισχύει ήδη από το 2017.

Για τα τμήματα ένταξης και την παράλληλης στήριξης που ρωτάτε. Λέτε ότι καταργούνται τμήματα ένταξης. Είναι απολύτως αναληθές. Είναι ανακριβές. Έχετε κακή πληροφόρηση. Ο εξορθολογισμός δεν περιλαμβάνει κανένα τμήμα ένταξης γιατί είμαστε και Κυβέρνηση και είχα την τιμή να υπογράψω τη σχετική απόφαση που το 2022 - 2023 ίδρυσε καινούργια τμήματα ένταξης στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια, που προστέθηκαν στα ήδη λειτουργούντα. Είναι εκατόν σαράντα έξι τα καινούργια και τρεις χιλιάδες εννιακόσια εξήντα επτά αυτά που λειτουργούσαν.

Τώρα, για τον θεσμό της παράλληλης στήριξης θα σας πω ότι η συνθήκη που εφαρμόζεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, είναι ένας εκπαιδευτικός ανά τάξη. Στη χώρα μας ίσχυε το ένα προς ένα. Οι οδηγίες του ΙΕΠ και η σχετική εγκύκλιος που έχει προετών εκδοθεί από τον αρμόδιο γενικό γραμματέα, είναι να αναλαμβάνει ένας εκπαιδευτικός στην παράλληλη στήριξη ανά τάξη εκτός εάν υπάρχει από το ΚΕΔΑΣΥ τεκμηριωμένη εισήγηση, όπου στην περίπτωση αυτή θα υπάρχει εξατομικευμένη στήριξη.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ, σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Συνεχίζουμε με την πρώτη με αριθμό 2011/19-6-2024 αναφορά του κύκλου αναφορών και ερωτήσεων του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Σοβαρά κτηριακά προβλήματα αντιμετωπίζει το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Ορίστε, κύριε Δελή, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καμμία φορά, κυρία Υπουργέ, ξέρετε, η στατιστική αποδεικνύεται ο πιο επιστημονικός τρόπος για να παραπλανήσει κανείς και αυτή τη μέθοδο ακολουθεί η Κυβέρνησή σας σε σχέση με την

προηγούμενη ερώτηση.

Θα επαναλάβω την επιλεκτική αντίληψη εφαρμογής του νόμου, γιατί νόμος λέει ότι θα πρέπει να μειώνεται ο αριθμός των παιδιών όταν υπάρχει έστω και ένα παιδί με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Το ανέφερα πιο πάνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Το αντίθετο κάνετε εσείς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Όχι, έτσι νομίζετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Συνεχίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, με την τωρινή ερώτηση, η οποία βασίζεται σε μία επιστολή της συνέλευσης του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης όπου σε αυτή την επιστολή, κανείς αν τη διαβάσει πραγματικά θα ανατριχιάσει με τα προβλήματα που υπάρχουν στις υποδομές αυτού του τμήματος. Πρόκειται για προβλήματα τα οποία θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο την υγεία, ακόμα και την ίδια τη ζωή, των φοιτητών, των φοιτητριών και των εργαζομένων. Έχω ιδία αντίληψη της πραγματικότητας αυτής. Έχω επισκεφθεί τη σχολή και τα έχω δει με τα μάτια μου, δηλαδή. Πραγματικά, είναι απαράδεκτη η κατάσταση. Μιλάμε για το κτήριο του campus της Θέρμης, το οποίο είναι επικίνδυνο και ακατάλληλο για χρήση λόγω καθιζήσεων, ρηγματώσεων, αποκολλήσεων, απ' ό,τι φαίνεται λόγω κακής κατασκευής -κακοτεχνίας. Και βεβαίως, σημειώνεται σε αυτή την επιστολή ότι εκτός από αυτό το κτήριο, του οποίου είναι τραγική η κατάσταση και μόνο οπτικά να το δει κανείς, προβλήματα υπάρχουν και στα υπόλοιπα κτήρια του τμήματος, στην Πυλαία και στη Σταυρούπολη, ενώ είναι γνωστά και τα σοβαρά προβλήματα ασφάλειας στο κτήριο διοίκησης, στο οποίο στεγάζεται η γραμματεία του τμήματος.

Φυσικά, μετά από όλα αυτά και κάτω από αυτές τις συνθήκες, καταλαβαίνετε πόσο δύσκολη αποδεικνύεται η ίδια η λειτουργία του τμήματος και η εφαρμογή του προγράμματος σπουδών μέσα σε τέτοιες υλικοτεχνικές συνθήκες.

Και κάτι ακόμα. Είναι πραγματικά απορίας άξιο γιατί μια Σχολή Καλών Τεχνών, που θα έπρεπε κατά την άποψή μας να βρίσκεται στο επίκεντρο της κοινωνίας, να είναι τόσο απομακρυσμένη. Μιλάμε για το κτήριο αυτό του campus στη Θέρμη, το οποίο είναι αρκετά χιλιόμετρα έξω από τη Θεσσαλονίκη, την ώρα που η συνήθης διεθνής εμπειρία είναι ακριβώς το αντίθετο.

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να μεριμνήσετε άμεσα ως Κυβέρνηση για να λυθεί ή να ξεκινήσει, τέλος πάντων, να λύνεται το σοβαρότατο αυτό κτηριακό πρόβλημα του πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, για να μη μένουν εντυπώσεις, νομίζω ότι ο συνάδελφος θα μπορούσε να έχει μια συνάντηση με τον αρμόδιο γενικό γραμματέα, να αναφέρει τις συγκεκριμένες περιπτώσεις, να πάρει τις απαντήσεις, για να μη μένει η εντύπωση ότι ο νόμος εφαρμόζεται επιλεκτικά και ότι τον παραβλέπουμε όπου -κατά την κρίση του- δεν μας βολεύει.

Ξεκινώ θυμίζοντας ότι τα ΑΕΙ είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση, δηλαδή η οργάνωση και η λειτουργία τους είναι αποκλειστική ευθύνη και γίνεται με τις αποφάσεις των οργάνων τους. Αυτό το λέει το άρθρο 16 του Συντάγματος στην παράγραφο 5. Κάθε ΑΕΙ έχει δικό του εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, εισηγείται ο πρύτανης, το καταρτίζει η απόφαση της συγκλήτου και ο πρύτανης έχει τη γενική εποπτεία για τη λειτουργία, είναι υπεύθυνος για τα θέματα ασφάλειας, προστασίας, προσωπικού, φοιτητών, για την κινητή και την ακίνητη περιουσία.

Το θέμα το οποίο θίγεται είναι, πράγματι, πάρα πολύ ευαίσθητο και το γραφείο μου επικοινωνήσε με τις πρυτανικές αρχές και είχε μια πολύ αναλυτική ενημέρωση από την πρυτανεία, την οποία ως έχω υποχρέωση και καθήκον θα σας τη μεταφέρω ακριβώς όπως ο πρύτανης την ανέλυσε. Όταν γνωστοποιήθηκε αυτή η αναφορά των μελών της συνέλευσης του συγκεκριμένου τμή-

ματος και των μελών ΔΕΠ, έδωσε εντολή η πρυτανεία στη Γενική Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών και Μηχανοργάνωσης του πανεπιστημίου, έκανε αυτοψία στα κτήρια και στον περιβάλλοντα χώρο της Σχολής Καλών Τεχνών στο campus της Θέρμης, σε συνεργασία με εξειδικευμένα μέλη της ΔΕΠ έγινε σχετική γεωτεχνική έρευνα για να διερευνηθεί αν υπάρχει κίνδυνος κατάρρευσης των κτηρίων, αν υπάρχουν αστοχίες στον φέροντα οργανισμό, αν εντοπίστηκαν ολικές ή διαφορικές καθιζήσεις, υποχωρήσεις ή μετατοπίσεις.

Συνετάγη από τις 23-5-2024 η έκθεση της Γενικής Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών και Μηχανοργάνωσης του πανεπιστημίου, την κατέθεσε στην πρυτανεία και δεν διαπιστώθηκε, από την έκθεση αυτή και από την έρευνα που έγινε, η ύπαρξη προβλημάτων στατικότητας στον φέροντα οργανισμό του κτηρίου.

Τα προβλήματα, κύριε συνάδελφε, που καταγράφησαν είναι κυρίως καθιζήσεις της εδαφόπλακας και του περιβάλλοντος χώρου και αυτά χρήζουν παρεμβάσεων. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον πρύτανη του ΑΠΘ η αποκατάστασή τους αποτελεί πρώτιστο μέλημα της διοίκησης και κρίνονται, με δεδομένη τη σοβαρότητά τους, απαραίτητες οι εξής ενέργειες: Η εκπόνηση μελέτης νέου οικίσκου εκτός του κτηρίου Α της Σχολής Καλών Τεχνών στο campus της Θέρμης όπου θα μεταφερθεί και θα μετεγκατασταθεί ο υποσταθμός μέσης τάσης που βρίσκεται μέσα στο συγκεκριμένο κτήριο. Κρίνεται σκόπιμη -και γρήγορα μάλιστα να γίνει- η αναβάθμιση του υφιστάμενου ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού του λεβητοστασίου, που βρίσκεται στο κτήριο Γ της Σχολής Καλών Τεχνών. Να γίνει ριζική ανακατασκευή του περιβάλλοντος χώρου για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά τα προβλήματα υγρασίας στα κτήρια και οι βλάβες στα διερχόμενα δίκτυα των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων. Και τέλος, να αποκατασταθούν οι φθορές μεταξύ άλλων στα κτήρια της Σχολής Καλών Τεχνών στο campus της Θέρμης.

Η διοίκηση του ΑΠΘ, μετά από τα αποτελέσματα της έκθεσης, ταχύτατα έστειλε στις 20 Μαΐου του 2024 αίτημα χρηματοδότησης στο Υπουργείο μας για να υλοποιηθούν οι παρεμβάσεις, αλλά και παρεμβάσεις σε άλλες κτηριακές υποδομές του ΑΠΘ, με εκτιμώμενο κόστος δαπάνης, κατά το αίτημά τους, 16.556.000 ευρώ. Το Υπουργείο μας απάντησε -ο Υπουργός- σε λιγότερο από ένα μήνα, τον Ιούνιο του '24. Εξέδωσε ονοματισμένη προς το ΑΠΘ ανακοίνωση πρόθεσης χρηματοδότησης ύψους 7.283.000 ευρώ για να υποβληθεί πρόταση στο τομεακό προγράμματα ανάπτυξης του ΥΠΕΘΑ.

Η πρόταση αυτή έχει ιεραρχημένες πράξεις αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού των κτηριακών υποδομών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, με πρώτη πράξη τη δέσμη εργασιών στα κτήρια του τμήματος εικαστικών τεχνών στο campus της Θέρμης. Η ημερομηνία έναρξης της υποβολής της πρότασης ήταν η 20^η Ιουνίου του 2024 και λήξης η 31^η Αυγούστου 2025 και βεβαίως το ΥΠΕΘΑ, εν ευθέτω χρόνο, θα εγκρίνει και πίστωση για τις υπόλοιπες παρεμβάσεις οι οποίες απαιτούνται.

Περισσότερες λεπτομέρειες, θα αναφέρω στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Δελη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, σας άκουγα που διαβάζατε την απάντηση του πρύτανη και σκέφτηκα ότι ο πρύτανης φτάνει να διαψεύδει ακόμα και αυτούς, που ζουν και εργάζονται σε αυτά σε αυτά τα κτήρια και μιλάμε για τη συνέλευση αυτού του τμήματος. Δηλαδή, ούτε λίγο ούτε πολύ τους βγάζει τρελούς. Αυτό καταλαβαίνω εγώ. Και πρώτη φορά ακούω, πραγματικά, να συμβαίνουν και να διαπιστώνονται καθιζήσεις στον περιβάλλοντα χώρο ενός κτηρίου και να μην επηρεάζεται η στατικότητά του, όπως λέει ο πρύτανης.

Εγώ θα σας έλεγα και εσείς και ως Υπουργείο, ως πολιτική ηγεσία, να πάτε να το επισκεφθείτε. Δεν χρειάζεται κανένα πόρισμα ούτε πολιτικού μηχανικού ούτε οποιουδήποτε άλλου επιστήμονα. Η εικόνα μιλάει από μόνη της. Η κατάσταση είναι επικίνδυνη, είναι οριακή. Έχω δει με τα ίδια μου τα μάτια το ημιυπόγειο της σχολής, εκεί που είναι τα καβαλέτα και ζωγραφίζουν οι εικαστικοί της σχολής, να είναι μέσα στα νερά, να είναι πλημμυρισμένο μόνιμα και ένα σωρό άλλα προβλήματα.

Μιλήσατε για την αυτοτέλεια των πανεπιστημίων, ναι, αλλά η χρηματοδότησή τους εξαρτάται από τον κρατικό προϋπολογισμό, κυρία Υπουργέ. Έτσι δεν είναι; Και εδώ με βάση αυτό να πούμε ότι την τελευταία δεκαετία η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων από όλες τις κυβερνήσεις -δεν έχετε εσείς μόνο το πρόνομο- μειώσανε αυτήν τη χρηματοδότηση κατά 70%. Τόσο πολύ.

Το πρόβλημα φυσικά είναι εύλογο να υπάρξει. Μιλάμε για ασυντήρητες κτηριακές εγκαταστάσεις και εκδηλώνεται ορισμένες φορές με τόσο οξυμένη μορφή, όπως στη Σχολή Καλών Τεχνών στη Θεσσαλονίκη, στις υποδομές των αιθουσών, των εργαστηρίων. Είναι πολύ συχνά τα παραδείγματα να πέφτουν σοβάδες, παράθυρα, ταβάνια σε διάφορες σχολές. Πέρυσι στο Πολυτεχνείο, εδώ στο ΕΚΠΑ, από θαύμα, από τύχη γλίτωσαν άνθρωποι. Και, βέβαια, είναι το αποτέλεσμα, όπως είπαμε, της υποχρηματοδότησης.

Όμως, την ίδια στιγμή και ενώ συμβαίνει αυτή η υποχρηματοδότηση κατά 70%, όπως είπαμε την τελευταία δεκαετία, τα χρήματα στα πανεπιστήμια που κυκλοφορούν είναι πάρα πολλά. Για παράδειγμα, από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας προβλέπονται 472 εκατομμύρια για την προώθηση -λέει- της ποιότητας, της καινοτομίας, της εξωστρέφειας, τα βιομηχανικά διδακτορικά δηλαδή, αυτά που παρήγγειλε ο ΣΕΒ ή τα 95 εκατομμύρια για Συμπράξεις Ερευνητικής Αριστείας από το Ταμείο Ανάκαμψης, προκειμένου τα πανεπιστήμια να πετύχουν συμπράξεις, κοινοπραξίες με επιχειρήσεις ή τα 200 εκατομμύρια για τα πανεπιστήμια αριστείας, όπου ενισχύονται επιλεκτικά ελληνικά πανεπιστήμια για την αναβάθμιση και βελτίωση των ερευνητικών τους υποδομών.

Χρήματα, λοιπόν, κυκλοφορούν, κοντά στο 1 δισεκατομμύριο υπολογίζεται, αλλά όχι για τις υποδομές των ιδρυμάτων. Έχουν, θα μου πείτε, τα πανεπιστήμια τους δικούς τους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, που είναι και τα «μαύρα» ταμεία στην ουσία της επιχειρηματικής τους λειτουργίας, διότι περί αυτού πρόκειται, και διαχειρίζονται δεκάδες εκατομμύρια. Όμως, και αυτά τα χρήματα πάλι τα αξιοποιούν για να πληρώσουν τους μισθούς των συμβασιούχων τους και για να ενισχύσουν και αυτοί οι λογαριασμοί την επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων και όχι βέβαια για τις υποδομές.

Ποιες υποδομές ενισχύονται; Γιατί ενισχύονται κάποιες υποδομές και ενισχύονται εκείνες οι υποδομές οι οποίες μπορούν να κάνουν απόσβεση. Για παράδειγμα, για να μιλάμε με παραδείγματα για να καταλαβαίνομαστε, το ΕΚΠΑ εγκαινίασε νέο κτήριο, που χρησιμοποιείται μόνο από τους φοιτητές του επί πληρωμή ξενόγλωσσου προγράμματος της Ιατρικής. Το κτήριο αυτό μόνο οι φοιτητές του ξενόγλωσσου που πληρώνουν θα το χρησιμοποιούν, όχι άλλοι. Το ίδιο συμβαίνει και στη Θεσσαλονίκη.

Άρα, «βρέχει» εκατομμύρια στα πανεπιστήμια, αλλά «βρέχει» μονάχα για τις μίζες των πανεπιστημίων και, βεβαίως, των επιχειρήσεων, γιατί κατά τα άλλα οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι αναμετρώνται κάθε μέρα με στοιχειώδεις ελλείψεις και, βέβαια, η λαϊκή οικογένεια ξεπαράδιάζεται για να σπουδάσει τα παιδιά της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ναι, «βρέχει» εκατομμύρια για τα πανεπιστήμια. Έχετε απόλυτο δίκαιο. Και «βρέχει» εκατομμύρια και τα πανεπιστήμιά μας γίνονται εξωστρεφή, γίνονται σύγχρονα, γίνονται αποτελεσματικά, προσελκύουν σπουδαστές και από άλλες χώρες. Τα χρήματα μένουν εδώ στη χώρα μας και επενδύονται και στην έρευνα και έχουν και αυτονομία. Είναι κάτι για το οποίο καμαρώνουμε. Και όταν θα λειτουργήσουν τα εξαιρετικού επιπέδου μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια πάλι προς όφελος της χώρας και της εκπαιδευτικής διαδικασίας θα είναι.

Σας ζητώ συγγνώμη που διάβαζα αυτά στην πρωτολογία μου, αλλά ήταν αμιγώς τεχνικά θέματα και για να είμαι ακριβής στην απάντηση που σας έδωσα κατέφυγα στο γραπτό κείμενο. Άλλω-

στε, και εσείς το κάνετε και για θέματα που δεν είναι αμιγώς τεχνικά.

Για να μην κουράζω, λοιπόν, πολύ το Σώμα -και σήμερα το πινάκιο το σπάσαμε, απ' ό,τι βλέπω, κύριε συνάδερφε, εμείς έχουμε την τιμή να έχουμε τόσες πολλές ερωτήσεις- όπως σας είπα, η διοίκηση του ΑΠΘ που έχει την αυτονομία και της έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη, έκανε παρεμβάσεις στα κτήρια, τα θεωρεί ότι είναι πρωτίστης και απόλυτης προτεραιότητας χωρίς να παραμελεί και άλλες σχολές, όπως είναι η Παιδαγωγική και το κτήριο της Γεωπονίας.

Η πρώτη πράξη που αφορά στο campus της Θέρμης και είναι και για την ερώτησή σας είναι η κατασκευή οικίσκου, μεταφορά υποσταθμού μέσης τάσης, αναβάθμιση λεβητοστασίου, ανακατασκευή του περιβάλλοντος χώρου και αποκατάσταση των φθορών στα κτήρια της Σχολής Καλών Τεχνών. Επίσης, γίνονται πρόσδρομες ενέργειες για την εκπόνηση μελέτης νέου υποσταθμού μέσης τάσης, αρχιτεκτονική στατική μελέτη οικίσκου για τη μετεγκατάσταση των υποσταθμών ΔΕΔΔΗΕ και ΑΠΘ και τη σύνδεσή τους με τα υφιστάμενα δίκτυα, επανασχεδιάζονται τα δίκτυα αερίου, ύδρευσης, αποχέτευσης και ισχυρών και ασθενών ρευμάτων μεταξύ των κτηρίων και εκπονείται γεωτεχνική μελέτη αντιστήριξης και εκσκαφής του περιβάλλοντος χώρου. Περιλαμβάνεται στις ενέργειες και στις προτεραιότητες του ΑΠΘ η κατασκευή νέων υποσταθμών μέσης τάσης ΔΕΔΔΗΕ στο κάμπους της Θέρμης, η σύνδεση με τα δίκτυα του κάμπους και η αναβάθμιση του λεβητοστασίου, η ανακατασκευή του περιβάλλοντος χώρου και η αποκατάσταση των φθορών στο συγκεκριμένο τμήμα.

Οι τεχνικές υπηρεσίες του πανεπιστημίου προετοιμάζουν τον φάκελο της σύμβασης μελετών για να δημοπρατηθεί η εκπόνηση των χρημάτων των μελετών αυτών που χρηματοδοτούνται από το εθνικό σκέλος του τομεακού προγράμματος ανάπτυξης μέχρι τον Δεκέμβριο του 2024. Γίνονται και διάφορες άλλες ενέργειες, αλλά δεν νομίζω ότι ενδιαφέρει την παρούσα ερώτηση για τα άλλα κτήρια, γιατί το ΑΠΘ έχει προβλήματα, όπως αντιλαμβάνεστε, ίσως όχι τόσο σοβαρά, κατά την εκτίμησή σας, αλλά φαντάζομαι να συμφωνούμε ότι χρειάζεται μια διαρκής παρέμβαση, διαρκής προσοχή και η αντίστοιχη χρηματοδότηση από το Υπουργείο μας, όπως σας είπα στην πρωτολογία, δόθηκε σε λιγότερο από ένα μήνα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Συνεχίζουμε με την τελευταία για εσάς, κυρία Υπουργέ, ερώτηση για να πάμε μετά στον κ. Γεωργιάδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Και για εμένα τελευταία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Είναι η δεύτερη με αριθμό 5191/18-6-2024 ερώτηση του κύκλου των αναφορών και ερωτήσεων του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα: «Για τις προσλήψεις αρχιεργαζομένων-βιβλιοθηκονόμων για τη λειτουργία της Εθνικής Βιβλιοθήκης, των δημοσίων βιβλιοθηκών και των Γενικών Αρχείων του Κράτους».

Πράγματι και για εσάς, κύριε Δελή, είναι η τελευταία και έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για μια ακόμα χρονιά, κυρία Υπουργέ, και φέτος αντί να γίνουν οι μόνιμες προσλήψεις αρχιεργαζομένων-βιβλιοθηκονόμων για να λειτουργήσει η Εθνική Βιβλιοθήκη, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, που είναι πολύ κρίσιμα -και μιλώ για τα τελευταία, για την ιστορική μνήμη, για την ιστορική έρευνα αλίμονο- βλέπουμε ξανά τα ίδια και τα ίδια, στις θέσεις αυτές να γίνονται αποσπάσεις υπαλλήλων άλλων ειδικοτήτων. Κάθε χρόνο, δηλαδή, βλέπουμε, γιατί δεν είναι η πρώτη χρονιά φέτος και κάθε χρόνο αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει από καμμία κυβέρνηση η πολιτική βούληση για να λυθεί αυτό το ζήτημα και όλο και κάτι νέο αρνητικό, βέβαια, πάντα προστίθεται.

Φέτος, λοιπόν, και λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές, κύριε Πρόεδρε, ανακοινώθηκαν εκατόν δεκαπέντε αποσπάσεις εκπαιδευτικών στην Εθνική Βιβλιοθήκη, εκατόν δώδεκα αποσπάσεις

εκπαιδευτικών στις δημόσιες βιβλιοθήκες και εκατόν σαράντα εννέα αποσπάσεις εκπαιδευτικών στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Όλες αφορούν το σχολικό έτος 2024 - 2025. Συνολικά, δηλαδή έχουμε τριακόσιες εβδομήντα έξι αποσπάσεις εκπαιδευτικών. Είναι ένας αριθμός ο οποίος σιγά σιγά κάθε χρόνο αυξάνεται.

Φαίνεται, θα έλεγε κανείς ακούγοντάς το αυτό, ότι για την Κυβέρνηση οι εκπαιδευτικοί φαίνεται ότι περισσεύουν στα σχολεία, οπότε ως αποσπάσουμε μερικούς σε άλλες θέσεις, για να τους αποσπάτε έτσι με τόσο ευκολία σε αλλότριες θέσεις.

Την ίδια ώρα, όμως, οι απόφοιτοι των Τμημάτων Αρχαιονομίας-Βιβλιοθηκονομίας από την Κέρκυρα, το ΠΑΔΑ εδώ, αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρά προβλήματα επαγγελματικής απορρόφησης και αισθάνονται ότι τους κοροϊδεύετε, καθώς η στάση αυτή της Κυβέρνησης, όπως αντιλαμβάνεστε, στρέφεται ευθέως ενάντια στα επαγγελματικά τους δικαιώματα, αλλά θα προσθέταμε εμείς και σε βάρος της λειτουργίας των ίδιων των βιβλιοθηκών και όλων των υπόλοιπων υπηρεσιών, στις οποίες μπορούν να εργαστούν και οφείλουν να εργάζονται και γι' αυτό το σκοπό άλλωστε έκαναν αυτές τις σπουδές.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, λοιπόν, σας ρωτάμε για το αν υπάρχει -να μάθουμε και εμείς- και ποιος είναι τέλος πάντων ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης, ώστε εξαλείφοντας επιτέλους αυτό το απαράδεκτο καθεστώς των αποσπάσεων υπαλλήλων άλλων ειδικοτήτων να καλύψετε όλες τις οργανικές θέσεις με προσλήψεις μόνιμων εργαζομένων -επιτέλους!- βιβλιοθηκονόμων και αρχιεργαζομένων στην Εθνική Βιβλιοθήκη, στις δημόσιες βιβλιοθήκες και στα Γενικά Αρχεία του Κράτους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ και εγώ τον κ. Δελή.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνούμε σε κάτι με τον συνάδελφο, ότι πράγματι είναι πολύ σημαντικά και τα Γενικά Αρχεία του Κράτους και η Εθνική Βιβλιοθήκη και οι δημόσιες βιβλιοθήκες και προφανώς μας ενδιαφέρει και οι κτηριακές υποδομές να είναι άριστες και το προσωπικό να είναι επαρκές και να υπάρχουν μόνιμοι διορισμοί, να υπάρχουν μετατάξεις, αλλά και αποσπάσεις.

Σε ό,τι αφορά την ένστασή σας για τους εκπαιδευτικούς, θα σας πω ότι εκεί γίνονται διάφορα μαθήματα φιλιανγνώσις, ότι γίνονται επισκέψεις μαθητών και μαθητριών. Άρα, οι εκπαιδευτικοί είναι απαραίτητοι για να εκπληρωθεί και αυτή η αποστολή που έχουν τα ιδρύματα αυτά.

Τώρα με την άδειά σας θα ανατρέξω στο γραπτό κείμενο γιατί θα πω αριθμούς και δυστυχώς, δεν τους θυμάμαι απέξω και μπορώ να κάνω λάθος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Δεν σας κατηγορώ για αυτό.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Να πούμε, λοιπόν, για το θεσμικό πλαίσιο της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Ρυθμίζεται από τον ν.3149/2003 και στελεχώνεται με υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Αρχιεργαζομένων, Βιβλιοθηκονόμων και ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας. Οι καλυμμένες θέσεις είναι τριάντα δύο στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος και εξήντα τρεις στις δημόσιες βιβλιοθήκες.

Στα Γενικά Αρχεία του Κράτους οι διατάξεις και η λειτουργία ρυθμίζονται από τον ν.4610/2019 και εκεί στελεχώνονται με υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Αρχιεργαζομένων και Βιβλιοθηκονόμων και ΤΕ Ταξινόμων και οι καλυμμένες θέσεις είναι εβδομήντα οκτώ.

Πώς γίνονται οι προσλήψεις; Στον ετήσιο προγραμματισμό των προσλήψεων οι φορείς υποβάλλουν αίτημα για να καλυφθούν οι ανάγκες τους. Το αίτημα αυτό το εγκρίνει το Υπουργείο Παιδείας και απευθύνεται τελικώς στο Υπουργείο Εσωτερικών. Εκδίδεται σχετική διοικητική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και μετά βγαίνει η προκήρυξη από το ΑΣΕΠ. Βγαίνουν οι οριστικοί πίνακες των διοριστέων, κατανέμονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και τέλος, γίνεται ο διορισμός των επιτυχόντων. Είναι αυτή η διαδικασία η οποία διασφαλίζει και το αδιάβλητο του διορισμού και τη σειρά εκείνων που θα διοριστούν ή θα προσληφθούν τελικά.

Η Επιτροπή Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου 33/2006 με την απόφασή του στις 16-7-2020 ενέκρινε την κίνηση διαδικασιών πλήρωσης κενών θέσεων μονίμου προσωπικού, στις δημόσιες βιβλιοθήκες οκτώ θέσεις κλάδου ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων και έξι κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους δέκα θέσεις κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων, δύο κλάδου ΤΕ Ταξινόμων, στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος τέσσερις θέσεις κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων.

Στις 4-1-2021 με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου εγκρίθηκαν στις δημόσιες βιβλιοθήκες τέσσερις θέσεις κλάδου ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων, τρεις κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους πέντε θέσεις κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων, στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος μία θέση κλάδου ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων.

Στις 27-9-2022 εγκρίθηκαν στις δημόσιες βιβλιοθήκες τρεις θέσεις κλάδου ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων, τέσσερις κλάδου ΤΕ της ίδιας ειδικότητας, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους έξι θέσεις κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων.

Ξέρω ότι είναι κουραστικά, αλλά κύριε Πρόεδρε, πρέπει να απαντήσω στην ερώτηση του συναδέλφου με συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία.

Στις 31-10-2023 εγκρίθηκαν στις δημόσιες βιβλιοθήκες μία θέση κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων και ειδικότητας ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων, δύο θέσεις κλάδου ειδικότητας ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους δύο θέσεις κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων και Βιβλιοθηκονόμων, μία θέση κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας και στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος μία θέση κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων και Βιβλιοθηκονόμων, δύο θέσεις κλάδου ειδικότητας ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας και είναι σε εξέλιξη κατά την παρούσα χρονική στιγμή η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων.

Με τους ίδιους αριθμούς και ίδια βαρετά θα είναι και στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει για τη δευτερολογία του ο κ. Ιωάννης Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ξέρετε, κυρία Υπουργέ, από όλα όσα είπατε ουσιαστικό είναι αυτό το τελευταίο που είπατε, ότι βρισκόμαστε στη διαδικασία πλήρωσης των θέσεων, γιατί η Κυβέρνηση μπορεί να εγκρίνει και τίποτα δεν της κοστίζει να εγκρίνει όσες θέσεις νομίζει και θέλει, αλλά από εκεί και πέρα μέχρι να καλυφθούν αυτές οι θέσεις η απόσταση είναι πάρα πολύ μεγάλη και ακόμη αυτές οι θέσεις, που έχει εγκρίνει η Κυβέρνηση από το 2020 παραμένουν κενές.

Θέλω να θυμίσω εδώ -το γνωρίζετε ασφαλώς και εσείς- ότι δεν είναι η πρώτη φορά που συζητάμε -και μαζί έχουμε συζητήσει-ως επίκαιρη ερώτηση το θέμα αυτό. Αυτό αποδεικνύει, δηλαδή, ότι δεν έχει λυθεί το θέμα.

Και σε απάντηση ερώτησης ο προκάτοχός σας, ο κ. Συρίγος -Υφυπουργός Παιδείας ήταν- μας διαβεβαίωσε τότε, τον Απρίλη του 2021, πριν από τρία δηλαδή χρόνια, ότι κατατέθηκε στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας το Σχέδιο Οργανισμού Λειτουργίας της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος -αυτό μας έλεγε τότε- και ότι αναμένεται η έγκριση του οργανισμού εντός του 2021. Θα θέλαμε μια ενημέρωση για το τι απέγινε -τέλος πάντων- αυτός ο οργανισμός και για το πώς προχωράει η πλήρωση των θέσεων και όλα όσα είπατε βεβαίως είναι αρκετά διαφωτιστικά.

Με αυτά και με αυτά, όμως, κυρία Υπουργέ -και για να μην το κουράζουμε πολύ- αποδεικνύεται ότι σε αυτές τις υπηρεσίες -κατά την άποψή μας πολύ κρίσιμες, εμείς τις ιεραρχούμε πολύ υψηλά στα ενδιαφέροντά μας- και στην Εθνική Βιβλιοθήκη και στις δημόσιες βιβλιοθήκες και στα Γενικά Αρχεία του Κράτους υπάρχει πολύ μεγάλη ανάγκη για προσωπικό με μόνιμη σχέση εργασίας. Και φυσικά, δεν λέμε ότι δεν θα μπορούν να αποσπώνται και κάποιοι εκπαιδευτικοί, γιατί θεωρούμε ότι και η συνεργασία των εκπαιδευτικών κάποιων συγκεκριμένων, βεβαίως, ειδικοτήτων με τους βιβλιοθηκονόμους μπορεί να αποφέρει και θετικά αποτελέσματα για τις υπηρεσίες αυτές. Όμως, η πλήρης υποκατάσταση των βιβλιοθηκονόμων και των αρχειονόμων από τους εκπαιδευτικούς νομίζουμε ότι απαξιώνει τον κλάδο της Βι-

βλιοθηκονομίας και της Αρχειονομίας και -αν θέλετε- υποβιβάζει, υποβαθμίζει και την ίδια την Εθνική Βιβλιοθήκη και τις δημόσιες και τα Γενικά Αρχεία του Κράτους.

Οι προκηρύξεις στις οποίες αναφερθήκατε μιλώντας για δύο άτομα, για τρία άτομα, για επτά άτομα, για οκτώ άτομα, είναι φανερό ότι αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό, καθώς η Κυβέρνησή σας τώρα πριν από λίγες εβδομάδες προέβη σε τετρακόσιες περίπου αποσπάσεις. Άρα, φανταστείτε πόσο μεγάλες είναι οι ανάγκες

Από ό,τι φαίνεται, δεν είναι στον προσανατολισμό σας η ουσιαστική λύση αυτού του προβλήματος. Κάθε χρόνο με τις απαντήσεις σας το τενεκεδάκι το πηγαίνετε και λίγο παραπέρα και συνεχίζεται αυτή η απαράδεκτη τακτική. Έχετε φαίνεται ως Κυβέρνηση άλλες προτεραιότητες και αυτό φαίνεται. Και μόνο από τα τεράστια πλεονάσματα που εσείς υπερηφανεύεστε ότι εξοικονομήσατε -και δεν το αμφισβητούμε -πάνω από 4 δισεκατομμύρια ευρώ του προϋπολογισμού για φέτος νομίζουμε ότι ένα μικρό μέρος θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για να καλυφθούν αυτές οι θέσεις. Όμως, ούτε αυτό δεν κάνετε, δεν το επιτρέπει η πολιτική σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς, θα ξανατονίσω ότι οι διαδικασίες για να είναι αδιάβλητες στους διορισμούς, στις προσλήψεις χρειάζεται παρέμβαση του ΑΣΕΠ και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αυτό είναι χρονοβόρο. Όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ανέλαβε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πρωτοβουλία, ώστε να επιταχυνθούν, όχι σε βάρος, όμως, του αδιάβλητου αυτών των διαδικασιών.

Τώρα θα πω πολύ σύντομα -και κουραστικά αναγκαστικά- αναφέροντας νούμερα, γιατί αυτό με ρωτάτε, κύριε συνάδελφε, τις μετατάξεις οι οποίες έχουν γίνει μέσω του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας. Έχουν μεταταχθεί στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος με αποφάσεις του Υπουργείου μας δεκαοκτώ υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων, εκ των οποίων ένας υπάλληλος στον κλάδο ΠΕ και εννέα υπάλληλοι στον κλάδο ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, στις δημόσιες βιβλιοθήκες με αποφάσεις του ΥΠΕΠΘ σαράντα επτά υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων, εκ των οποίων τρεις υπάλληλοι στον κλάδο ΠΕ και οκτώ υπάλληλοι στον κλάδο ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους -πάλι με απόφαση του ΥΠΕΠΘ- δώδεκα υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων, τέσσερις υπάλληλοι στον κλάδο ΠΕ Αρχειονόμων και Βιβλιοθηκονόμων.

Με αποφάσεις πάλι του ΥΠΕΠΘ έχουν μεταταχθεί στα Γενικά Αρχεία του Κράτους τριάντα έξι υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων, εκ των οποίων έξι είναι του κλάδου ΠΕ Αρχειονόμων και ένας υπάλληλος του κλάδου ΤΕ Ταξινόμων. Με την έκδοση του ν.4610/2019, με τις διατάξεις του ορίζεται με την οργανωτική δομή των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Αποκαταστάθηκαν οργανικές θέσεις καίριων κλάδων για τη λειτουργία τους, όπως ήταν οι τάξεις ΠΕ Αρχειονόμων, οι οποίες είχαν καταργηθεί αυτοδίκαια σε εφαρμογή ενός παλαιότερου νόμου του 2011.

Κάθε προσπάθεια καταβάλλεται για να γίνει κάλυψη σε προσωπικό των βασικών κλάδων, όπως είναι οι αρχειονόμοι, οι βιβλιοθηκονόμοι, οι ταξινόμοι. Για την προσωρινή κάλυψη των αναγκών που κι εσείς διαπιστώσατε και που πράγματι υπάρχουν, γίνονται αποσπάσεις εκπαιδευτικών, ποτέ όμως σε βάρος της λειτουργίας της εκπαίδευσης, πάντοτε με την προϋπόθεση ότι αυτή δεν διαταράσσεται. Ο λόγος που γίνονται οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών είναι και οι εκπαιδευτικές δράσεις που γίνονται στα ιδρύματα αυτά, οι επισκέψεις μαθητών και μαθητριών -το είπα και στην πρωτολογία- που επιβάλλουν και την παρουσία εκπαιδευτικών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Υπουργέ.

Θα πάμε τώρα στις επόμενες τρεις επίκαιρες ερωτήσεις, στις οποίες, όπως προανήγγειλα, θα απαντήσει ο Υπουργός Υγείας κ. Άδωνις Γεωργιάδης. Μάλιστα, κύριε Υπουργέ, είμαστε και

ακριβείς στον χρόνο.

Θέλω να ευχαριστήσω και τον κ. Πέτρο Παππά που δέχτηκε να διευκολύνει τη συνάδελφό μας κ. Χριστίνα Σταρακά που έχει άλλη υποχρέωση εντός Βουλής και θα προηγηθεί η δική της επίκαιρη ερώτηση.

Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 1363/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής» κ. Χριστίνας Σταρακά προς τον Υπουργό Υγείας με θέμα: «Δεν υπάρχει αιμοδυναμικό Εργαστήριο στην Περιφερειακή Ενότητα (Π.Ε.) Αιτωλοακαρνανίας».

Κυρία Σταρακά, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΤΑΡΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και τον κύριο συνάδελφο για τη διευκόλυνση.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα πραγματικά ήρθα να κάνω μία συζήτηση μαζί σας με καμμία, απολύτως καμμία αντιπολιτευτική διάθεση για ένα θέμα που πραγματικά «καίει» τον νομό Αιτωλοακαρνανίας. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Αφορά το αιμοδυναμικό εργαστήριο, την αιμοδυναμική μονάδα στην Αιτωλοακαρνανία. Θα μου πείτε: «Έχουν όλοι οι νομοί της χώρας αιμοδυναμικά εργαστήρια;». Σίγουρα όχι.

Γιατί, όμως, επιμένουμε εμείς στην Αιτωλοακαρνανία; Είμαστε, κύριε Υπουργέ, ο μεγαλύτερος σε έκταση νομός στη χώρα και ένας από τους μεγαλύτερους σε πληθυσμό. Για να έχετε εικόνα, θα σας πω ενδεικτικά ότι ο Νομός Αιτωλοακαρνανίας έχει δύο χιλιάδες οκτακόσια χιλιόμετρα επαρχιακό δίκτυο μόνο, εκτός το αγροτικό, εκτός το δημοτικό, εκτός το εθνικό δίκτυο. Σε αυτόν, λοιπόν, τον νομό -κρατήστε λίγο τους αριθμούς- ο συνολικός αριθμός που παραπέμπεται με τέτοιες περιπτώσεις και από τα νοσοκομεία του Αγρινίου, αλλά και από ιδιώτες καρδιολόγους, ξεπερνάει τους δύο με τρεις χιλιάδες ασθενείς και όλα αυτά τα περιστατικά χρήζουν διακομιδής στα Νοσοκομεία των Πατρών και των Ιωαννίνων που διαθέτουν αιμοδυναμικό εργαστήριο για τις απαραίτητες στεφανιογραφίες, άλλες επεμβατικές υπηρεσίες όπως είναι το στεντ, τα «μπαλονάκια» κ.λπ..

Καταλαβαίνετε πολύ καλύτερα το ρίσκο που αντιμετωπίζουν όσοι νοσηλεύονται με καρδιολογικά προβλήματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσα σε ενενήντα λεπτά από την προσέλευσή τους και με τα χιλιόμετρα που σας είπα για την Αιτωλοακαρνανία, από τη μία άκρη στην άλλη χρειάζονται επτά ώρες και ένα τέταρτο για να διασχίσεις αυτόν τον νομό, άρα καταλαβαίνετε ότι η ζωή αυτών των ανθρώπων κρέμεται στην κυριολεξία από μια κλωστή.

Έχω πληροφορηθεί από την εκπρόσωπο των νοσοκομειακών γιατρών της περιοχής μας τις ειλικρινείς καλές σας προθέσεις πάνω σε αυτό το θέμα για τη δημιουργία αιμοδυναμικής μονάδας στο Αγρίνιο. Από την άλλη, όμως, δεν σας κρύβω ότι είχα απογοητευτεί όταν η τελευταία επίσκεψη του Υφυπουργού Υγείας κ. Θεμιστοκλέους στο Νοσοκομείο Αγρινίου, η οποία συνοδεύτηκε από ένα ακόμη τεράστιο «θα», επικαλούμενος αδικαιολόγητα - και θα σας πω γιατί λέω αδικαιολόγητα- διαδικαστικά ζητήματα που δεν έχουν καταστήσει δυνατό το αιμοδυναμικό εργαστήριο.

Λέω αδικαιολόγητα, κύριε Υπουργέ, γιατί θα πρέπει να ξέρετε από τους προκατόχους σας ότι αυτή η ιστορία κρατάει χρόνια και δικαιολογημένα οι Αιτωλοακαρνανίες προσεύχονται μην τυχόν πάθουν κάτι καρδιολογικό και μην αρρωστήσουν γενικότερα.

Πάμε, λοιπόν, να σας αναφέρω τι έγινε σε προηγούμενους χρόνους. Πρώτος απ' όλους ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης προεκλογικά το 2023 εξήγγειλε στην κεντρική πλατεία του Αγρινίου τη δημιουργία αιμοδυναμικού εργαστηρίου στο Γενικό Νοσοκομείο Αγρινίου, αφού πρωτίστως είχε εγκριθεί από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγειονομικών Περιφερειών. Πριν από περίπου ενάμιση χρόνο το Νοσοκομείο Αγρινίου και η 6^η ΥΠΕ πραγματοποιήσαν την κατάλληλη προεργασία, με τον διοικητή της 6^{ης} ΥΠΕ τον περασμένο Οκτώβριο να κάνει γνωστό ότι ο σχετικός φάκελος βρίσκεται στο Υπουργείο Υγείας και ότι η 6^η ΥΠΕ έχει ήδη εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση.

Όλα τα παραπάνω, κύριε Υπουργέ, δείχνουν την αναγκαιότητα της δημιουργίας αιμοδυναμικής μονάδας που και εσείς οι ίδιοι, δηλαδή η δική σας Κυβέρνηση, την έχετε επισημάνει. Στη συνέχεια πληροφορηθήκαμε ότι το ζήτημα είχε «κολλήσει» στην Εθ-

νική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας. Μετά, όμως, «ξεκόλλησε» και εγκρίθηκε από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας, όπως μας είπε πρόσφατα ο Υφυπουργός.

Έκτοτε, όμως, δυστυχώς δεν έχουμε ουδέν νεότερο. Αιμοδυναμικό ακούμε και αιμοδυναμικό δεν βλέπουμε, παρά το γεγονός ότι εδώ και ενάμιση χρόνο στο Νοσοκομείο Αγρινίου υπάρχει το αποδεδειγμένα επιτυχημένο παράδειγμα της λειτουργίας μονάδας εμφραγμάτων. Η μονάδα αυτή ξεκίνησε στα τέλη του 2022 και μέχρι σήμερα μετράει πεντακόσια εξήντα περιστατικά με μηδενική θνησιμότητα.

Ερωτώ εγώ: Αφού, όπως μας έχουν πει, έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση, το «κόλλημα» με την Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας ξεπεράστηκε και το σχέδιο από το Νοσοκομείο Αγρινίου και την 6^η ΥΠΕ εγκρίθηκε πριν από ενάμιση χρόνο, τι πραγματικά στερεί από αυτό τον νομό το αιμοδυναμικό εργαστήριο όλο αυτό το χρονικό διάστημα; Σε καμμία περίπτωση δεν θέλω να πιστεύω ότι ήταν απλά προεκλογικές εξαγγελίες, γιατί αυτό λυπεί και εμένα και τους συντοπίτες μας, γιατί πέρα τού ότι είμαστε ένας πολύ μεγάλος νομός, είμαστε και ένας φτωχός νομός, κύριε Υπουργέ, που έχει ανάγκη οποιαδήποτε παροχή από το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Παρακαλώ, θέλω να μου απαντήσετε πότε σκοπεύετε πραγματικά να προχωρήσετε στη δημιουργία του αιμοδυναμικού αυτού εργαστηρίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας):

Κυρία συνάδελφε, κυρία Σταρακά, κατ' αρχάς -προς Θεού- εγώ ποτέ δεν έχω κατηγορήσει συναδέλφους, όταν κάνουν επίκαιρες ερωτήσεις για την υγεία, ότι το κάνουν για αντιπολιτευτικούς λόγους. Προφανώς στο θέμα της υγείας δεν χωρά μια τέτοιου τύπου αντιπαράθεση. Σας καλωσορίζω. Είναι η πρώτη φορά που συζητάμε μεταξύ μας επίκαιρη ερώτηση και μου είστε πολύ συμπαθής.

Έρχομαι τώρα στο προκείμενο. Ξέρω ότι αυτό είναι ένα αίτημα της Αιτωλοακαρνανίας πολλών ετών. Δεν είναι τωρινό αίτημα. Όσα είπατε -που είναι όλα σωστά και συμφωνώ- δεν ισχύουν μόνο για το 2024. Ίσχυαν και για το 2016 και για το 2014 και για το 2010 και για το 2005. Είναι, λοιπόν, ένα διαχρονικό αίτημα.

Να ξέρετε ότι εγώ τον Νομό Αιτωλοακαρνανίας τον αγαπώ πάρα πολύ. Εκτός όλων των άλλων, της τεράστιας ιστορίας που έχει και της τεράστιας ομορφιάς που έχει, εγώ θεωρώ ότι είναι ένας νομός που μπορεί να έχει πολύ μεγάλη ανάπτυξη στο μέλλον, γιατί η φυσική του ομορφιά είναι πολύ ιδιαίτερη και ξεχωριστή. Από εκεί κατάγεται και ο αδελφός μου στην πολιτική, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Νίκος Παπαθανάσης, στον οποίον έχω λατρεία, όπως ξέρετε. Και ο ίδιος, αλλά και οι Βουλευτές μας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας μου έχουν θέσει επανειλημμένως το ζήτημα αυτό.

Υπάρχει, όπως ξέρετε, σε εξέλιξη από τον ΟΔΙΠΥ η παράδοση του χάρτη υγείας. Την άλλη εβδομάδα θα είμαι στον ΟΔΙΠΥ γι' αυτό τον λόγο.

Δεσμεύομαι ότι το αιμοδυναμικό εργαστήριο στο νοσοκομείο στον Νομό Αιτωλοακαρνανίας θα γίνει επί Αδώνιδος Γεωργιάδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστούμε και για την απάντησή σας. Ήταν σύντομη και ουσιαστική.

Κυρία Σταρακά, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΤΑΡΑΚΑ: Σε όλη τη θητεία μου, γιατί έναν χρόνο έχω Βουλευτής, πραγματικά ήταν η πιο λιτή και η πιο περιεκτική απάντηση που έχω πάρει ποτέ σε επίκαιρη ερώτηση.

Ειλικρινά είχα ετοιμάσει μια δευτερολογία. Την πετάω στην άκρη, Υπουργέ μου, και λέω προκαταβολικά ένα μεγάλο ευχαριστώ. Πραγματικά θα κάνετε το μεγαλύτερο καλό που μπορείτε να κάνετε και εύχομαι να ξεκινήσει μια συνεργασία, όχι μόνο με μένα αλλά με όλους τους Βουλευτές του νομού, γιατί η υγεία δεν είναι θέμα ούτε του ΠΑΣΟΚ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Είναι θέμα της κοινωνίας και γι' αυτή την κοινωνία -και σας συχαίρω- οφείλετε να βάλετε πλάτη με πρώτα από όλα το ανθρώπινο πρό-

σωπο και με τις ιδιαιτερότητες βέβαια που έχει ο κάθε νομός.

Δεν έχω να πω τίποτα απολύτως στη δευτερολογία μου. Πραγματικά ένα μεγάλο ευχαριστώ και θα ήθελα να είμαστε σε συνεργασία, ώστε αυτό να το δούμε να γίνεται πραγματικότητα.

Και πραγματικά, επειδή ο νομός μας είναι πολύ φιλόξενος, όπως γνωρίζετε, θα έρθετε να σας κάνουμε ένα υπέροχο τραπέζι στον νομό μας και θα περάσετε σίγουρα καλά και σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μπράβο, κύριε Υπουργέ. Κι εγώ σας συχαίρω γιατί κατάγομαι από τον όμορο Νομό Ευρυτανίας. Έχω καταγωγή, όχι πολιτική διαδρομή. Και πράγματι όσα ανέφερε στην πρωτολογία της η κ. Σταρακά είναι έτσι. Είναι πράγματι ένας απέραντος νομός ο Νομός Αιτωλοακαρνανίας. Δεν ξέρεις πού αρχίζει και πού τελειώνει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Να σας πω για να ξέρετε πώς έχει η κατάσταση. Να ξέρετε ότι η παρουσία ενός πολύ καλού νοσοκομείου στο Ρίο και ενός πολύ καλού νοσοκομείου στα Γιάννενα δημιουργεί συνθήκες ασφάλειας στον πληθυσμό. Δεν θέλω να ανησυχούν οι Αιτωλοακαρνανείς ότι αν χρειαστούν κάτι δεν θα βρουν.

Όμως, αποδέχομαι απόλυτα ότι τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά του νομού μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να κάνουν ακόμα και την ταχύτερη διακομιδή σε ένα από αυτά τα δύο νοσοκομεία πέραν του ορίου που είναι το απόλυτο με τα πρωτόκολλα ασφαλείας για ένα τέτοιο περιστατικό. Τα αιμοδυναμικά περιστατικά, όπως ξέρετε, αν αντιμετωπιστούν το πρώτο δίωρο αντιμετωπίζονται, αλλά αν φύγει από το δίωρο μπορεί να υποστεί ο ασθενής σοβαρές βλάβες στην υγεία του, που δεν θα μπορέσει ή θα χρειαστεί πολύ χρόνο για να τις ανατάξει. Άρα, σε τέτοιες γεωγραφικές περιπτώσεις να έχεις περισσότερα αιμοδυναμικά, εγγύτερα δηλαδή, μπορεί να είναι πάρα πολύ κρίσιμο.

Με αυτή την έννοια λοιπόν είπα ότι δεσμεύομαι, λόγω αυτών των γεωγραφικών χαρακτηριστικών του Νομού Αιτωλοακαρνανίας. Και επαναλαμβάνω: Σήμερα αν πάθει κάποιος κάτι, θα τον πάμε σε καλό νοσοκομείο και να μην ανησυχεί, αλλά θα είναι καλύτερο να κερδίζουμε και κάποια λεπτά. Αυτά τα κάποια λεπτά θα τα έδινε ένα αιμοδυναμικό εκεί. Τόσο απλά.

Και να ξέρετε ότι, παρά τις φήμες που με ακολουθούν, δεν έχω καμμία διάθεση να γκρεμίσω το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Θέλω να το βλέπω να πηγαίνει όσο το δυνατόν καλύτερα και θα πάει καλύτερα και στον Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Άρα, κύριε Παππά, ήταν σύντομη η διεκδίκηση που κάνατε και είχε και ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Συνεχίζουμε με την πρώτη, με αριθμό 1359/6-9-2024, επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Κιλκίς της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία» κ. Πέτρου Παππά προς τον Υπουργό Υγείας με θέμα: «Είναι σύνηθες ο διορισμός του κ. Ανδρίτσου στη θέση του Υποδιοικητή της 4ης Διοικητικής Υγειονομικής Περιφέρειας (ΔΥΠΕ)»;

Κύριε Παππά, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ας ελπίσουμε ότι το ίδιο παραγωγική θα είναι και η δική μου ερώτηση.

Κύριε Υπουργέ, στις 29-12-2023 απευθύνετε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη των θέσεων διοικητών και υποδιοικητών των υγειονομικών περιφερειών.

Σύμφωνα με το ΑΣΕΠ, στο πλαίσιο της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος για την κάλυψη των επτά θέσεων διοικητών και των δεκατεσσάρων θέσεων υποδιοικητών των υγειονομικών περιφερειών υποβλήθηκαν συνολικά διακόσιες είκοσι εννέα αιτήσεις.

Να υπενθυμίσω εδώ ότι για την επιλογή των διοικητών και αναπληρωτών διοικητών νοσοκομείων και ΥΠΕ εφαρμόστηκε το νέο θεσμικό πλαίσιο του Υπουργείου Εσωτερικών, το οποίο σύμφωνα με την Κυβέρνηση επιχειρεί να θέσει πρόσθετα φίλτρα αξιοκρατίας, διαφάνειας και αντικειμενικότητας στην επιλογή των διοικήσεων του νοσοκομείου.

Ένας, λοιπόν, από τους επιτυχόντες τους οποίους εμφανίστηκε

για την κάλυψη μιας εκ των δεκατεσσάρων πολύ σημαντικών και κρίσιμων θέσεων υποδιοικητών των υγειονομικών περιφερειών, και συγκεκριμένα της 4^{ης}, είναι ο πρώην Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Κιλκίς κ. Ανδρίτσος Ιωάννης.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το π.δ.85/2022 το οποίο ορίζει τα προσόντα τα οποία πρέπει να έχει κανείς για να διοριστεί διοικητής ή υποδιοικητής ΥΠΕ, πρέπει στην περίπτωση του κ. Ανδρίτσου, ο οποίος είναι πτυχιούχος της Σχολής Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Ινστιτούτου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Βουκουρεστίου στη Ρουμανία, πρέπει να διαθέτει και μεταπτυχιακό τίτλο στη διοίκηση, είτε στον τομέα της υγείας. Να σημειωθεί ότι στο βιογραφικό σημείωμα του κ. Ανδρίτσου, όπως είναι αναρτημένο στη σελίδα του Νοσοκομείου Κιλκίς, στο οποίο διετέλεσε μέχρι πρόσφατα διοικητής, αναφέρεται ότι ο ίδιος είναι πτυχιούχος του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και κάτοχος μεταπτυχιακών τίτλων στους τομείς Κινησιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και Μοντέλων Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων με θέμα τη μεταναστευτική πολιτική στα πλαίσια των ΟΤΑ στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Αναρωτηθήκαμε: Μήπως ο κ. Ανδρίτσος διαθέτει κάποιον άλλο τίτλο μεταπτυχιακού προγράμματος ο οποίος δεν είναι κοινοποιημένος και κατάφερε έτσι, όχι μόνο να λάβει μέρος στη διαδικασία, αλλά και τελικά να επιλεγεί ως ο καταλληλότερος για να καταλάβει τη θέση του υποδιοικητή της 4ης Υγειονομικής Περιφέρειας;

Την απάντηση μάς την έδωσε η υπουργική απόφαση του διορισμού του, στην οποία αναφέρεται ότι ο κ. Ανδρίτσος είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στη διαχείριση και αξιολόγηση εκπαιδευτικών μονάδων από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Αναρωτηθήκαμε, βέβαια, αν το μεταπτυχιακό αυτό σχετίζεται με τη διοίκηση ή την υγεία και γι' αυτό ανατρέξαμε στα μεταπτυχιακά του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου για να δούμε περί τίνος πρόκειται. Δεν βρήκαμε, ομολογώ, αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να είναι μια αδυναμία των συνεργατών, αλλά δεν βρήκαμε αυτό το μεταπτυχιακό.

Για να συνοψίσω τα δύο ερωτήματά μου και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου: Τελικά κατέχει ο εν λόγω νέος υποδιοικητής μεταπτυχιακό τίτλο όπως αυτός αναφέρεται στην απόφαση του διορισμού του; Εφόσον πραγματικά κατέχει τον μεταπτυχιακό τίτλο που αναφέρεται στην Υπουργική Απόφαση διορισμού του, δηλαδή μεταπτυχιακό τίτλο στη διαχείριση και αξιολόγηση εκπαιδευτικών μονάδων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, είναι πράγματι αυτός ένας συναφής μεταπτυχιακός τίτλος επαρκής για την άσκηση των καθηκόντων της σημαντικότητας της θέσης του Υποδιοικητή της 4^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας όπως αυτός νοείται από τον νομοθέτη;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Παππά.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας):

Κύριε Παππά, νομίζω ότι θα είμαι και πάλι σύντομος.

Ξεκινάω με το διαδικαστικό θέμα. Όπως σωστά επισημάνετε, οι παρόντες διορισμοί γίνονται κατ' εφαρμογή του νέου νόμου, του γνωστού ως νόμου Κεραμέως, του νόμου που ψήφισε το Υπουργείο Εσωτερικών στα τέλη του προηγούμενου έτους. Τι κάνει αυτός ο νόμος σε σχέση με το παρελθόν; Αναθέτει όλη τη διαδικασία στο ΑΣΕΠ. Τι κάνει ο Υπουργός, όχι εγώ, ο κάθε Υπουργός του κάθε Υπουργείου; Παραλαμβάνει από το ΑΣΕΠ μια λίστα των ανθρώπων που καθιστούν τους επιλέξιμους γι' αυτές τις θέσεις, αφού έχει ολοκληρωθεί όλη η διαδικασία του ΑΣΕΠ, και από τους τρεις πρώτους της κάθε θέσης μπορεί ο Υπουργός να διαλέξει έναν από τους τρεις. Δεν θα πάει στον τέταρτο, μπορεί να διαλέξει μόνο από τους τρεις πρώτους. Άρα, όταν φτάνει στο γραφείο μου προς επιλογή ένα όνομα, δεν το έχουν ελέγξει οι υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας που ελέγχουν ούτως ή άλλως τα πάντα υποχρεωτικά, αλλά αυτοί που φτάνουν στο Υπουργείο Υγείας προς υπογραφή είναι αυτοί που έχουν περάσει από όλη τη διαδικασία του ΑΣΕΠ. Εν προκειμένω, η διαδικασία των διορισμών των υποδιοικητών κράτησε από τον μήνα

Ιανουάριο, που έγιναν οι αιτήσεις, μέχρι και τον μήνα Αύγουστο που έγινε ο διορισμός. Κομβικό, αφηγηριακό σημείο της διαδικασίας, το πρώτο που κάνει το ΑΣΕΠ, για να ελέγξει τον κάθε φάκελο του καθενός πριν κάνει οποιοδήποτε επόμενο βήμα, είναι ο έλεγχος νομιμότητας των εγγράφων. Δηλαδή το ΑΣΕΠ αναλαμβάνει να ελέγξει τους βασικούς τίτλους, τους μεταπτυχιακούς τίτλους, το αν είναι σύμφωνοι με τον νόμο και με την προκήρυξη. Όλο αυτό το κάνει το ΑΣΕΠ μόνος του. Δεν εμπλέκεται καθόλου το Υπουργείο Υγείας, εν προκειμένω ή οποιοσδήποτε άλλος Υπουργός που θα είναι σε μια παρόμοια διαδικασία.

Άρα, αφηγηριακά και διαδικαστικά, εάν κάποιος υποδιοικητής σε υγειονομική περιφέρεια, σε οργανισμό, σε οτιδήποτε, μέσω αυτής της διαδικασίας, δεν έχει τα προσόντα, η ευθύνη δεν είναι στον Υπουργό, είναι στο ΑΣΕΠ που έχει κάνει τον έλεγχο νομιμότητας.

Εγώ θέλω να είμαι ειλικρινής. Έχω πλήρη εμπιστοσύνη στο ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ έχει αποδείξει όλα αυτά τα χρόνια ότι είναι ένας οργανισμός, που κάνει με πολύ μεγάλη επιμέλεια τα καθήκοντά του. Νομίζω ότι πολύ πρόχειρα θα διανοείτο κάποιος σοβαρά να αμφισβητήσει τη νομιμότητα ενός εκάστου προσώπου που έχει περάσει από αυτή τη βάση της διαδικασίας, όπου ούτως ή άλλως όλοι οι συνυποψήφιοί του, εάν διορίζαμε κάποιον που δεν θα είχε τα προσόντα, θα μπορούσαν να κάνουν ένσταση και να «ρίξουν» όλο τον διαγωνισμό.

Άρα, κανείς δεν θα ρίσκαρε κάτι τέτοιο. Αυτό το λέω επί της αρχής και γενικά. Άρα, η πιθανότητα να έχουμε διορίσει κάποιον χωρίς έγκυρους τίτλους είναι, κατά τη γνώμη μου, μηδενική.

Παρά ταύτα, ρώτησα και τη δική μας υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας, αφού παραλάβαμε την ερώτησή σας. Ο κ. Ανδρίτσος είναι απόφοιτος του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών «Μοντέλα Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων», με κατεύθυνση τη «διαχείριση και αξιολόγηση εκπαιδευτικών μονάδων» του Τμήματος Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Σύμφωνα με το υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 2055/19-1-2024, βεβαίωση γνωστικού αντικείμενου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών του Πανεπιστημίου Αιγαίου, το γνωστικό αντικείμενο του προαναφερόμενου μεταπτυχιακού τίτλου περιλαμβάνει τις θεωρητικές προσεγγίσεις των εννοιών οργάνωσης και διοίκησης, τη μελέτη διοικητικών και οργανωτικών διαδικασιών, οι οποίες διατρέχουν όλα τα επίπεδα διοίκησης, καθώς και την εμβάθυνση των μεθόδων της επικοινωνίας, αξιολόγησης τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας. Αυτό το συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο είναι από τα βασικότερα που έχουμε εντάξει στην προκήρυξη.

Άρα, λοιπόν, τόσο όσον αφορά στο ΑΣΕΠ, όσο και όσον αφορά και στο Υπουργείο Υγείας ο διορισμός του είναι απολύτως νόμιμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Παππά, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ.

Λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, μόλις παραδεχθήκατε ότι ο διορισμός του εν λόγω υποδιοικητή είναι άκυρος, καθότι στην απόφαση διορισμού του ρητώς αναφέρεται ότι είναι μεν κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου, αλλά του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ο τίτλος που εσείς αναφέρατε είναι από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου και δεν είναι αυτός ο τίτλος, ο οποίος αναφέρεται ρητώς στην απόφαση διορισμού, την οποία εσείς υπογράφετε.

Θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, το εξής: Μας είπατε ότι κάνατε καλά πράγματα και αλλάξετε το καθεστώς του διορισμού κ.λπ.. Ενδεχομένως να έχετε στο μυαλό σας και κάποιους διορισμούς, οι οποίοι διαχρονικά γίνονταν στο ελληνικό κράτος με λανθασμένο τρόπο. Εγώ θα επαινέσω τη διαδικασία. Καλό είναι που έγινε άλλη διαδικασία και ανέλαβε το ΑΣΕΠ. Στο αποτέλεσμα είναι αυτό, στο οποίο έχω την ένσταση.

Ας δούμε, λοιπόν, εάν ο συγκεκριμένος υποδιοικητής έχει όλα αυτά τα κριτήρια της αριστείας, τα οποία έχετε θέσει για την εξαιρετικά σημαντική θέση του υποδιοικητή της 4ης Υγειονομικής Περιφέρειας. Ας δούμε πώς έχουν τα πράγματα. Ο συγκεκριμένος άνθρωπος διορίστηκε το 2020 διοικητής του Νοσοκομείου Κιλκίς, μην έχοντας εκείνη τη χρονική στιγμή καμία εμπει-

ρία, αλλά ούτε και πτυχίο σχετικό με την υγεία ή τη διοίκησή της. Κανένα! Μηδέν εμπειρία στην υγεία, μηδέν σχετικά πτυχία το 2020.

Η μόνη του εμπειρία από νοσοκομείο ή δομή υγείας -και αυτό ελέγχεται- ενδεχομένως να ήταν, εάν ο άνθρωπος ήταν επισκέπτης ή ασθενής σε κάποιο νοσοκομείο κάποτε. Είχε, βέβαια, το βασικό προσόν να είναι πολίτευτής της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ.

Η διοίκησή του στο Νοσοκομείο Κιλκίς συνοδεύτηκε από διαρκείς καταγγελίες του Σωματείου των Εργαζομένων και της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Κιλκίς για εκδικητικές διοικητικές πρακτικές, για ελλείψεις, για κακή διαχείριση της πανδημίας. Το Κιλκίς, θυμίζω, είναι ο νομός με τους περισσότερους θανάτους από COVID σε αναλογία με τον πληθυσμό σε όλη την Ελλάδα και μία από τις πρώτες περιοχές στην Ευρώπη αλλά και παγκοσμίως, κύριε Υπουργέ, σε θανάτους λόγω COVID αναλογικά με τον πληθυσμό.

Επιπλέον, δεν λειτούργησε ποτέ τη ΜΕΘ του Νοσοκομείου Κιλκίς, παρ' όλο που το είχαν υποσχεθεί και η Κυβέρνηση και η διοίκηση. Κατέρρευσαν οι κλινικές, κατέρρευσαν τα ΤΕΠ, παραιτήθηκαν γιατροί λόγω ανυπόφορων εργασιακών συνθηκών. Σημαντικά κτηριακά προβλήματα δεν λύθηκαν. Αχρηστεύθηκε ψηφιακός μαστογράφος, γιατί δεν έκανε ούτε μία μαστογραφία σε κάποια γυναίκα του Κιλκίς και λίγους μήνες πριν, καταγγέλλει το Σωματείο των Εργαζομένων του Νοσοκομείου Κιλκίς τρεις θανάτους εντός της παθολογικής κλινικής από ενδονοσοκομειακή διασπορά COVID. Εγώ ο ίδιος, επίσης, έχω υποβάλει προ μηνών μηνυτήρια αναφορά για την υπολειτουργία του αξονικού τομογράφου του Νοσοκομείου Κιλκίς.

Αφού, λοιπόν, όπως φαίνεται, έμαθε στο «κασίδη το κεφάλι» ο συγκεκριμένος υποδιοικητής, μιας και δεν είχε καμία εμπειρία, ο εν λόγω κύριος παίρνει μέρος στον γραπτό διαγωνισμό που διενεργήσατε για την κάλυψη των θέσεων των υποδιοικητών ΥΠΕ και έγραψε -δεν αποτελεί ίσως έκπληξη για κάποιους- κάτω από τη βάση. Πόσο έγραψε; Έγραψε 369,43 στα 800, δηλαδή περίπου 4,5 με αναγωγή στο 10. Μετά προστέθηκαν τα προσόντα της διοίκησής του -αυτής που σας ανέφερα-, η εμπειρία κ.λπ.. Υπήρχε και συνέντευξη. Αμφισβητείται πάντα η διαβλητότητα μιας τέτοιας διαδικασίας συνέντευξης κ.λπ.. Προστέθηκαν όλα και έτσι προέκυψε στη χροιά εξάδα των υπό διορισμό ατόμων του Υπουργείου.

Ποια τυπικά προσόντα -και επανέρχομαι στην καρδιά της ερώτησής μου- συνιστούν το πτυχίο της Γυμναστικής Ακαδημίας και το μεταπτυχιακό; Επίσης, ποιο μεταπτυχιακό έχει τελικά, κύριε Υπουργέ; Διότι είπατε ότι έχει έναν τίτλο, όμως άλλον από αυτόν που αναφέρεται στην απόφαση του διορισμού του και αυτό είναι πρόβλημα. Είναι αυτό επαρκές προσόν, για να διοικήσει κάποιος έναν τόσο κρίσιμο τομέα της υγείας;

Ισχυρίζεστε ότι δημιουργείται ένα αδιάβλητο πλαίσιο επιλογής διοικητών και υποδιοικητών των ΥΠΕ και των διοικητών των νοσοκομείων, αλλά μία από τις επιλογές σας καταλήγει να είναι εν λόγω κύριος. Αυτό δείχνει ότι πρόκειται, απλώς, για φενάκη, για ένα προκάλυμμα διορισμού κομματικών παιδιών σας με ανεπαρκή προσόντα.

Πείτε μας, κύριε Υπουργέ, ανάμεσα στα διακόσια είκοσι εννέα άτομα που έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό, κανείς άλλος υποψήφιος δεν είχε μεταπτυχιακό πιο συναφές ή προσόντα καλύτερα για τη θέση του υποδιοικητή της 4^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας;

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως.

Κύριε Υπουργέ, έχω κάνει αίτημα κατάθεσης εγγράφων για τα πτυχία του εν λόγω διορισμένου υποδιοικητή της 4^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας. Εάν δεν λάβω επαρκείς απαντήσεις τόσο από εσάς για το σύνολο της διαδικασίας του διορισμού του, όσο και από τις αρμόδιες υπηρεσίες, στις οποίες απευθύνομαι μέσω της Βουλής για να μου καταθέσουν τα τυπικά του προσόντα, προφανώς και για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος θα προβώ σε όλες τις ενέργειες που ο νόμος προβλέπει για την καθάρηση του εν λόγω υποδιοικητή της 4^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Αν και σας εκτιμώ, πιστεύω ότι εδώ έχει κάποια προσωπικά χαρακτηριστικά η ερώτησή σας. Ειλικρινά. Και θέλω να τεκμηριώσω γιατί το πιστεύω.

Εγώ σας είπα τι απαντά η υπηρεσία μου. Δεν σας είπα τι απαντά το ΑΣΕΠ. Θα μπορούσε στο ΑΣΕΠ να έχει πάει και άλλο μεταπτυχιακό, δεν αποκλείεται. Η απόφασή μου στηρίζεται στο διαβιβαστικό του ΑΣΕΠ. Ξαναλέω, τη βασική ευθύνη του ελέγχου της νομιμότητας την έχει το ΑΣΕΠ, δεν την κάνουμε πλέον εμείς. Άρα, μπορείτε να κάνετε αίτημα κατάθεσης εγγράφων στο Υπουργείο Εσωτερικών και στο ΑΣΕΠ να τα πάρετε. Δεν έχω, όμως, αμφιβολία ότι είναι σωστή, γιατί ξέρω ότι το ΑΣΕΠ είναι εξαιρετικά επιμελές σε αυτή και δεν παίζουν καθόλου. Άλλωστε, όλα αυτά τα χρόνια δεν έχουν αμφισβητηθεί από κανέναν.

Όμως, ένα σημείο της απαντήσεώς σας με πείθει ότι κάτι συμβαίνει πιο βαθύ. Να σας πω ποιο είναι αυτό. Είπατε, ο συγκεκριμένος έγραψε κάτω από τη βάση. Μα, δεν υπάρχει βάση. Είναι το ίδιο, όπως την «πάτησε» γνωστή εφημερίδα που έβγαλε ένα παρόμοιο δημοσίευμα και μπορώ να το εξηγήσω.

Πώς δουλεύει αυτή η διαδικασία; Εισαγωγικά για να μπει στη διαδικασία, δίνεις αυτό το τεστ δεξιοτήτων, αυτό που αναφέρατε. Το τεστ έχει ανώτατο το οκτακόσια και ξεκινάει από το μηδέν. Υπάρχει βάση; Δηλαδή, πρέπει κάποιος να γράψει τουλάχιστον τετρακόσια; Όχι. Για την κάθε θέση οι πρώτοι δεκαπέντε περνούν στην αξιολόγηση. Εάν είσαι δέκατος έκτος, δεν περνάς. Υπάρχουν θέσεις, όπως για παράδειγμα στα μεγάλα νοσοκομεία της Αττικής, όπου επειδή υπάρχουν πάρα πολλές αιτήσεις, η βάση εκεί μπορεί να είναι στο πεντακόσια. Υπάρχουν θέσεις στα νοσοκομεία της περιφέρειας, που η βάση μπορεί να είναι διακόσια. Ως βάση εννοώ τον τελευταίο από τους δεκαπέντε πρώτους. Δεν υπάρχει βάση. Οι πρώτοι δεκαπέντε περνούν στην επόμενη φάση, όσο και αν έχουν γράψει, αρκεί να είναι στους πρώτους δεκαπέντε για τη συγκεκριμένη θέση. Εάν γράψει ο πρώτος δεκαπέντε και ο τελευταίος άσσο, θα περάσει στην επόμενη φάση και αυτός που έγραψε άσσο, γιατί έτσι είναι η διαδικασία. Το τεστ, δε, δεν διορθώνεται από ανθρώπινο χέρι, διορθώνεται από ηλεκτρονικό υπολογιστή, για να έχει διαφάνεια. Άρα, δεν μπορεί να μπει ανθρώπινο χέρι.

Εάν ο κ. Ανδρίτσος δεν ήταν στην πρώτη δεκαπεντάδα, θα είχε κοπεί. Παραδείγματος χάριν, εγώ το λέω δημοσίως ότι είχα έναν διοικητή στην 6^η Υγειονομική Περιφέρεια, τον κ. Καρβέλη, με τον οποίον είχα πολύ καλή συνεργασία και ήθελα, εάν τα κατάφερνε να περάσει, να τον κρατήσω, εφόσον έφθανε στην τριάδα. Δυστυχώς, βρέθηκε στη βάση δέκατος έκτος. Και επειδή βρέθηκε δέκατος έκτος, δεν μπόρεσαν να προσμετρηθούν τα προσόντα του και δεν μπόρεσα να τον διορίσω.

Άρα, μην αδικείτε τον κ. Ανδρίτσο. Ήταν στους δεκαπέντε πρώτους. Τελεία. Αφού ήταν στους δεκαπέντε πρώτους, πέρασε και έγινε η αξιολόγηση όλων των υπολοίπων προσόντων.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Είχε τα τυπικά προσόντα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Τα τυπικά του προσόντα -επαναλαμβάνω πάλι- δεν κρίνονται από τον Υπουργό Υγείας, κρίνονται από το ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ τον έκρινε και το ΑΣΕΠ μου έστειλε τον «λογαριασμό», όπου ήταν ένας μέσα στους τρεις που μπορούσα να επιλέξω.

Κλείνοντας, τι θεωρήσατε ως μειονέκτημά του; Ότι ήταν πολιτευτής της Νέας Δημοκρατίας. Ακούστε. Τη διαδικασία αυτή την κάναμε, για να φύγουμε από την κουβέντα εάν βάζουμε ή όχι πολιτευτές, δηλαδή εάν το κριτήριο μας είναι μόνο το να είσαι πολιτευτής.

Το να είναι το μοναδικό προσόν που έχει κάποιος για να γίνει διοικητής το ότι είναι πολιτευτής, είναι κακό και το δέχομαι. Προς Θεού, όμως, το να πάμε στο άλλο άκρο και να λέμε ότι αν κάποιος υπήρξε πολιτευτής, ακόμα και αν έχει όλα τα προσόντα, πρέπει να τον κόψουμε, μόνο και μόνο επειδή υπήρξε πολιτευτής, αυτό δεν το δέχομαι. Και ο πολιτευτής είναι ενεργός πολίτης και θα κριθεί επί ίσους όρους.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Συμφωνώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ο κ. Ανδρίτσος, λοιπόν, όπως όλοι οι άλλοι, πήγε σε μια διαφανή διαδικασία από τον ΑΣΕΠ, κρίθηκε επί ίσους όρους, βρέθηκε στην πρώτη τριάδα και εγώ τον διάλεξα ως είχα νόμιμο δικαίωμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Δεν θα συζητηθούν κατόπιν συνεννόησης η τέταρτη με αριθμό 1360/6-9-2024 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νέα Αριστερά» κ. Αλέξανδρου Χαρίτη προς τον Υπουργό Υγείας με θέμα: «Να παραμείνει το Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας στην κατηγορία Α' των άγονων περιοχών - Να σταματήσει η διάλυση του ΕΣΥ» και η τρίτη με αριθμό 1364/9-9-2024 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Φλώρινας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Νέα Αριστερά» κ. Θεοπίστης Πέρκα προς τον Υπουργό Υγείας με θέμα: «Τι θα γίνει με τη λειτουργία και αναβάθμιση του Κέντρου Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης (ΚΕΦΙΑΠ) Αμυνταίου;».

Και συνεχίζουμε με την τελευταία για σήμερα επίκαιρη ερώτηση, την τρίτη με αριθμό 1352/4-9-2024 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Λέσβου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος» κ. Μαρίας Κομνηνάκα προς τον Υπουργό Υγείας με θέμα: «Τραγικές ελλείψεις στο νοσοκομείο της Σάμου».

Κυρία Κομνηνάκα, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι στις 28 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε στη Σάμο με πρωτοβουλία του Εργατικού Κέντρου και συμμετοχή δεκάδων φορέων του νησιού μεγαλειώδης συγκέντρωση με αιχμή τα καυτά προβλήματα της υγείας, που πραγματικά κινητοποιούν -και όχι για πρώτη φορά- τους νησιώτες.

Όλοι αυτοί φυσικά κινητοποιούνται γιατί πραγματικά δεν ανέχονται να ζουν με την πολιτική που υπονομεύει το δικαίωμά τους σε δημόσιες, δωρεάν και υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας, που τους αναγκάζει να διαλέξουν αν θα βάλουν πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη για να γιατρευτούν στα απογευματινά ιατρεία, στα χειρουργεία, στον ιδιωτικό τομέα ή σε πολυδάπανα ταξίδια στην Αθήνα και σε άλλα γειτονικά νησιά.

Μόνο ένα παράδειγμα θα χρησιμοποιήσω, επειδή αναφερθήκατε προηγουμένως στα γεωγραφικά χαρακτηριστικά των περιοχών που επιβάλλουν να είναι πλήρως στελεχωμένα τα νοσοκομεία: Λόγω της πολυετούς έλλειψης στη Σάμο, ακόμη και μαγνητικού τομογράφου -και όχι μόνο στο νοσοκομείο σε ολόκληρο το νησί- για μια τέτοια εξέταση που θεωρείται κάτι παραπάνω από ρουτίνας τη σήμερα ημέρα χρειάζεται ένας πολίτης να πάει στη Χίο που είναι η φθηνότερη εκδοχή, να διανυκτερεύσει δύο με τρία βράδια, γιατί έτσι συνδέονται ακτοπολικά τα νησιά, και να επιστρέψει, για να μη χρειαστεί να πάει με πολύ περισσότερα έξοδα στην Αθήνα.

Οι συνθήκες που επικρατούν στο νοσοκομείο με την εντατικοποίηση της εργασίας όλων των υγειονομικών να είναι πραγματικά στο κόκκινο και με σοβαρές συνέπειες στην υγεία τόσο των ίδιων των υγειονομικών, με γνωστό και το τελευταίο παράδειγμα με την παιδίατρο που κατέρρευσε μία μέρα αφού υπέβαλε την παραιτήσή της, και βεβαίως με κινδύνους που εγκυμονούν και για τους ίδιους τους ασθενείς, όταν μιλάμε για νοσοκομείο που δουλεύει σε τέτοιες συνθήκες, έχουν ως εξής:

Η Παιδιατρική Κλινική κινδυνεύει με κλείσιμο αφού υπάρχουν ακάλυπτες εφημερίες από τους παιδίατρος, με σοβαρές συνέπειες και στη Μαιευτική βεβαίως γιατί ένας τοκετός είναι και αδιανόητο να γίνεται χωρίς την παρουσία παιδίατρου. Η μοναδική παιδίατρος πλέον που έχει μείνει να υπηρετεί, κάνει επτά εφημερίες τον μήνα και είναι με μπλοκάκι στο νοσοκομείο. Τώρα παίρνει σειρά και η μονάδα εντατικής θεραπείας, που έχει μείνει μόνο με δύο γιατρούς, αφήνοντας ακάλυπτες εφημερίες και βεβαίως που επίσης λειτουργεί με γιατρούς που μετακινούνται από άλλες περιοχές για δέκα ή δεκαπέντε ημέρες τον μήνα. Ανησυχούν οι κάτοικοι της Σάμου για οριστικό κλείσιμο της ΜΕΘ με δεδομένο ότι ο ένας εκ των δύο γιατρών πρόκειται να αποχωρήσει στο τέλος του Οκτώβρη αφού ολοκλήρωσε πέντε χρόνια παραμονής του στη Σάμο και αντίστοιχη κατάσταση υπάρχει στο

τμήμα επειγόντων περιστατικών, που εδώ και είκοσι πέντε χρόνια λειτουργεί χωρίς τους προβλεπόμενους γιατρούς, δουλεύει με αγροτικούς που τραβιούνται τελικά από τα περιφερειακά ιατρεία αφήνοντας τα χωριά χωρίς την κατάλληλη περίθαλψη. Οφθαλμίατρος, νευροχειρουργός, δερματολόγος, ενδοκρινολόγος, ογκολόγος, ψυχίατρος είναι ειδικότητες που λείπουν από το Νοσοκομείο της Σάμου.

Αυτή είναι η εικόνα που προσπαθείτε να την παρουσιάσετε ως κάτι άλλο, μια άλλη μαγική εικόνα που δεν δικαιολογεί την κινητοποίηση των νησιωτών και συνοψίζεται σε ένα οργανόγραμμα που είναι από το 2011 και προβλέπει εβδομήντα έξι γιατρούς, ενώ υπηρετούν τριάντα μόνο μόνιμοι. Από τους τριάντα δύο ειδικευόμενους που προβλέπονται, υπηρετούν μόνο δύο. Αντίστοιχη κατάσταση και στις υπόλοιπες υπηρεσίες του νοσοκομείου, όπως στη νοσηλευτική υπηρεσία όπου οφείλονται εκατοντάδες ημέρες άδειας και ρεπό, για να μην αναφέρουμε την καθαριότητα, που από τους δεκαέξι που προβλέπεται, υπηρετούν σήμερα μόνο πέντε βεβαίως και με ένα πεπαλαιωμένο τεχνολογικό εξοπλισμό με τα αποτελέσματα που σας είπα στην αρχή της ερώτησης.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, τι μέτρα θα πάρετε προκειμένου τώρα να λυθεί το επείγον ζήτημα της ΜΕΘ και της παιδιατρικής κλινικής που κινδυνεύουν με κλείσιμο αν δεν στελεχωθούν με μόνιμο και πλήρους απασχόλησης ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό και βεβαίως για να καλυφθούν όλες οι θέσεις που είναι απαραίτητες με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που κατά τη γνώμη μας απαιτεί ανοιχτή προκήρυξη για την πρόσληψη όλου του απαραίτητου προσωπικού στο Νοσοκομείο της Σάμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο, με την ίδια άνεση που είχε και η κ. Κομνηνάκη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Δεν θα χρειαστώ υπερβολικά πολύ χρόνο.

Το Γενικό Νοσοκομείο Σάμου δεν απέχει από τον μέσο όρο στελέχωσης όλων των περιφερειακών νοσοκομείων. Έχει διαχρονικά προβλήματα, στα οποία θα αναφερθώ αμέσως μετά, αλλά η γενική του εικόνα είναι παρόμοια με όλων των υπολοίπων περιφερειακών νοσοκομείων και μάλιστα μέχρι πριν από λίγο καιρό ήταν σε καλύτερη μοίρα από τα περισσότερα. Μία σειρά όμως ατυχών περιστατικών που έγιναν ταυτόχρονα, προκάλεσε μια κρίση. Έτσι, σε μικρό χρονικό διάστημα, έχουν ασθενήσει και έλαβαν αναρρωτικές άδειες τέσσερις γιατροί, μία γιατρός λόγω κύησης, μία λόγω ανατροφής τέκνου, δύο γιατροί αποχώρησαν λόγω συμπλήρωσης της πενταετίας. Άρα ξαφνικά έφυγαν τέσσερις γιατροί. Αυτό δημιούργησε, κύριε Πρόεδρε, τη γνωστή κρίση που αντιμετωπίσαμε προ δύο εβδομάδων με το Γενικό Νοσοκομείο Σάμου.

Εγώ είχα παρέμβει πριν την κρίση. Είχα ζητήσει και είχα λάβει την παραίτηση της τότε διοικήτριας και είχα αναθέσει καθήκοντα διοικητού αλλού, γιατί ήθελα πιο γρήγορη αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων, και κάλεσα ο ίδιος στο γραφείο μου πριν από περίπου δέκα μέρες όλους τους παράγοντες της περιοχής. Ήρθε ο τοπικός Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Στεφανάδης, ήρθαν οι δήμαρχοι της περιοχής -και της Ικαρίας και των Φούρνων-, ήρθε ο αντιπεριφερειάρχης, ήρθε ο διοικητής του νοσοκομείου, ο διευθυντής της ιατρικής υπηρεσίας και ήταν μαζί μου και ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο κ. Θεμιστοκλέους και η γενική γραμματέας του Υπουργείου κ. Βιλβιρίδη και φυσικά ο διοικητής της Β' Υγειονομικής Περιφέρειας κ. Ροϊλός. Κάναμε μία μείζονα επείγουσα σύσκεψη μόνο για τη Σάμο. Από τη σύσκεψη αυτή αποφασίστηκαν τα κάτωθι:

Ζητήσαμε άμεσα από το διοικητή του νοσοκομείου -και απ' ό,τι πληροφορήθηκα έχει ήδη γίνει- να μας αποστείλει επισήμως όλες τις κενές οργανικές θέσεις του Νοσοκομείου Σάμου. Στην προκήρυξη που ετοιμάζουμε τώρα, τέλος Σεπτεμβρίου, αρχές Οκτωβρίου, θα προκηρυχθεί το σύνολο. Όλες οι κενές οργανικές θέσεις του Γενικού Νοσοκομείου Σάμου θα προκηρυχθούν με την προκήρυξη που θα έρθει τις επόμενες δύο εβδομάδες. Σε αυτήν την προκήρυξη ισχύουν τα νέα κίνητρα των άγονων περιοχών τα οποία έχουμε θεσπίσει και τα οποία ευελπιστούμε ότι θα συμβάλουν στο να προσελκύσουν περισσότερους γιατρούς απ' ό,τι στο παρελθόν.

Επίσης, μέσα στον μήνα Οκτώβριο, την ώρα που θα τρέχει η προκήρυξη θα έχουμε ψηφίσει στη Βουλή και την τροπολογία με τα θεσμικά κίνητρα που θέλω να θεσπίσουμε για τα περιφερειακά νοσοκομεία αποδεχόμενος διάφορες εισηγήσεις και από την ΟΕΝΓΕ και από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο και από τους κατά τόπους ιατρικούς συλλόγους. Άρα στο σύνολο -οικονομικά κίνητρα, θεσμικά κίνητρα και ταυτόχρονη πρόσκληση για την πλήρωση όλων των κενών οργανικών θέσεων- πιστεύουμε ότι θα έχει αποτέλεσμα και μέχρι τέλος του χρόνου το Γενικό Νοσοκομείο Σάμου θα μπει πάλι σε μια κανονική ροή.

Να πω ότι έως τότε κάνουμε μετακινήσεις γιατρών, ώστε να καλύπτουμε τα κενά και να μην υπάρχουν προβλήματα στη λειτουργία του και να λειτουργεί το νοσοκομείο και να πω επίσης ότι όχι μόνο δεν υποτιμώ το Νοσοκομείο Σάμου, αλλά στην πρόσκληση που βγαίνει -ίσως και σήμερα- για το Ταμείο Ανάκαμψης και την αγορά ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού έχουμε βάλει έναν αγγειογράφο για το Νοσοκομείο Σάμου, που δεν είχε ποτέ, για να ενισχύσουμε το Αιμοδυναμικό του Τμήμα -το στήσαμε στην πραγματικότητα- και έχουμε βάλει στο ΕΣΠΑ μαγνητικό τομογράφο. Άρα η Σάμος στον επόμενο χρόνο θα αποκτήσει και αγγειογράφο και μαγνητικό τομογράφο, κάτι που δεν είχε ποτέ στην ιστορία της, ακριβώς διότι το νοσοκομείο αυτό με ενδιαφέρει και συμφωνώ μαζί σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κυρία Κομνηνάκη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΗ: Στο κλείσιμό σας, κύριε Υπουργέ, είπατε μια μεγάλη αλήθεια: «κάτι που δεν είχε ποτέ στην ιστορία της» η Σάμος, το Νοσοκομείο της Σάμου. Αν είναι δυνατόν στη σημερινή εποχή να θεωρούμε πολυτέλεια την προκήρυξη σε ενάμιση χρόνο του μαγνητικού τομογράφου, το να τον έχουν, δηλαδή. Είναι αυτό που επιβεβαιώνει ότι η πολιτική που ακολουθήσατε και εσείς -και σήμερα και σε προηγούμενες κυβερνητικές σας θητείες, γιατί δεν είστε καινούργιοι- και οι προηγούμενες κυβερνήσεις βεβαίως οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση το Νοσοκομείο της Σάμου, όπως δυστυχώς και τα υπόλοιπα περιφερειακά ιατρεία με τα οποία ήρθατε να το συγκρίνετε. Για μας δεν είναι έκπληξη το ότι δεν αποτελεί, δυστυχώς, εξαίρεση αυτή η τραγική κατάσταση του Νοσοκομείου της Σάμου. Όπως ξέρετε είναι η κατάσταση των νησιωτικών -και όχι μόνο- δημόσιων δομών υγείας, όμως δεν δικαιολογείτε ούτε να δηλώνετε άγνοια ούτε να μιλάτε για έκτακτα περιστατικά.

Σας είπα στην αρχή της πρωτολογίας μου ότι δεν ήταν η πρώτη φορά που κινητοποιούνταν. Στις 2 Νοεμβρίου διακόσιοι φορείς από όλο το Αιγαίο κατέβηκαν στο Υπουργείο Υγείας, με συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο, προβλέποντας αυτά που εσείς σήμερα ονομάζετε ως έκτακτα περιστατικά, φωτογραφίζοντας την κατάσταση που υπάρχει όταν μιλάμε για ολόκληρα τμήματα, μονάδες κ.τ.λ., που δουλεύουν στα όριά τους. Και να θυμίσω ότι η συγκεκριμένη παιδίατρος -που ελπίζουμε να ανακάμψει η γυναίκα και να αναρρώσει- είχε παραιτηθεί μια μέρα πριν φτάσει στην κατάρρευση, όπως και η προηγούμενη παιδίατρος που ήταν στο Νοσοκομείο της Σάμου παραιτήθηκε για τους ίδιους ακριβώς λόγους που τελικά λειτουργούν αποτρεπτικά στο να επιλέξει ένας επιστήμονας, ένας εργαζόμενος να δουλέψει σε τέτοιες συνθήκες εργασίας. Δεν ήταν, λοιπόν, άγνωστο. Τότε, από τις 2 Νοεμβρίου, στην προηγούμενη βεβαίως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου είχαν καταθέσει οι φορείς τα στοιχεία αυτά και έλεγε ο τότε Υπουργός ότι κινδυνολογούν οι φορείς και ότι όλα βαίνουν καλώς, όπως λίγο πολύ λέτε και εσείς σήμερα συγκρίνοντας με τι την κατάσταση των νοσοκομείων; Με τα αντίστοιχα αποτελέσματα της πολιτικής σας. Και όχι μόνο -σήμερα βεβαίως δεν τολμήσατε, και καλά κάνετε- τους λέτε ότι όλα βαίνουν καλώς, αλλά όπου σταθείτε κι όπου βρεθείτε τους κατηγορείτε για μίζερους.

Κι εμείς σας ρωτάμε: Είναι μίζεροι οι άνθρωποι που κινητοποιούνται γιατί μία συνάδελφός τους κατέρρευσε μετά από τις υπερντατικές συνθήκες δουλειάς; Είναι μίζερος ένας άνθρωπος που κινητοποιείται όταν χρειάζεται να δώσει τον μισό και πλέον

μισθό του για να κάνει μια εξέταση ρουτίνας, όταν με τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά που υπάρχουν στα νησιά είναι τουλάχιστον επικίνδυνον και απαγορευτικό σε τέτοιες περιοχές να μη λειτουργεί πλήρως και επαρκώς η ΜΕΘ, όταν μάλιστα σε όλο το ανατολικό Αιγαίο μονάδες εντατικής θεραπείας υπάρχουν μόνο στη Σάμο, στη Λέσβο και στη Ρόδο, με πολλά προβλήματα και εκεί, και πολλές φορές όταν λείπει νευροχειρουργός υπάρχουν περιστατικά που είναι επικίνδυνον και αδύνατον να διακομιστούν;

Άρα εμείς, ξέρετε, ως κόμμα δεν σας κατηγορούμε, όπως παρπονιόστε ενίοτε, για αδιαφορία προς το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Αντίθετα, σας κατηγορούμε για τεράστιο ενδιαφέρον να προωθήσετε μέτρα που σταδιακά θα τα μετατρέψουν σε κατ' όνομα μόνο δημόσιο, που ενισχύουν την εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίησή του, σε πλήρη αρμονία βέβαια με την πολιτική και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αντιμετωπίζει την υγεία του λαού ως κόστος και που οδηγεί και επιβάλλει τις όλο και μεγαλύτερες περικοπές, για να εξασφαλίσετε γι' αλλού τα κέρδη που περισσεύουν. Και βεβαίως δεν μπορεί να αξιοποιεί η Κυβέρνηση και ο Υπουργός τις πραγματικά υπεράνθρωπες προσπάθειες και τα επιτεύγματα των υγειονομικών που με κόστος ζωής και υγείας, από ό,τι φάνηκε, κρατούν όρθιο το ΕΣΥ, όμως σε συνθήκες που δεν μπορούν να συνεχίζονται, γιατί τότε δεν θα δικαιολογείστε να λέτε ότι οι διαγωνισμοί παραμένουν άγονοι, γιατί σε άγονους τους μετατρέπουν οι πολιτικές που εσείς εφαρμόζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Και κλείνω με το εξής.

Επειδή αρέσκειται ο Υπουργός να αναφέρει αριθμούς και στοιχεία και για να μη μιλάτε για μειοψηφίες, αυτά τα προβλήματα που κινητοποιούν τον λαό -και σωστά τον κινητοποιούν- έχουν μπροστάρηδες και αυτοί αναγνωρίζονται. Και, ξέρετε, στο Νοσοκομείο της Σάμου από τους διακόσιους εξήντα οκτώ εργαζόμενους που είναι εκεί οι εκατόν εξήντα ψήφισαν τα ψηφοδέλτια του ΠΑΜΕ, εκτιμούν τους μπροστάρηδες που μπαίνουν μπροστά σε αυτόν τον αγώνα, και σας υποσχόμαστε ότι μέχρι να λυθούν αυτά τα προβλήματα -που δεν δώσατε και πάλι χρονοδιαγράμματα για το πώς άμεσα θα λυθούν- δεν θα σας αφήσουμε σε ησυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για να κλείσουμε την επίκαιρη αυτή ερώτηση και τη συνεδρίαση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας):

Κυρία συνάδελφε, σας ευχαριστώ θερμά γιατί μου δίνετε την ευκαιρία να εξηγήσω θεσμικά και εν τω Κοινοβουλίο γιατί αναφέρομαι στη «συμμορία της μιζέριας», η οποία είναι και φράση που έχω κλέψει από τον Περιφερειάρχη Νοτίου Αιγαίου, τον οποίο άκουσα να το λέει στη Ρόδο και ομολογώ ότι ήταν πολύ επιτυχημένο. Έρχεστε και μου κάνετε μία ερώτηση και καταλήγεται: «Σας καλούμε να κάνετε ανοιχτή πρόσκληση για να καλυφθούν όλες οι οργανικές θέσεις του Νοσοκομείου Σάμου». Σωστά; Σωστά. Ενδιαφέρον; Ενδιαφέρον. Μπράβο σας; Μπράβο σας. Σας απαντώ στην πρωτολογία μου: Πρώτον, ότι σε δύο εβδομάδες γίνεται πρόσκληση για όλες τις κενές οργανικές θέσεις. Δεύτερον, ότι εντάξαμε στο Ταμείο Ανάκαμψης να πάρουμε τον αγγειογράφο για να κάνουμε Αιμοδυναμικό Τμήμα και τρίτον, ότι εντάσσουμε στο ΕΣΠΑ τον μαγνητικό τομογράφο, για να έχει μαγνητικό τομογράφο, που δεν είχε ποτέ το Νοσοκομείο Σάμου.

Ακούστε τώρα τι θα πει μιζέρια. Διαφωνούμε πολιτικά. Μάλιστα. Θέλετε να διεκδικήσετε άλλα δέκα παραπάνω. Μάλιστα. Θέλετε να έρθετε να τα πείτε. Μάλιστα. Αν δεν είσαι μίζερος λες «πράγματι αυτά που μου είπατε, κύριε Υπουργέ, είναι μια πρόοδος σε σχέση με το παρελθόν και θα ελέγξουμε να δούμε αν θα κάνετε τις προσκλήσεις και μέχρι το τέλος του χρόνου αν θα έχουμε γιατρούς με βάση το νέο πλαίσιο που μας είπατε και τα κίνητρα», έτσι ξεκινάτε, και μετά λέτε «αλλά να ξέρετε, τόσο καιρό οι κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, ο Μπους, ο Κίσιγκερ...» και ό,τι άλλο θέλετε πείτε. Εσείς δεν κάνετε αυτό. Εσείς δεν ακούσατε τίποτε από ό,τι σας είπα. Μέχρι που είπατε

ότι δεν σας είπα χρονοδιάγραμμα, ενώ σας είπα ότι τέλος Σεπτεμβρίου - αρχές Οκτωβρίου θα γίνει η πρόσκληση κι ότι ήδη η διοίκηση μάς έστειλε τις κενές οργανικές θέσεις. Σας είπα ότι σήμερα, άντε αύριο το πολύ, μέχρι τη Δευτέρα δηλαδή, θα έχει βγει σε δημόσια πρόσκληση από το Ταμείο Ανάκαμψης όσον αφορά τον αγγειογράφο -δεν είπα γενικά, είπα σήμερα, άντε Δευτέρα και είπα ότι στο ΕΣΠΑ, μόλις ανακοινωθεί εντός Σεπτεμβρίου, θα είναι και ο μαγνητικός. Πόσο πιο σαφές χρονοδιάγραμμα από αυτό να σας δώσω;

Σας είπα: όλες οι οργανικές θέσεις με μόνιμο προσωπικό, καινούργια μηχανήματα που δεν είχε η Σάμος, αυξημένος προϋπολογισμός, που δεν είχε η Σάμος κ.τ.λ.. Εσείς πάλι ξανά μιζέρια, μιζέρια, μιζέρια! Είναι μια κασέτα. Εγώ το καταλαβαίνω. Φοιτητής ήμουν στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών και η Πανσπουδαστική και εκεί την ίδια κασέτα έπαιζε από τότε. Και κασέτες δεν αλλάζετε και συχνά εσείς, από την Οκτωβριανή Επανάσταση η κασέτα είναι η ίδια!

Ξαναλέω, λοιπόν: Για να κάνουμε ανθρώπινη συζήτηση και να μη σας κατηγορώ για μιζέρια πρέπει η συζήτηση να είναι διαλογική, εσείς να λέτε εγώ να απαντώ κι εσείς να ανταπαντάτε σε αυτά που σας είπα, όχι να ξαναλέτε αυτά που είχατε προαποφασίσει να πείτε από πριν, που μου είπατε. Γιατί η δευτερολογία σας είναι σαν εγώ να μη μίλησα. Με συγχωρείτε, άμα δεν θέλετε απαντήσεις από τους Υπουργούς τότε γιατί μας καλείτε στη Βουλή; Έχουμε κι άλλες δουλειές να κάνουμε. Πείτε στο Βήμα την κασέτα και φύγετε. Εδώ ερχόμαστε για να ανταλλάξουμε επιχειρήματα, όχι για να μου πείτε την ίδια κασέτα που έχετε γράψει από πριν.

Άρα, λοιπόν, όσο εσείς παίζετε την κασέτα, τόσο εγώ θα σας λέω «συμμορία της μιζέριας», γιατί τελικά δεν σας ενδιαφέρει να γίνουν προσκλήσεις, ούτε προσλήψεις, ούτε μηχανήματα, ούτε τίποτα. Σας ενδιαφέρει να κατηγορήσετε το σύστημα και όσους κατηγορείτε.

Τέλος, πράγματι θα άξιζε τον κόπο, κύριε Πρόεδρε, να ασχοληθεί ένας επιστήμονας στο μέλλον για το γεγονός ότι στα δημόσια νοσοκομεία στα συνδικαλιστικά όργανα, όχι στο σύνολο προφανώς των γιατρών ή του λοιπού προσωπικού, η παρουσία της άκρας Αριστεράς είναι τόσο ισχυρή.

Ο κόσμος δεν ξέρει ότι, όταν μιλάμε για ΕΙΝΑΠ ή για ΟΕΝΓΕ, οι νεοδημοκράτες που έχουν κερδίσει όλες τις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις και είναι σαφώς πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, γιατί ο ελληνικός λαός έβγαλε πλειοψηφία τη Νέα Δημοκρατία, στα συμβούλια των γιατρών αν δεις έναν νεοδημοκράτη ή δύο, είναι θαύμα. ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΚΚΕ πρώτη δύναμη προφανώς, ΣΥΡΙΖΑ. Πώς έχει καταντήσει να είναι όλο άκρα Αριστερά το συνδικαλιστικό τμήμα των νοσοκομείων είναι ένα θέμα ιστορικής και κοινωνιολογικής ανάλυσης. Θα το λύσει κάποιος ιστορικός.

Εγώ με εσάς πρώτα διαπραγματεύομαι, εσείς εκλέγεστε -δεν αμφισβητώ τη νομιμότητά σας, προφανώς γιατί σας ψηφίζουν αναμφίβολα στο λοιπό προσωπικό αναλόγως το σωματείο, δεν το αμφισβητώ καθόλου αυτό- αλλά πρέπει να ξέρει ο κόσμος ότι αυτά τα σωματεία που με περιμένουν σε κάθε νοσοκομείο και συναλλάσσομαι είναι όλα της άκρας Αριστεράς κι έχουν πολιτικό πρόσημο, δεν είναι πολιτικά ουδέτερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.26' λύεται η συνεδρίαση για τη Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου 2024 και ώρα 14.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Καλό Σαββατοκύριακο, πάντα με υγεία!